

Motrišta

Ovih nam je dana svima strašno teško. Pred nama je Dan domovinske zahvalnosti, dan kad je Hrvatska oslobodila većinu svojih područja blistavom akcijom "Oluja". Tada, ali i sada, svi smo mi ponosni na naše branitelje, na svako njihovo djelo, jer njihovom žrtvom danas djeca u Hrvatskoj rastu bez brige. No, kako se kaže, nad Hrvatskom su opet crni oblaci, ovaj puta crni oblaci ICTY-a iz Haaga. Naši generali, junaci "Oluje" pozvani su u Haag. Strašna vijest.

Mislim da je mnogima izbjegla jedna vijest iz Haaga, ili o sudištu u Haagu, koja je mene upravo šokirala, ali i objasnila neke stvari iz tog famoznog suda "pravde" u Haagu. Po riječima Glasa Slavonije od 17. srpnja ove godine Haaški sud je raskinuo odnose s četvoricom privatnih istražitelja iz Rwande, jer su osumnjičeni za ratni zločin u toj zemlji. Dapače, nad četvrtim je sama glavna tužiteljica Carla del Ponte otvorila istragu!

Ova je vijest upravo užasna, jer time, prvo, padaju u vodu sve optužbe i osude koje su donesene zahvaljujući tim "istražiteljima". Drugo, ovim priznanjem da je ovako visok Sud pravde upotrijebio neprovjerene ljude, a da ne kaže neobjektivne ljude - za tako važne životne stvari svakog tko je bio osumnjičen po tome Sudu - priznanje je da taj sud ne vrijedi apsolutno ništa.

Kad u ovu gomju situaciju stavite odnos prema Hrvatskoj, onda počinjete polako shvaćati stvari. Eto, predmet Škabrnja nije otvoren, predmet Čelije nije otvoren, predmet Dalj je i dalje šutnja, da ne idemo dalje, jer ono što su narodi oko Srbije ovih godina pretrpjeli strašno je, a Srbi čak ni poštene packe nisu dobili. Milošević nije u Haagu, zato jer Srbi smatraju da mu je tamo mjesto, nakon što nije ostvario njihov san o "velikoj" Srbiji - Milošević je tamo jer ga je njegov vlastiti narod prodao kako bi dobio ogromnu financijsku pomoć. Što se događa s Hrvatskom? Zar Vam odgovor nije u onom da su upotrijebljeni mogući ratni zločinci kako bi se sudilo onima iz Rwande? Tko istražuje i kako se istražuju zločini počinjeni nad Hrvatima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini? Nakon ove gornje vijesti ne bih se čudila da su istražitelji vrlo slični (po prošlosti) onima iz Rwande. Drugog objašnjenja nema.

Danas, kad pišem ova motrišta general Rasim Ademi je na putu u Haag, po pravdu, kako sam kaže. I kako general Ademi govori, mora se surađivati s Haagom, mora se vjerovati u pravdu, mora se svašta učiniti na ovom svijetu - ili izgleda da mi Hrvati svašta moramo?? Drugi izgleda ne moraju?!

Kako netko može uopće vjerovati u Haag, posebno nakon ovako strašne vijesti o Rwandi. A posebno kako mi Hrvati možemo vjerovati u Haag i "pravdu", koju dijeli to sudište nakon optužnice koja je poslana protiv generala Gotovine, u kojoj je sve što su Srbi iz tzv "krajine" u stvari učinili u Haagu odobrili i optužili cijelo hrvatsko vodstvo za "planiranje, poticanje, naređivanje ili na drugi način pomaganje i podržavanje planiranja, pripreme ili izvršenja progona srpskog stanovništva u Krajini"?! Pročitajte molim Vas još jednom tu fantomsku optužnicu na str. 16.

Pitam Vas danas - dokle ćemo mi Hrvati sjediti skršenih ruku razmišljajući kako dalje? Zar mi danas ne bi trebali biti na ulicama, protestirajući ovakav sramotan tretman Hrvatske, koja je bila napadnuta, uzeta joj je mogućnost obrane, ali mi smo obranili Hrvatsku - i danas smo, molim Vas - opet krivi? Pogledate li oko sebe, prolistate li samo malo novine, ili poslušate radio ili zirmete na TV - vidjeti ćete kako su novine prepune žuči, laži i uvreda Hrvata, TV i radio postaje isto tako - a sa naše strane muk. Mi se ljutimo na hrvatsku Vladu jer je "slaba, popustljiva, kako može raditi sa Haagom, zašto dostavljaju dokumente i slično", i zaboravljamo da su već odavno potpisani dokumenti koji zahtijevaju ovako ponašanje. No, i kako je rekao netko u Glasu koncila, i ova i prošla Vlada su učinile grešku što nisu upoznale građanstvo Hrvatske sa događajima i načinom pritiska na Hrvatsku. Čini mi se kako je i ona prošla, ali i ova Vlada, smatrale - mi ćemo to lako riješiti, u najmanju ruku, olako su davali obećanja i stavljali potpise. Samo, malo su se prevarili i jedni i drugi. Onim prvim pamtim da su potpisali dokumente o predaji svakog Hrvata koji bi mogao biti osumnjičen za neki ratni zločin. Svi smo se uvjerali u nepravdu toga Suda kod osude gen. Blaškića, ili Kordića i drugih, čije osude su tako strašne da se pitam hoće li Miloševića rastrgnuti na komade kad je gen. Blaškić dobio čak 45 godina?! Ova sadašnja Vlada, dobro znajući kako je ta situacija sa tim "pravednim sudom" teška, kako im ne možemo vjerovati, i dalje su pregovarali, razgovarali, dogovarali se i vjerovali, po onome što čitamo po novinama, čak izgleda i garantirali, bez razgovora sa nama, narodom Hrvatske. Zato, kako i onoj Vladi pamtim i dogovor i potpise i slanje nedužnih, ovoj Vladi pamtim šutnju, skrivanje užasne optužnice i nečega što su dobro znali da će izaći na vidjelo dana. A pismo premijera Račan tužiteljici Haaškog suda je, koliko god on probavao biti političarom, preslabo. Vrijeme je reći istinu u oči, baš zato što je to Haag, koji je "kupio" srpsku priču.

Posebno me iritira da će premijer Račan ići "braniti Domovinski rat"! Braniti Domovinski rat? Jasno, poslije ovog pisma, optužnice iz Haaga, izgleda da premijer Račan stvamo to mora učiniti, jer izgleda da se svoje područje ne smije braniti, bar ne po Haagu. Ne znam, ali mislim da svaki narod ima pravo braniti svoj dom - pa prema tome i mi Hrvati. Ali nakon ove optužnice, čini mi se da smo mi u krivu. Mi nismo smjeli obraniti Hrvatsku protiv hordi s istoka. Izgleda da smo trebali pustiti da i Bihać padne i doživi sudbinu Srebrenice. Izgleda.

Jasno je to da je meni ili vama lako biti pametan u svojoj sobi, i svašta mi možemo odlučiti ili reći. Sjećam se sebe kako sam mnogo puta skoro pregrizla jezik kad smo razgovarali sa raznim čelnicima Kanade, samo da im ne kažem ono što zaista mislim, a to je tada bilo "Sram Vas bilo, sram Vas bilo...!" Nastavljala sam se i dalje smješkat i govoriti one političke gadosti od kojih mi se dizalo u želucu, jer moj je narod umirao, a oni su raspravljali o tome je li to "obrambeni rat" ili civil war". U ovakvoj su stalnoj situaciji bili pok. predsjednik Tuđman i sadašnji premijer Račan, i koliko god mi njima zamjeravali, ne razumijevali ih ili se ljutili na njih, ne smijemo nikad zaboraviti da su oni u takvoj poziciji koja uopće nije lagana. Vjerujući u pravdu i svetinju Domovinskog rata i tadašnji predsjednik Tuđman i sadašnji premijer Račan olako su potpisali razne dokumente, nažalost, pogubne za ljude kao što je general Rasim Ademi ili Gotovina, ili neki drugi koji će se izgleda naći na daljnjim optužnicama.

Ja nisam političar, no ipak mislim kako je ta vijest o Rwandi - uz optužnicu generala Gotovine, jedna od najtežih koja je došla iz Haaga, ali i najvažnija. Vrijeme je došlo da se hrvatski lobby iz Kanade opet HITNO organizira, i HITNO stupi u razgovore s Ottawom o Haagu. Mislim da mi možemo pomoći, jer koliko god Hrvatska nije baš najsretnija sa nama, iscljenom Hrvatskom, i opet je došlo vrijeme za nas. Nemojte da se naše hrvatstvo u ovom važnom trenutku za Hrvatsku svede na dnevno praćenje događaja iz Hrvatske i Haaga što nije nikakva pomoć našoj domovini. Jer ako sjedimo, i ne radimo ništa, sami smo si za sve krivi. Nemojmo onda kriviti niti pok. predsjednika Tuđmana, niti sadašnjeg premijera Račana.

Mi svi moramo biti svjesni da rat za Hrvatsku još traje, on još nije gotov. Zato braćo Hrvati, pero u ruke, upotrijebite telefone, zovite svoje predstavnike u Parlamentu, pišite im i navalimo složno na sve političare, jer ako mi to ne napravimo, mnogi od nas bi mogli završiti u Haagu, kako stvari izgledaju, ili bi nas možda mogli opet natjerati, ne daj Bože, u neku novu Jugoslaviju.

Tako ja mislim.

Valentina

Cijena \$2.00

Dvobroj 87/88 - 31. VII. 2001.

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal
(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

**Čitajte
U OVOM BROJU :**

- **Uz Dan Domovinske zahvalnosti**
- **General Gotovina optužen za Oluju**
- **Račanov prigovor Haagu**
- **Gen. Ademi u zatvoru u Haagu**
- **Otvoreno pismo sportaša**
- **Budiša podnio ostavku**
- **Događaji u Sabornici**
- **Analiza Haaškog suda**
- **Istražitelji ICTR-a ratni zločinci?**
- **Ivanišević u Splitu**
- **Cvijeće Velebita**
- **Događaji u zajednici**
- **Motrišta**

Tri obitelji zajedno - Muić, Mikić i Šnjarić, sa dragim gošćama iz Hrvatske Katom Muić i Verom Mikić, obje iz Vinkovaca (stoje u drugom redu s lijeva na desno)

Izlazi dva puta mjesečno

Editor-in Chief
Glavni Urednik :
Valentina Krčmar

Contributing Editors:

Ing. Vladimír Benković,
Damir Borovčak, dr. Darko Desaty,
Vlado Đurić, dr. Tihomir Janjiček,
Biserka Milinković, Vladimir Pernar,

Address • Adresa :
1137 Centre Street
Thornhill, Ontario
L4J 3M6

Novi "E-mail": iskra1@look.ca

Telephone • Telefon :

(905) 738 - 0053

Fax :

(905) 738 - 9853

Yearly Subscription - Godišnja
Pretplata :
KANADA: \$60.00
USA: \$50.00

Subscription to "ISKRA" can be
made directly, to the Editor-in-Chief.
Pretplata na "ISKRU" može
se učiniti kod Glavnog Urednika.

Advertising rates :
1/2 page - \$100.00 per issue
\$1,000.00 yearly
\$500.00 per six months

1/3 page - \$50.00 per issue
\$500.00 yearly

1/8 page (business card)
\$25.00 per issue
\$500.00 yearly

Advertising is payable in advance.

"Hrvatska ISKRA" Dvobroj 87/88, 31. srpanj, 2001.

Sadržaj:

Pismo urednice.....2	Koliko znate o skladatelju Ferdi Livadicu?..23
Uz Dan domovinske zahvalnosti.....3-4	Po putovima i stazama Velebita.....24
General Gotovina optužen za Oluju.....5	Vijesti iz kulture.....26-28
Račanov prigovor Carli del Ponte.....5	Zanimljivosti.....29
Reakcije na optužnicu.....7	Dr. T. Janjiček, Budućnost hrvatskih organizacija u dijaspori.....30
Galbraith o Oluji.....7	Događaji u zajednici.....31-34
Gen. Ademi od jučer u zatvoru.....8	V. Đurić, Dozvolite Jugicu i Maticu.....35
Otvoreno pismo sportaša.....9	In memoriam.....36
Budiša podnio ostavku.....9	Vaša pisma i čestitke.....37
Crkva ne daje suglasnost na odluku Vlade.....9	Zdravlje, Prirodno liječenje biljem.....38
Kako su tekle saborske rasprave.....10-14	Smijeh nije grijeh.....39
Mesiceva odličja Gotovini i Norcu.....14	Motrišta.....40
Odgovor sportaša Kajinu.....14	HRVATSKA ISKRA for English speaking readers.....
Pismo Komisije HBK "Iustitia Et Pax".....15	Editorial, If Jesus was judge Split ablaze with colours.....
Analiza Haaškog suda.....16	Austria donates mine detectors New book about gen. Gotovina
Istražitelji ICTR-a ratni zločinci.....16	News from economy West faces embarrassment as past is raked over
Svaki iseljenik odnese 100.000 do milijun kuna.....17	Milosevic railroaded, T.O. lawyer News.....
Turizam.....18	Come and visit Croatia this summer, Dubrovnik
D. Borovčak, Hello Toronto-Ovdje Zagreb.....19	
Pravo na krađu.....20	
The Toronto Sun, pismo.....20	
Karadžića bi izručili za terminal u Šamcu.....20	
Goran Ivanišević dočekan u Splitu.....21	
Mojim očima.....22	

Pismo urednice

Dragi prijatelji,

Primijetit ćete kako u ovom broju HRVATSKE ISKRE u političkom dijelu pišemo samo o "vrućim" događajima u Hrvatskoj. Pokušali smo Vam predstaviti kako su tekle saborske rasprave, reakcije raznih čelnika, a svakako posebnu težinu dajemo najnovijim događanjima oko generala Ademija i Gotovine, koji su pozvani u Haag. Mislim da smo svi šokirani optužbom iz Haaga, no do danas nitko, koliko ja znam, od nas iz Toronta ili Kanade nije službeno reagirao. Pod "službeno" mislim na radio postajama, TV-u ili u novinama. Molim Vas, reagirajte danas, jer sudbina svih nas Hrvata u našim je rukama.

Ovaj broj HRVATSKE ISKRE je opet dvobroj, jer moram se "iskupiti" za ono boravljenje u Zagrebu, kad ste mi prigovarali kako HRVATSKA ISKRA nije izlazila kako treba. Zahvaljujem svima Vama koji "gurate" sve suradnike i mene kako bismo Vam predali svaki broj na vrijeme, kako Vi to očekujete s pravom - jer, kakve su to novine ako ne izlaze na vrijeme - tako bar Vi komentirate. Kao i u svakom broju, i u ovom Vam donosimo razne interesantne materijale iz tiska, prošetati ćemo s Vama po domovini, a poseban dio posvećujemo bogatom životu naše zajednice u Kanadi.

Sa žalošću u srcu oprostili smo se od naše tihe suradnice, gđe. Marice Goršić, dragog čovjeka ove zajednice, za čiji rad Vi možda niste niti znali da postoji, a eto, da nije bilo gđe. Goršić HRVATSKA ISKRA teže bi dolazila u Hamilton. Srela sam jednom tu posebnu, samozatajnu ženu, koja je s osmijehom sve obavljala, čak i podnosila tešku bolest, i taj susret mi je ostao u sjećanju. Ona me je osvojila svojom jednostavnošću. No, prekratko smo se znale, i eto, već smo se oprostile, pa posmrtno zahvaljujem gđi. Goršić na svemu što je učinila za HRVATSKU ISKRU, i za svu dobrotu koju je za sobom ostavila.

A Vama, dragi čitatelji, sve najbolje,

Valentina

We invite readers to express their opinions in Letters to the Editor. Submissions must not be longer than 250 words. We reserve the right to edit with respect to length or libelous statements. All letters must include your first and last name, your address and telephone number.

Smijeh nije grijeh

Mladen Kerstner: Žufka čuča

Radnja se zbiva na cesti u jednom podravskom selu na sjeveru Hrvatske. Drašek govori kajkavskim, a Dalmatinac čakavskim narječjem. Donosimo jedan ulomak:

Drašek pokušava uloviti bijelu koku. Mami je kukuruzom, pa za njom trči dvorištem.

Drašek: Na, čučica! Na, na na! Pipi-pi-piii....

Kokoš potrči ba cestu, Drašek za njom. Dojuri Opel-Caravan i kokoš se nađe pod kotačima. Auto se naglo zaustavi dva-tri koraka ispred Draška.

Drašek: Isusek! Isusek! Je ju je! Kaj bu već Regica rekla!

Dalmatinac otvori prozor i vime iz auta.

Dalmatinac: Ča si se ukipija tot na cesti! Moga san te, oštija, ubit!

Drašek: I bole da ste me je. Bole!

Dalmatinac: E, da nisan šofer ka ča jesan, palili bi ti danas sviće.

Dalmatinac upali motor da krene, ali Drašek stoji kao ukopan ispred automobila. Dalmatinac zatrubi, no Drašek se ne miče s mjesta.

Dalmatinac (kroz prozor): Ča je? Oli si poludija? Miči se!

Drašek: Nikam se nem meknul! Nikam! Če ste nju zgazili, zgazite i mene.

Dalmatinac izide iz automobila.

Dalmatinac: Ma ča je tebi? Očeš li se maknut, oštija?!

Drašek: Pustite me! Kam me vlećete? Nikam neidem!

Dalmatinac: Ma judi moji, to još nizam vidija! Ča je tebi? ! Ča očeš?

Drašek: Če ste nju zgazili, zgazite i mene.

Dalmatinac: Ma oli ti je toliko stalo za tu blesavu kokoš?

Drašek: Da ste dve črlene zjahali, ne bi nikaj rekel! Al baš ovu belu! Čistam belu.

Dalmatinac: Ča, bilu!? Kokoš je kokoš, oštija!

Drašek: Lefko je vam govoriti, gda ni vama! (dramatizira) Tak lepa bela čučica! Kak labudek!

Dalmatinac: Dobro, a koliko ti vridi ova kokoš? Koliko šoldi? Pines, oštija!

Drašek: A-a, zanima vas koliko penes vredi, kanete? Pak ve... Je to, glečte, čistam mlada čučica, dobro shranjena, a i jajca je nesla kak jabuke bagačunke...

Dalmatinac: No, koliko onda?

Vaše slike: trogodišnji John Lončarić Jr. (treći po redu) sa prvom ribom! Čestitamo vrsnom ribiču!

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31. VII. 2001.

Drašek: Pak ve... pet jezera!

Dalmatinac: (Izvadi novac iz lisanice): Ma na ti! Vrag odnija tebe i tvoju kokoš! Je li u redu?

Drašek: Vredu, gospon! Pošteno!

Dalmatinac primi kokoš za noge i pođe, noseći je, prema zadnjem dijelu automobila.

Drašek: Je, kam ju nosite? Se tak nismo pogodili!

Dalmatinac: A ča se imamo pogađat? Jesan li ti pošteno platija kokoš? Jesan li ti pošteno platija kokoš? Jesan! Ondak mogu činiti š njome ča me volja. E!

Drašek: Sem ja tak ni mislil.

Dalmatinac: A ča si mislija? Dobit i kokoš i pineze? E, to ne more! Oš jedno, oš drugo?

Drašek (Gleda, neodlučan, čas kokoš, čas novac): Čujte gospon, bi se mi mogli nekak nagoditi. Ju ja od vas kupim. Kaj će vama takva muzgava kokoš?

Dalmatinac: Vрати pineze pa je nosi!

Drašek: Je-e, vam nemrem se peneze vmuti. Em to ne bi bilo pošteno! Predi nek ste ju zjahali, je bila lepa, živa, a ve, glečte, kak si-rotica zgledi!

Dalmatinac: Ajde dobro! Vрати tri iljadarke, pa je nosi!

Drašek: Je, ste ni jajca računali! Saki den, jedno ovakvo...

Dalmatinac: Pa koliko bi ti da?

Drašek: Brat bratu enbi dal više od dve jezere.

Dalmatinac: Dvi ijade?!

Drašek: I to je prekipre već plaćeno. Em glečte kakšna je!

Dalmatinac: Ma vidi ti mudrijaša!... Na! Daj šta daš, pa odi s vragom!

Drašek: (plati dvije tisuće i uzme kokoš): Zbogom, gospon! Srećen put vam želim! I najte nikaj zameriti!

Dalmatinac sjedne u auto i ode.

Drašek: Tak, ve ju bar nem trebal klati. A i za cigaretljine mi je ostalo. TV serija Mladen Kerstner "Gruntovačani".

Prodajna mjesta HRVATSKE ISKRE:

Toronto:

Adria Travel Agency, 2175 Bloor Street West, kod Runnymede-a

Mississauga

Župa Hrvatskih Mučenika

Generalurist, 3045 Southcreek Rd, Unit 1, Mississauga

Krešimir Jewellers, 3045 Southcreek Rd, Unit 2, Mississauga

Croatia Meats & Delicatessen, 918 Dundas Street East, Mississauga

Alliston Meat Market, 660 Bloor St. E. Mississauga

Brampton:

Taste of Europe, 200 County Court Blvd. Brampton

Oakville:

Župa Presveto trojstvo

Norval:

Hrvatski franjevački kulturni i vjerski centar "Kraljica Mira"

Hamilton:

Župa Sv. Križa

Obavijestite svoje prijatelje, koji traže HRVATSKU ISKRU o ovim prodajnim mjestima, ili se pretplatite, što je ipak, najsigurnije.
Uredništvo

PRIRODNO LIJEČENJE BILJEM

Ljekovite biljke prati stoljetni uvriježeni ugled korisnosti i neškodljivosti. Po tom obrascu gutamo vitamine, pijemo blage čajeve, zamatamo zglobove u listove kupusa čak i prije nego nastupe izraziti znaci oboljenja. Vlastita moć uvjeravanja u ono što želimo jača je od stečenog objektivnog znanja.

Svjedoci smo porasta sve opakijih virusnih bolesti, onečišćenja okoliša pa tako i hrane i vode, što je unatoč naporu znanstvenika u otkrivanju novih lijekova, djelovalo na sve veće priklanjanje alternativnim načinima liječenja - ponajprije prirodnom liječenju biljem.

Točno je da se suvremena, školovana, urbana i zaposlena žena u odgoju i zaštiti obitelji prije svega oslanja na obiteljskog liječnika, pa ipak, priznajmo da se s godinama sve češće prisjećamo provjerenih bakinih "domaćih lijekova" kod ugriza insekata, porezanog prsta, natečenog koljena ili vrućice. Katkad poželimo pobacati pola omarica s lijekovima i posegnuti za savjetima kao što je Kneippovo liječenje vodom i drugi oblici liječenja prirodnim plodinama i sredstvima: svakodnevno gutanje reznja češnjaka za reguliranje rada probavnih organa i smanjenje kolesterola, ili čaj od nane prije spavanja. Knjižare nude sve veći izbor savjetnika za prirodno liječenje biljnim preparatima, a broj sakupljača pa i uzgajivača ljekovitog bilja i čajeva u stalnom je porastu.

Prema podacima objavljenim u mjesečniku Američkog medicinskog društva, gotovo 60 posto korisnika alternativnih sredstava liječenja nada se pravodobno spriječiti moguća oboljenja, a ne samom izliječenju od već utvrđene bolesti.

Potražnja za prirodnim liječenjem više je izražena tamo gdje postoji mali izbor priznatih uobičajenih alternativa ili su iste neprivlačne. Biljni preparati osobito su traženi kod neizlječivih ili kroničnih bolesti kao što su šećerna bolest, artritis, sida ili rak, ali jednako tako i za liječenje svakodnevnih nepravilnosti prouzrokovanih prehladom, grloboljom, ubodom pčele, protiv hrkanja, čelavosti i sličnih neugodnosti. Ispitivanje je pokazalo da su korisnici ove skupine biljnih lijekova spremni promijeniti ponašanje i liječenje ako se na tržištu pojavi novi lijek s djelotvornijim učinkom.

Primjerice, epidemiološka ispitivanja sklonosti prirodnom liječenju bolesnika zaraženih virusom side odnosno HIV pozitivnih pokazuju, da su bolesnici, sve dok antivirusni lijekovi nisu postali šire pristupačni, odnosno primjenjivi, redovito koristili komplementarne i alternativne metode liječenja uključujući biljne preparate. No, u kasnim devedesetim godinama ti bolesnici i dalje traže pomoć biljnih lijekova, ali za smanjenje popratnih neželjenih pojava liječenja odnosno terapija: za ublažavanje boli i stresa, gubitka tjelesne težine ili mučnine. Kronični bolesnici doživljavaju biljne preparate kao prirodan način liječenja koji djelotvorno utječe na bolesno tijelo i dušu - što je prava pretpostavka za stvaranje osjeta olakšanja i sigurnosti.

Činjenica je da je vrlo lako pretjerati u očekivanju mogućeg ishoda prirodnoga liječenja biljem, no isto tako nije moguće tvrditi suprotno.

Koje su opasnosti

Amerikanci nude čak pet odgovora na to pitanje. Prvo, ako je lijek priznat kao djelotvorno sredstvo, bolesnika će njegov liječnik uobičajeno upozoriti na moguće sporedno djelovanje, kao što je neuimanje određene hrane, alkohola ili lijekova tijekom terapije. Učinkovitost prirodnog lijeka ne proizlazi iz njegove holističnosti, nego što sadrži određene aktivne kemijske sastojke koji djeluju na biokemijskoj razini - upravo kao i drugi "umjetni" lijekovi. Zato se biljni preparati preporučuju uzimati uz iste mjere opreza i upozorenja, jer, primjerice, alergijske reakcije na određene biljke također su uobičajene. Praksa pokazuje da istodobno uzimanje biljnih preparata uz znanstvene metode liječenja također može ugroziti bolesnika. Na primjer, sok razvikane biljke aloe vera može djelovati kao jako sredstvo za otvaranje i uzrokovati mršavljenje, koje je štetno za kancerogene bolesnike podvrgnute kemoterapiji.

Druga moguća opasnost primijećena je nakon ispitivanja nekoliko slučajeva trovanja teškim metalima iz uvoznih biljnih pripravaka u kojima su pronađeni tragovi olova, arsena, kadmija i bakra. Ministarstvo zdravstva američke države Kalifornija financiralo je projekt ispitivanja 260 lijekova tradicionalnog kineskog načina liječenja biljem, među kojima je jedna trećina bila onečišćena teškim metalima ili jakim ljekarijama.

Treći problem može nastati ako bolesnik prihvati biljno liječenje kao magično rješenje svoje bolesti koje dovodi do krajnjeg odbijanja bolničkog liječenja. Odbijanje uobičajene medicine radi iskušavanja alternativnih načina liječenja biljem može doduše kod bolesnika izazvati osjećaj nadmoćnosti radi preuzimanja nadzora u prevladavanju bolesti, ali kao što tvrde mnogi onkolozi na osnovi praćenja tragičnih slučajeva, to nije jamstvo za izlječenje. U slučaju oboljelih od raka i side ovo je pitanje osobito složeno, jer se sporedno djelovanje nekih prirodnih lijekova može poistovjetiti sa simptomima bolesti.

Četvrto, neki bolesnici priklanjaju se liječenju biljem radi mogućnosti održavanja ili produžavanja željenog načina života. Ovisnici o duhanu znaju uzimati biljne preparate vjerujući da će oni smanjiti štetno djelovanje nikotina.

Peto, liječenje biljem može biti vrlo skupo. Godišnja prodaja biljnih lijekova u SAD-u procjenjuje se na više od milijun dolara, od čega je samo vrlo mali dio pokriven zdravstvenim osiguranjem. Anketa provedena početkom devedesetih godina pokazala je da HIV pozitivni bolesnici troše prosječno 18 dolara mjesečno na biljne preparate, odnosno do 175 dolara mjesečno, dok uzimanje pojedinih biljnih koktela može iznositi i nekoliko stotina dolara mjesečno.

I naposljetku, budući da proizvođači biljnih proizvoda nisu podvrgnuti strogim propisima ispitivanja lijekova poput farmaceutskih kompanija, kvaliteta biljnih proizvoda vrlo je različita. Primjerice, sadržaj aktivnih sastojaka ginseng proizvoda zavisi od trgovačke marke odnosno proizvođača, pa im je i moguće djelovanje različito. Pomno čitanje naljepnice na bočici s biljnim lijekovima također ne jamči vjerodostojnost samih sastojaka. Kalifornijsko ispitivanje nasumce uzetih biljnih lijekova pokazalo je da niti jedna bočica nije sadržavala više od polovice sastojaka navedenih na naljepnici, a neki su sadržavali samo 10% od deklariranog.

Uzimanje biljnih lijekova također je vezano uz poticaje na povratak prirodi u svakom pogledu, dok porast stočnih oboljenja drastično utjece na opredijeljenost u odabiru hrane. Zdrava, prirodna hrana ne predstavlja više luksuz ili hir, nego zaštitu od mogućih opasnosti.

No, i na sve popularnijem tržištu zdrave hrane pojavljuju se zamke za potrošače i pokazuje potreba za uvođenjem većeg reda i nadzora, tim više što se u prodavaonicama zdrave hrane propagiraju i biljni preparati s izrazitim zdravstvenim učinkom. Sve veći broj industrijski razvijenih zemalja uvodi oštriji nadzor proizvodnje i prodaje zdrave hrane putem tzv. licenciranja proizvoda. U Velikoj Britaniji prošle godine potrošači su u prodavaonicama zdrave hrane potpisivali peticiju za donošenje novih mjera nadzora proizvodnje, na osnovi čega je vladina Agencija za nadzor lijekova odaslala pismene opomene svakoj tvrtki koja biljne proizvode prodaje izvan dopustivog zakonskog okvira, koji razlikuje biljne lijekove od zdrave hrane. Proizvođači će u određenom roku morati dostaviti pismene dokaze o razvrstavanju proizvoda u one koji čine nadopunu hrani, ili će biti odstranjeni iz trgovina. U europskim prodavaonicama zdrave hrane prodaju se i nelicencirani proizvodi reklamirani kao prirodni lijekovi, bez detaljnijeg naputka o mogućem djelovanju, dok su licencirani proizvodi podvrgnuti ispitivanjima kvalitete, sigurnosti i djelotvornosti.

Mnogi proizvodi nude se u obliku kapsula ili tableta i izgledaju poput lijekova, ili pak njihove naljepnice "upućuju" potrošače na njihovo medicinsko djelovanje. Štoviše, zakonski propisi koji se odnose na farmaceutske proizvode nisu osobito prikladni za biljne preparate i izlučevine. Stoga je razuman zahtjev potrošača za ispitivanje biljnih proizvoda i postavljanje uvjeta za njihovo licenciranje. Amerikanci slične proizvode nazivaju zdrava hrana ili dodaci hrani, no oni ne svojataju pravo na medicinska svojstva i ne "upućuju" potrošače na ponašanje. Proizlazi da je prosječni kupac u nepovoljnom položaju jer pretežito zavisi o savjetu ili naputku "kvalificiranog" prodavača u prodavaonici hrane.

Ljerka Nežić, *Zaposlena žena*, 2001.

SMIJEH JE LIJEK

LIJEK

- Doktore! Jeste li sigurni da ste mi dali lijek protiv upale pluća?! Naime, zna se dogoditi da liječnik prepíše lijek protiv upale pluća, a čovjek umre od upale mjehura!

- Budite bez brige! Kad vam JA prepíšem lijek protiv upale pluća, vi ćete i UMRIJETI od upale pluća!

UZ DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI

Sjećamo se s ponosom i zahvalnošću:

Kolovoz 1995, Hrvatska oslobađa svoja okupirana područja

Zagreb kolovoz 4.1995.

Zagreb - Hrvatske oružane snage su u petak 4. kolovoza, točno u 5 sati ujutro, pokrenule vojno-redarstvenu operaciju pod nazivom "Oluja" za oslobađanje hrvatskih okupiranih područja. Operacija je usmjerena prema Kninu, Gračacu, Lapcu, Korenici, Slunju, Glini, Dvoru, Petrinji, u tzv. krajini s ciljem da to područje vrati u ustavno-pravni poredak Republike Hrvatske. Prema posljednjim informacijama, srpske pobunjeničke crte probijene su na 30 taktičkih pravaca u pojasevima odgovornosti zbornih područja Hrvatske vojske Bjelovar, Zagreb, Karlovac, Gospić i Split, javlja HINA. Hrvatsko zrakoplovstvo uništilo je radio-relejno čvorište Čelavac, te jedno zapovjedno mjesto brigade, navodi se u priopćenju koje je potpisao načelnik Političke uprave Ministarstva obrane RH general bojnik Ivan Tolj.

Hrvatski časnici na kninskoj tvrđavi, nakon Oluje

Hrvatska je bila prisiljena poduzeti vojno-redarstvene mjere nakon što je u Ženevi postalo potpuno jasno da pobunjeni Srbi ne prihvaćaju mimu reintegraciju okupiranih područja, kaže se u priopćenju. Nakon dosljednih i principijelnih prijedloga hrvatskog izaslanstva, da se odmah i konkretno obavi mima reintegracija, postalo je jasno da se konačno rješenje ne može više odgađati. Osim toga, odmah nakon završenih pregovora, teroristički napadi na Dubrovnik, u kojima su na jednoj od gradskih plaža život izgubile tri mlade osobe, a više ih je ranjeno, jasno pokazuju da su pregovori u Ženevi shvaćeni samo kao novo dobivanje vremena i još jedno u nizu zavaravanja kako hrvatske države tako i međunarodne zajednice.

Jasno je da su žrtve takve politike svi hrvatski građani bez obzira na nacionalnost. Od svijeta imenovani ratni zločinci Karadžić i Martić ne prezaju ni pred čime, što potvrđuje njihov zadnji dogovor u Drvaru, gdje su se ponovno pokušali ujediniti u terorizmu i zločinu. U kolo smrti time uvlače i građane srpske nacionalnosti, dakle, upravo one koje su u proteklom četrverogodišnjem razdoblju sprječavali da se uključe u miran život koji im osigurava Ustav i Ustavni zakon Republike Hrvatske, navodi se u priopćenju.

Hrvatska je vojska na vrijeme izvijestila sve pripadnike UNCRO-a a redarstvenoj-vojnoj akciji, a zapovjednici su zahvalili i pismeno potvrdili primitak poruke.

Potpredsjednik Vlade i ministar vanjskih poslova dr. Mate Granić obavijestio je ministre vanjskih poslova SR Njemačke, Španjolske (koja

Slavlje u Zagrebu, na Trgu Bana Jelačića

predseda Europskom Unijom), Slovenije, Mađarske (koja je ujedno predsjedavajuća OESS-a), te BiH o vojno-redarstvenoj akciji koju je Republika Hrvatska poduzela na okupiranim područjima nakon neuspjeha ženevskih pregovora i učestalih provokacija snaga pobunjenih Srba na crtama razdvajanja, odnosno nastavka koordiniranoga napada Martićevih i Karadžićevih snaga na području Bihaća, čime su zaprijetili padom te zaštićene zone UN-a.

Predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman uputio je poruku hrvatskim građanima srpske narodnosti, u kojoj poziva pripadnike srpskih paravojnih postrojbi, koji su svojevoljno ili prisilno mobilizirani u paravojne srpske postrojbe, da predaju oružje hrvatskim vlastima, uz jamstvo da će im biti udijeljena amnestija prema važećim hrvatskim zakonima. Predsjednik je također pozvao sve hrvatske građane srpske nacionalnosti, koji nisu aktivno sudjelovali u pobuni, da ostanu kod svojih kuća i bez bojazni za svoj život i imovinu dočekaju hrvatsku vlast.

Osloboden Knin

Zagreb, kolovoz 5.1995.

- Nakon što su oslobodile kninsku Plješivicu sa sjeverne strane, te Žitnić s južne strane, hrvatske snage su danas ujutro, 5. kolovoza, ušle u Knin. Na kninsku tvrđavu izvršen je hrvatski barjak, javlja hrvatski radio. Hrvatska je vojska također oslobodila Gračac i Lovinac, te Ljubovo, a Srbi napuštaju Udbinu. Također je oslobođeno Primišlje kraj Slunju, čime je otvoren Hrvatskoj vojsci put za napredovanje prema Slunju. Hrvatske snage preko Rakovice forsiraju spajanje s Petim korpusom i Armije BiH.

Hrvatska je vojska izbacila srpske odmetničke postrojbe iz Hrvatske Dubice, te ih potisnula preko Une u Bosansku Dubicu. Presječna je komunikacija Kostajnica-Bosanska Gradiška, pa je time Hrvatska vojska i na tom dijelu izbila na granicu prema BiH.

Akcija "OLUJA" u završnoj fazi

Zagreb kolovoz 6.1995

Hrvatske oružane snage oslobodile su Petrinju, Slunj, Plitvice, Plaški, Novi Lički Osik i Obrovac. Širina prostora koridora je od 20 kilometara, ako se gleda južno i sjeverno Prijeboj-Gračac, izjavio je novinarima u Zagrebu načelnik Političke uprave Ministarstva obrane general bojnik Ivan Tolj. Petnaesti lički korpus nalazi se pred razbijanjem i padom, 39. korpus također, a 21. Kordunski korpus nalazi se u potpunom okruženju.

Operacija "Oluja" bliži se kraju. Razbijene neprijateljske postrojbe, korpusi, brigade i druge jedinice, svedene su na manje skupine, očito ekstremista, koji ne prihvaćaju poziva na predaju. Ponavljamo da hrvatska vlast po Zakonu o oprostui jamči sva prava svim osobama na tom području, osim onim osobama koje su počinile ratne zločine.

"OLUJA" zbrisala "krajinu" u 84 sati

Zagreb, kolovoz 8.1995.

U interesu spašavanja ljudskih života i izbjegavanja žrtava, pokušali smo sve da u pregovorima, uz posredovanje međunarodne zajednice, postignemo mimu reintegraciju, izjavio je ministar obrane Republike Hrvatske Gojko Šušak na konferenciji za novinare u Zagrebu. Ta nastojanja, da se nije dogodila situacija oko Bihaća, još bi išla u tom smjeru. No, ni strateška ni geopolitička Hrvatska nije mogla dopustiti da se tzv. republika srpska krajina i tzv. republika srpska povežu, jer bi onda bilo deset puta teže osloboditi hrvatski prostor, naglasio je Šušak.

Hrvatski ministar obrane je rekao kako je odluka o akciji donesena prije deset dana, "kada si više, nakon pada Srebrenice i Žepe, nismo mogli priuštiti da se dogodi ista situacija Bihaću. Krenuli smo u akciju 4. kolovoza u 5 sati i sa zadovoljstvom mogu ustanoviti da su vojne operacije u bivšem Sjevernom i Južnom sektoru - završene. Kontrola hrvatskoga područja na ta dva prostora danas u 18 sati u potpunosti je uspostavljena", naglasio je Šušak. "Hrvatska je vojska u 84 sata, uz pomoć i pratnju hrvatske policije, uspjela ostvariti svoj zadatak".

Hrvatska i Federacija BiH potpisale su Splitski sporazum, kazao je Šušak, kojim se Republika Hrvatska odaziva na poziv Federacije BiH, da će učiniti sve da pomogne u njezinu oslobađanju. U takvoj će politici Hrvatska ustrajati. (Kronologija rata 1989 - 1998.)

Ivan Martinac: U Splitu, na blagdan Gospe Snježne, 5. kolovoza 1995.

Kolovoz nad Kninom

Za naše mrtve

Ovo što pišem za naše je mrtve, koji su svoje zemaljsko tijelo darovali Hrvatskoj pod nebom Kostajnice, pod nebesima Knina, Kijeva, Dmiša Prijatelji!

Ovo je čas žetve i nove sjetve, odsutan čas što ne priznaje manjak čovječstva, lakovjernost, licemjerje i nagodbu. Imajte to na umu!

Bog nam je poslao stručak pohvala, Bog Presuditelj i Otkupitelj šalje nam pohvale, ali i strepnje

- da će oni uskoro izići iz svojih krtičnjaka preruseni u neke druge ili drugačije, majstori prerusavanja

- da će se, možda, nekim vebnim, nama nepoznatim trikom, pretvoriti u trbuhozborce, zagovaratelje budućnosti i da će kad-tad naučivši se kucati, pokucati na naša vrata, koja su na njihovu Jugu i Zapadu, jer ih Jug i Zapad privlače više od ičega, više nego leptiricu svjetlo.

Spomen-marka

Zvonimir Golob:

Kako se piše pjesma o domovini

Potraži riječi koje voliš,
reci ih onome koga voliš.

Neka to budu obične riječi,
izgovori ih kao što dišeš.

Kao da hodaš ulicom nepoznata imena,
kao da još nema imena trg
ili žito, ili jezero.

Kao da s planine gledaš visoko nebo.

Ujutro, pod suncem, uveče i noću
i kad dođe oluja,
u dobru i zlu

izgovori samo: domovino moja.

Ima toliko riječi da se to kaže
i svaka je dobra, ako je tvoja.

Nećeš pogriješiti,
ne griješi onaj koji voli.

Ipak, ustani kad izgovoriš njeno ime.

Pjesma o domovini pjeva se stojeći,
ustima koja se smiješe,
ustima koja plaču
i rukama koje grle.

Preporučujemo Vam:

Pogled na omišku tvrđavu

TRAVEL SERVICE LTD.

Special agents for
CROATIA AIRLINES
MEMBER OF IATA

CAR RENTALS
IN CROATIA

GeneralTourist Travel Service Ltd. je jedna od najuglednijih putničkih agencija u Kanadi. Utemeljitelj i vlasnik ove poznate tvrtke je obitelj Lončarić. Professionalnim uslugama ove agencije koriste se Hrvati iz Kanade, Hrvatske, Ujedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, već više od 30 godina.

- Naša agencija zastupa gotovo sve zrakoplovne i pomorske linije.
- Organiziramo grupna (charter) putovanja s najnižim cijenama, naročito u domovinu Hrvatsku.
- Također, već više od 30 godina, obitelj Lončarić uredjuje i emitira hrvatski radio sat "Zvuci Hrvatske," kojeg možete slušati: na radio postaji CHIN 100.7 FM od ponedjeljom od 12:00-13:00 sati. (15.40 AM).
- Za sve informacije obratite se na naš ured.

- IVICA (JOHN) LONČARIĆ -

3045 Southcreek Road Unit 1, Mississauga, Ontario L4X 2X6

(905) 602-8900 Generaltourist@ICA.net www.generaltourist.com Fax: (905) 602-8899

CHIN Radio is now broadcasting LIVE on the internet 24 hrs a day! Check out our new and improved website: chinradio.com and listen to FM 100.7 and AM 1450 live on your computer! email us your comments at: promotions@chinradio.com. We would like to hear from you!

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31.VII. 2001.

Vaša pisma

Cijenjeno uredništvo,

1. srpnja, 2001.

Zahvaljujući mojem dragom prijatelju Stanku Trtnju dobio sam Vaš list, kao i štivo, koje ste tiskali o meni. Uz najiskrenije pozdrave Vama, kao i cijelom uredništvu, red je da se zahvalim i šteta što nismo bliže da me zaposlite (šalim se, jasno)!

Iz onog sadržaja upoznali ste moj rad i sve je istinito, a ja sam Vaše izdanje umnožio i podijelio prijateljima da pročitaju! Uz četrdeset snimljenih ploča i kazeta, posebno rubrikom "Vrabac", uz preko 25 godina te rubrike, približavam se brojcima 900 - ali sada na Radio Mrežnici, sa velikim uspjehom, jer kako rekoh - u "Karlovačkom tjedniku" su me nogirali! Šteta je kad sam gostovao u Kanadi da nismo zajedno organizirali "Pjesničku večer", pod Vašim pokroviteljstvom, gdje bih ja mogao bez papirića pred sobom održati cjelovečernji program. No, nije kasno, ako bude suđeno, da se još vidimo u Kanadi.

Šaljem Vam stihove kako sam ja doživio Kanadu i još nekoliko tema koje su ludo oduševile slušateljstvo Radio Mrežnice. Sve pjesme pišem bez nekog većeg napora i stihovi su moj život! Narod me cijeni i poštiva, no političari nekad i danas nisu uvijek oduševljeni pravom istinom zbilje u kojoj živimo, te zbilje koju ja bez okolišanja znam predložiti stihom! Evo, toliko uz najiskrenije pozdrave od

Stjepana Sabljarića, iz Karlovca

Poštovana urednice Valentina,

Hvala Vam za lijepe razglednice iz Hrvatske. Drago mi je da ste se divno proveli na odmoru i sretno povratili u Kanadu.

Pozdravljam Vas, cijelu Vašu obitelj, kao i sve ostale ljude dobre volje oko Vas.

Vaš,

Ante Ljubas, U.S.A.

P.S. Prilažem adresu Daria Kordića:

DARIO KORDIĆ
U.N. Detention unit
Pompstationweg 32
2597 JW DE DEN HAAG
Holland, Europe

Pozivamo Vas da se pridružite akciji pomoći našim folklornim društvima. Kad sam bila u Hrvatskoj, našla sam dio jedne nošnje, koju sam poklonila "Hrvatskoj" Miss., jer njima treba - a meni svakako ne (Da, da, to sam ja na slici u predaji nošnje funkcionerima "Hrvatske"). Pridružite se i Vi - pregledajte svoje ormare, škrinje i svo takvo blago predajte našim folklorasima - bit će Vam veoma zahvalni.

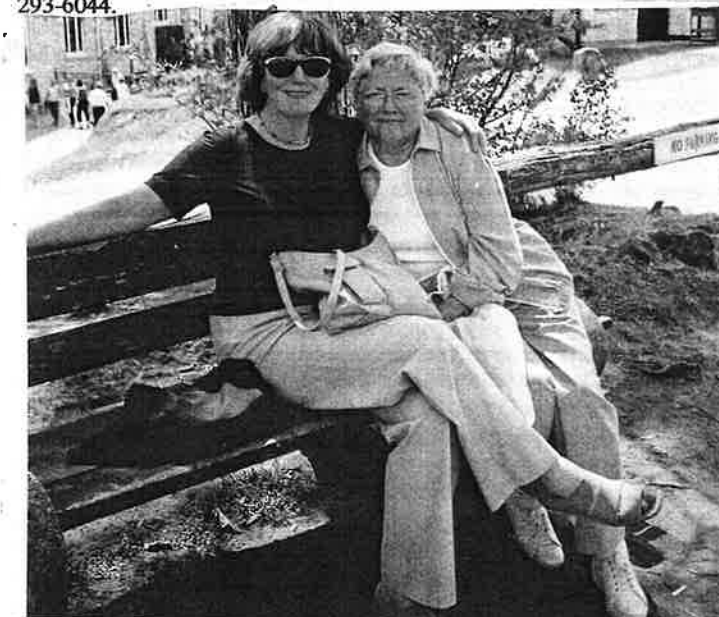
"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31. VII. 2001.

VELIKA GOSPA

ZA Veliku Gospu na Hrvatskom franjevačkom kulturnom i vjerskom centru 'Kraljica Mira' u Norvalu bit će devetnica koja počinje u petak 3. kolovoza o.g. Devetnicu će predvoditi gost svećenik iz Hrvatske. Glavna proslava održati će se u nedjelju 12. kolovoza o.g. na Norvalu.

THE CATHOLIC CRUSADE

Catholic Charismatic Renewal Services of Ontario has its annual Crusade in Hamilton, Ontario August 18 & 19, 2001, in Copps Coliseum. No registration fee, love offerings will be taken. For more information contact your parish or call 905-524-0001 or free number 1-888-293-6044.

Ovom slikom pozivamo gđu. Anu Juraj iz Hamiltona na suradnju... na slici sa gđom. Nadom Šporčić (desno)

Čestitamo!

Nakon nedavnog senzacionalnog trijumfa Gorana Ivaniševića, šampiona Wimbledon, evo i jedan lijep uspjeh na lokalnoj sceni.

Naš dugogodišnji suradnik gosp. Ivica Puhalo uspio je sa tri pobjede pobiti se u polufinale Ontario Seniors Tennis championships-a 2001, odigranog u Boulevard Clubu, Mississauga. Naše srdačne čestitke!

ČESTITAMO....

Uspjehu balotara iz župe "Presveto Trojstvo", koji su prvaci u Oakvillu. U ovom natjecanju igralo je 24 ekipe balotara, no ovi naši su bili najbolji!

Veliki uspjeh "Marjana"

Folklorni ansambl "Marjan" postigao je zapažen uspjeh na Karabramu u Bramptonu ove godine: oni su treći, po mišljenju komisije, koja je ocjenjivala vrijednost eksponata, pripremu paviljona, kulturnu obradu i program, koji je predstavljen publici. Ovaj uspjeh je tim veći što je na Karabramu sudjelovalo 14 nacija, koje su vrlo pomno i majstorski priredile svoje paviljone, tako da je konkurencija bila vrlo oštra. Uz ovu nagradu, naš hrvatski paviljon dobio je i treću nagradu za svoj zabavni program, koji je bio upravo savršen. Uz nama već poznati folklorni ansambl "Marjan", i njihovi gosti iz Samobora, tamburaški ansambl "Ferdo Livadić" sa solisticom gđicom. Đurđicom Pleše izvrsno su zabavljali mnogobrojnu publiku, tako da je ova nagrada više nego zaslužena. Konkurencija je zaista bila jaka, i ove nagrade su još jedan veliki uspjeh našeg folklornog ansambla "Marjan". Čestitamo svima, mladim folklorasima, čelništvu "Marjana", i svim dobrim ljudima iz ovog folklornog ansambla, "Ferdi Livadiću", kao i svima koji su pomogli hrvatski paviljon u Karabramu ove godine na izvrsnoj postavi paviljona i zaista zaslužnim nagradama. (VK)

In memoriam

U nedjelju, 15. srpnja, dan prije njenog 54. rođendana preminula je u Hamiltonu, poslije teške bolesti Marica Goršić.

Ugasio se ovozemaljski život jednog divnog ljudskog bića, prestalo je kucati vjerno srce supruge, brižno srce majke, odane sestre i kćeri, dobre tete i rođakinje, dobre župljanke i iskrene prijateljice.

Bila je uvijek tiha, povučena, nenametljiva, ali zato prisna, puna brige za drugoga, uvijek spremna za pomoći.

Pa čak i u svojoj patnji i trpljenju bolesti nastojala je što manje opterećivati svoje najbliže.

Tiho je živjela i tiho radila, brinući se za svoju obitelj i sa svojim suprugom podizala dva zaista divna sina.

Mostove koje je Marica u svom životu izgradila, povezali su nas i obogatili za cijeli život. Neka joj dragi Bog podari vječni život, a njenoj obitelji naša iskrena sućut.

Uredništvo HRVATSKE ISKRE izražava ovim putem saučešće obitelji Janka Goršića i zahvaljuje na svemu čime je Marica i njena obitelj pridonijela u radu HRVATSKE ISKRE. Zaslugom ove obitelji, a posebno zalaganjem pok. gđe. Marice Goršić HRVATSKA ISKRA je stizala i u Hamilton.

Biserka Milinković

POMOĆ I AKCIJA ZA IVANU SOLDU

VIČ. Ivo Šutalo, koji je bio sa hodočasnici Oakvillea na ovogodišnjem midlanskom hodočašću, na kraju slavlja zamolio je prisutne za novčanu pomoć kojom bi se pomoglo spašavanju života mlade, 26. godišnje žene Ivane Soldo iz Požege, koja treba hitnu transplantaciju jetre. Prema riječima vič. Šutala, operacija bi se trebala izvršiti u Vel. Britaniji jer je tamo najbolja mogućnost za operaciju.

I opet su se naši sunarodnjaci odazvali. Hodočasnici su otvorili svoja srca te su odmah počeli davati svoj novčani dar. Bilo je dirljivo vidjeti kako su ljudi dolazili i ubacivali dar u kutiju.

U razgovoru s vič. Šutalom, doznala sam da je već sakupljeno preko deset tisuća dolara. VIČ. Šutalo najljepše zahvaljuje svim darovateljima. Akcija se nastavlja i dalje, jer će operacija stajati oko 175.000 DM.. Ovim pozivamo sve one naše sunarodnjake koji žele pomoći ovu hvale vrijednu akciju da se obrate na vič. Šutala ili u župu "Presvetog Trojstva" u Oakvillu, a za novce će biti izdana potvrda za porez (income tax).

ODAZOVITE SE VI KOJI ČUJETE GLAS POTREBNIH - BOG VAM NAPLATIO !

Biserka Milinković

Čitajte i širite HRVATSKU ISKRU

OBRATITE POZORNOST, MOLIMO VAS Hrvatska knjižnica i čitaonica

Dobrovoljnim radom osniva se nova hrvatska knjižnica i čitaonica u Mississaugi. Za ostvarenje tog, za hrvatsku zajednicu vrijednog projekta, potrebne su, jasno knjige, te se mole ljudi dobre volje da pomognu s donacijom svojih suvišnih knjiga, a i pomoć na bilo koji način - DOBRO JE DOŠLA! Unaprijed HVALA!

Nazovite, molim IVICU PUHALO, Tel@905-507-1389

Posebna napomena: Iako knjižnica i čitaonica iz objektivnih razloga još nije službeno otvorena, slobodni ste posjetiti istu, posuditi knjige (upisavši se u "Knjigu posudbe"), pročitati hrvatski tisak, u predsoblju popiti piće, pogledati TV dnevnik ili porazgovarati sa prijateljem na terasi, uz sladoled.

Lokacija: 89 Queen St. S., Streetsville, Croatian soccer club "Croatia", Tel@905-812-7868 ili (905) 507-1389

In memoriam

Barbara Jean Taylor

March 14, 1931 - July 23, 2001.

Sometimes in your life you meet a person and two of you just click - it is as if you have known each other all your life, and should this person disappear from your life, you would be much poorer than ever before. Our meeting with Barbara was such - we met, everything fell into place and we became life long friends.

Today, we, Mothers for Peace, are here to celebrate the life of a special person, our Barbara Taylor, Mrs. T. as we called her. Today we positively know that few days ago we lost a jewel from our midst, we lost a heart that was so huge, so sweet and soft - and was always loved back, because she was such a special, wonderful human being, who dedicated her life to betterment of the children all over the world.

How can we, Mothers for Peace, thank Barbara for what she did for our Croatian children? Because for Barbara, our work was hers - everything was easy, there was nothing she wouldn't or couldn't do, anything was too complicated. She gave us a gift of unconditional love and support and she believed in us and our cause. She loved each and every one of us, and we felt her love all the time.

At the end, allow me, on behalf of Mothers for Peace to be sad just a bit because we shall always miss Barbara and her helping hand. And also, we shall always remember her beautiful smile, her warm hugs, fun we had with her, her tea parties, our garage sales and her unforgettable hats.

The last verse of the poem "The Journey's Just began" says so eloquently how we, Mothers for Peace, feel about our great friend:

... And think of her as living in the hearts of those she touched...
for nothing loved is ever lost -
and she was loved so much. (E. Brennehan)

Dear Barbara, thank you, and God bless you.
Mothers for Peace
Bedem Ljubavi

Midland

General Gotovina optužen za Oluju

Hrvatski general Ante Gotovina optužen je za zločine protiv čovječnosti i povrede ratnog prava i običaja počinjene nad srpskim stanovništvom tijekom operacije Oluja, objavio je Međunarodni sud za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije.

Haško je tužiteljstvo, nakon što je sadržaj dosad tajne optužnice otepečaćen, objavilo kako od hrvatske Vlade očekuje da odmah uhiti počinitelja.

Gotovinu se tereti i po osobnoj i po zapovijednoj odgovornosti za progon srpskog stanovništva, njihovo ubijanje i zlostavljanje, uništavanje sela te pljačku imovine na području pod njegovim zapovijedanjem. Između 17. srpnja i 15. studenog 1995. Ante Gotovina je, djelujući sam i u dogovoru s drugima, uključivši i predsjednika Franju Tuđmana, planirao, poticao, naredio, počinio ili na drugi način pomogao i podržao planiranje, pripremu ili izvršenje zločina za koje se tereti u nastavku (optužnice) tijekom i nakon operacije Oluja, navodi se u optužnici. Akcija Oluja počela je 4. kolovoza i završila 7. kolovoza. 1995. godine.

U optužnici piše da su Gotovinu predstavnici međunarodnih organizacija obavijestili o ozbiljnim povredama međunarodnog humanitarnog prava, koje su počinile njemu podređene osobe tijekom i nakon Oluje, te da on nije poduzeo potrebne mjere da spriječi takve povrede ili kazni počinitelje. Cijelo to vrijeme, na koje se odnosi optužba, bilo je razloga da Ante Gotovina, kao zapovjednik, zna da podređeni pod njegovom kontrolom čine teške povrede međunarodnog humanitarnog prava. Temeljem svoga položaja i ovlasti, de iure i de facto, Ante Gotovina imao je moć, ovlast i odgovornost da spriječi ili kazni teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava, koja su počinile hrvatske snage za vrijeme i nakon ofenzive Oluja. Ante Gotovina propustio je poduzeti nužne i razumne mjere da spriječi takva teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava ili da kazni njihove počinitelje.

Gotovina je bio zapovjednik u dijelu Oluje koja se odvijala na području UNPA Sektora Jug te je, u toj ulozi, a i kao zapovjednik Splitskog zbornog područja, de facto i de iure, zapovijedao i kontrolirao sve hrvatske snage od 4. kolovoza do 15. studenoga 1995. godine. Optužnica kaže da je od 4. kolovoza do 15. studenoga 95. veliki broj krajinskih Srba prebjegao ili je bio prisiljen prebjeći u BiH i Srbiju. Neki od njih, koji to nisu učinili zbog bolesti, nemoći ili starosti, bili su sustavno zlostavljani i ubijani, kaže tužitelj. Ante Gotovina je djelujući sam i/ili u dogovoru s drugima, uključivši i predsjednika Franju Tuđmana, planirao, poticao, naredio i počinio ili na drugi način pomagao i podržavao planiranje, pripremu ili izvršenje progona srpskog stanovništva u Krajini. U tom je progonu ubijeno najmanje 150 Srba, strijeljanjem, spaljivanjem ili probadanjem, a nestalo ih je više stotina. Oni koji su ostali u svojim kućama ili se onamo vratili u tjednima nakon ofenzive bili su na kraju prisiljeni napustiti to područje zbog ubijanja, paleža, pljačke, zlostavljanja i prijetnji. Rezultat toga je raseljavanje oko 150 do

200 tisuća Srba, kaže haško tužiteljstvo.

Progon je bio takvih razmjera da se srpsko stanovništvo u općinama Donji Lapac, Benkovac, Drniš, Knin, Korenica, Obrovac, Šibenik, Sinj i Zadar drastično smanjio. U optužnici se navodi da je tijekom razdoblja koje pokriva optužnica trajao oružani sukob na području Krajine u Republici Hrvatskoj na području bivše Jugoslavije, kao i da je Zborno područje Split bilo "dio regije Krajina".

Hrvatska je pokrenula vojnu ofenzivu s ciljem zauzimanja "regije Krajina", kaže se u optužnici te se dalje navodi kako je Gotovina, nakon zauzimanja "Knina, glavnog grada regije Krajina" uspostavio svoj stožer u tom gradu. Optužnica kaže kako je između hrvatskih Srba i hrvatskih snaga nešto prije proglašenja hrvatske neovisnosti izbio oružani sukob, i prenosi izjavu hrvatske vlade iz rujna 1991. da hrvatski Srbi i JNA kontroliraju gotovo trećinu teritorija Hrvatske. U optužnici se navodi da je 19. prosinca 1991. Skupština SAO Krajina, zajedno sa Srbima iz drugih područja Hrvatske, službeno proglasila nezavisnost od Hrvatske i osnovala novi entitet pod nazivom Republika Srpska Krajina. RSK je imao vlastitu vojsku, Srpsku vojsku Krajine. Regija Krajina se, kaže tužiteljstvo, nalazila u RSK-u i obuhvaćala, uz ostalo, i općine Šibenik i Zadar.

Već 1992. godine Hrvatska je vojska stvarala planove da silom vrati teritorij RSK-a, kaže tužitelj, a i Oluju je krenula s oko 150 tisuća vojnika, te je u toj ofenzivi "teško granatirala" gradove i sela naseljene Srbima. Dana 4. i 5. koloza hrvatske su snage izvele "masivan artiljerijski napad" na Knin.

U prvom se dodatku optužnice navodi nekoliko imena žrtava, njihova dob te datum, mjesto i način njihova stradanja. Tu se navode, među ostalima, i ubijeni stanovnici Varivoda, Grubora i Uzdo-lja. U drugom dodatku optužnice opisuju se razmjeri uništavanja i pljačke objekata, pa se, primjerice, iznosi da je u općini Knin opljačkano ili uništeno 3000 stambenih objekata, a u općini Korenica oko 4700 objekata.

Optužnicu je 8. lipnja potvrdio sudac Fouad Riad. (HRT)

Glavna haška tužiteljica Carla del Ponte izjavila je, u povodu objavljivanja optužnice protiv generala Ante Gotovine, za zločine počinjene tijekom Oluje, te dan ranije protiv generala Rahima Ademija, za zločine počinjene u Medačkom džepu, kako podizanjem optužnica tužiteljstvo ne zauzima nikakvo stajalište prema legalnosti vojnih akcija.

Tužiteljica je svjesna kako su optužnice protiv generala Gotovine i Ademija izazvale usijanu raspravu u Hrvatskoj u pogledu uloge Suda u odnosu na Domovinski rat, kako se oružani sukobi nazivaju u Hrvatskoj, navodi se u pisanoj izjavi objavljenoj i sjedištu Haškog suda.

Račanov prigovor Carli del Ponte za optužnice protiv general Ademija i Gotovine

ZAGREB, 27. srpnja (Hina) - Objavljujemo u cijelosti pismo premijera Ivica Račana koje 18. lipnja ove godine uputio glavnoj tužiteljici Međunarodnog kaznenog suda u Den Haagu Carli del Ponte:

Ekselencijo,

Uvjeran sam da ćete se složiti kako je u posljednjih godinu i pol ostvarena uzorna suradnja hrvatske Vlade i Vašega Ureda, i to bez obzira na nacionalnost žrtava ili počinitelja zločina koji su bili predmet Vaših istraga. Ilustracije radi, spomenuo bih kako je hrvatska Vlada u tom periodu predala preko 1000 dokumenata koje je Vaš Ured zatražio, a odnose

se na zločine počinjene na području Republike Hrvatske. Od tog broja njih se preko 200 odnosi na istrage koje provodite zbog mogućih zločina počinjenih za vrijeme operacija "Medački džep", "Bljesak" i "Oluja". Kada su u pitanju te istrage, Vašim su istražiteljima omogućeni razgovori sa svim osobama za koje ste to zatražili, uključujući i načelnika Glavnog stožera OS RH. Pored toga, omogućen im je uvid u urudžbene knjige i ratne dnevničke pojedinih postrojbi HV-a, pružena im je sva moguća pomoć kod

ekshumacija u Gospiću i Kninu, kao i svi drugi zatraženi oblici pomoći. Hrvatska Vlada prišla je suradnji s Vašim Uredom otvoreno i u želji da ne samo ispuni svoje međunarodnopravne obveze, već i da zajedno s Vama, radi na ispunjenju svog strateškog cilja, a to je kažnjavanje ratnih zločina i prikazivanje stvarne slike o zbivanjima tijekom Domovinskog rata. Uvjereni smo da je istina najbolji način za postizanje ne samo pravednosti i trajnog mira već i za uspostavu pravne države i čuvanje vrijednosti Domovinskog rata. Ujedno je to temelj za izgradnju demokratske i suvremene države.

Izuzetno veliko ohrabrenje Vladi u tom smjeru bila su Vaša uvjeravanja i postignuti dogovori kako Vaš Ured u svojem radu neće kriminalizirati Domovinski rat i posebno oslobodilačke akcije OS RH te dovoditi u pitanje njihovu legitimnost kao i to da se pri optuživanju neće primjenjivati isključivo kriterij zapovjedne odgovornosti već će se uvijek raditi i o izravnoj odgovornosti pojedinaca. Složili smo se i u tome da svaka optužnica treba biti utemeljena na konkretnim dokazima, te kako postojanje sumnje da su pojedini optuženici počinili kaznena djela za koja ih se tereti treba biti razvidno i iz samih optužnica.

Temeljem tih stajališta i dogovora, u više ste navrata preformulirali svoje zahtjeve što je omogućilo hrvatskoj Vladi da u potpunosti surađuje s Vašim Uredom sukladno stavovima Hrvatskog sabora i Vlade, te pozitivnim propisima Republike Hrvatske uz istodobnu zaštitu interesa Vaših istraga. Želio bih iskoristiti ovu priliku i naglasiti kako će hrvatska Vlada, u skladu s postignutim dogovorima, nastaviti s punom suradnjom s Vašim Uredom.

Na žalost, tekst optužnica koje je Vaš Ured podigao protiv generala Gotovine i Ademija ne slijedi u potpunosti naše dogovore i otvara određena pitanja. Ne ulazeći u pitanja utvrđivanja bilo čije krivnje ili nevinosti, što je stvar Suda i u što Vlada ne smije i ne želi ulaziti, želio bih ukazati na određene segmente tih optužnica koji su problematični za Vladu. Budući da je optužnica protiv Ante Gotovine opširnija i kompleksnija, osvrnut ću se na nju, s tim da se neki prigovori odnose i na optužnicu protiv Rahima Ademija.

Iz teksta optužnice može se zaključiti kako se ona isključivo temelji na zapovjednoj odgovornosti. Nigdje se niti ne daje naznaka izravne povezanosti generala Gotovine s pojedinim zločinom, osim kroz činjenicu njegove funkcije i mjesta u zapovjednom lancu. Optužnica barata s postavkom da je Gotovina zajedno s drugima, uključujući i tadašnjeg predsjednika Republike planirao, poticao ili na drugi način počinio kazneno djelo progona, prisilne deportacije i raseljavanja srpskog stanovništva iz Republike Hrvatske i to dijelom kroz provedbu oslobodilačke operacije "Oluja". Može se steći dojam kako je ovakvim navodima optužnica usmjerena upravo na kriminalizaciju ove akcije i posredno na poricanje njene legitimnosti. Potvrda ovakvog dojma je i navod iz optužnice da je "kumulativni učinak ovih protupravnih radnji (ubojstava, pljačkanja javne ili privatne imovine i uništavanja imovine) bila deportacije i/ili raseljavanje krajinjskih Srba širokih razmjera u Bosnu i Hercegovinu i Srbiju. Procjenjuje se da je riječ o 150.000 - 200.000 ljudi". Ovakav navod nije točan i to iz dva razloga: prvo, jer je notorna činjenica da se srpsko stanovništvo iselilo odmah na početku akcije i to po nalogu svojeg vodstva, prije no što je uopće došlo u kontakt s "hrvatskim snagama" i drugo, jer se brojka od 150-200 tisuća iseljenih krajinjskih Srba odnosi na područje cijele tzv. Krajine, a ne na "Sektor Jug" na koji se odnosi optužnica.

Optužnica nadalje navodi da su zločine počinile "hrvatske snage" koje definira kao "HV, Hrvatsko ratno zrakoplovstvo, specijalnu policiju i vojnu policiju Republike Hrvatske". Ovakav navod je neprihvatljiv jer se njime inkriminiraju Oružane snage Republike Hrvatske u cjelini. Tek treba utvrditi da li su i koje zločine počinili pripadnici "hrvatskih snaga", a koje eventualno druge osobe koje se nikako ne mogu okarakterizirati kao hrvatske snage. Svaki počinitelj ratnog zločina ima ime i prezime i njegova krivnja treba biti individualizirana. Na žalost, izraz "hrvatske snage" ostavlja mogućnost za interpretaciju da se radi o nekoj vrsti kolektivne krivnje.

Optužnica u jednom svom dijelu uvodi odgovornost po zapovjednoj odgovornosti i za ubojstva i druga kaznena djela čiji su počinitelji procesuirani pred sudovima u Republici Hrvatskoj. Tako npr. ubojstvo 17 osoba u selima Gosići i Varivode koje optužnica stavlja na teret Gotovini, procesuirano je pred nadležnim sudom i počinitelji su bili osuđeni na zatvorske kazne. Nakon žalbe Državnog odvjetništva, Vrhovni sud Republike Hrvatske ukinuo je presude i predmet vratio na ponovno suđenje koje je u tijeku. Slična je situacija i s nekim drugim slučajevima ubojstava koji se navode u optužnici.

Osvrnuo bih se i na neke tvrdnje koje se navode u poglavlju "dopun-

ske činjenice" i koje optužnicu stavljaju u, za nas, teško prihvatljiv kontekst. Osnovni problem je u izostanku definiranja tzv. Krajine kao samo-proglašene, nelegitimne i pobunjeničke tvorevine, čime se otvara i pitanje postojanja odgovornosti Miloševića i njegovih suradnika za agresiju i zločinačke posljedice pokušaja stvaranja "velike Srbije". Uvjeren sam da svaki pokušaj prikazivanja novije povijesti ovih prostora, a poglavito počinjenih zločina mora polaziti od Miloševića i njegovih suradnika koji su pokrenuli lanac zločina i bez čijeg djelovanja ne bi bilo niti rata niti ratnih zločina. Također se ne ukazuje na činjenicu da je velik dio hrvatskog područja bio okupiran, na ulogu JNA, te na etničko čišćenje Hrvata i brojne zločine počinjene nad Hrvatima upravo na području tzv. Krajine u razdoblju koje je prethodilo akcijama Oružanih snaga Republike Hrvatske. Neki navodi su i činjenično netočni, tako se npr. tvrdi da su, između ostalih, i općine Zadar i Šibenik bile dio tzv. Krajine što nije točno.

Pojedine dijelove ovako postavljenih optužnica smatram dvojbenim i neprihvatljivim ne samo kao predsjednik Vlade, već i kao građanin Republike Hrvatske. Dobro bi bilo da optužnice razumije i prihvati velika većina građana Republike Hrvatske, a ne da one eventualno posluže kao oružje snagama koje se opiru suradnji s Tribunalom i progonu ratnih zločina. Hrvatska Vlada može biti dovedena u položaj da poštujući svoje strateško opredjeljenje i međunarodne obveze provodi optužnice koje joj u nekim svojim dijelovima ne mogu biti prihvatljive. Dugoročno, ovakve optužnice ne samo da mogu biti na štetu Republici Hrvatskoj i Tribunalu, već bi mogle ugroziti i ostvarenje pravde, te dovesti i do novih podjela i osjećaja nepravdi što bi moglo ugroziti projekt uspostave trajnog mira na ovim područjima. Dopustite mi da iznesem osobni stav kako optužnice moraju biti razumljive i jasne kako onim ljudima na koje se odnose, tako i onima u čijem se interesu podnose. Jedan od ključnih elemenata kako se to može postići je uspostavljanje jasne veze između optuženih osoba i konkretnih zločina koji im se stavljaju na teret.

Trenutak u kojem su podignute ove optužnice predstavlja dodatni problem jer se Vlada Republike Hrvatske dovodi u situaciju da uhićuje i izručuje svoje državljane optužene za navodne zločine počinjene 1993. i 1995. godine, prije no što su Slobodan Milošević, Ratko Mladić, Goran Hadžić i drugi, od kojih neki sudjeluju u javnom i političkom životu SRJ, uopće optuženi za zločine počinjene u Republici Hrvatskoj još 1991.. Štoviše, druge osobe koje su davno optužene i nalaze se u SRJ (npr. Martić, Šljivančanin, Mrkić i Radić) nisu ni blizu uhićenja i predaje Tribunalu. Mislim da interesi pravednosti i istine, te boljeg razumijevanja i prihvaćanja rada Vašeg Ureda nameću potrebu da se optužnice i izručenja građana Republike Hrvatske vežu uz izručenja osoba iz SRJ, poglavito onih koji su i inicirali lanac zločina i bez kojih ne bi ni bilo rata na ovim područjima.

Završno, želio bih Vas Ekselenciju u svoje osobno ime i u ime članova hrvatske Vlade zamoliti da razmotrite ove primjedbe i ukoliko to nadete za potrebno, ispitajte sporne navode u optužnicama i izmijenite ih na način da poštuju kriterije za koje ste u više navrata naglasili da su rukovodeće u Vašem radu. Uvjeren sam da bi to bio izuzetan doprinos progону ratnih zločina i uspostavi trajnog mira na ovim područjima. Sve drugo nas može dovesti u situaciju u kojoj će biti na gubitku ne samo hrvatska Vlada i Tribunal, već i svi građani Republike Hrvatske. Bilo bi loše da Vaš Ured u ostvarenju svog plemenitog cilja makar i nehotice napravi nepravdu i time nanese neprocjenjivu štetu pozitivnim procesima u Republici Hrvatskoj. Demokratska vlast u Hrvatskoj ne želi "gurati loše stvari pod tepih", upravo suprotno, želi da se utvrdi istina i kazne odgovorni za sve ratne zločine, bilo da će to napraviti hrvatsko pravosuđe, bilo Tribunal.

Molim Vas da u tom cilju razmotrite ovo pismo koje je moje osobno obraćanje Vama u želji da naša suradnja osigura ostvarivanje zajedničkog cilja - procesuiranja ratnih zločina i time doprinese sprečavanju njihovog ponavljanja i pružanju pune satisfakcije svim žrtvama.

Koristim ovu priliku, Ekselencijo, da Vam uputim izraze mog osobitog štovanja.

HRVATSKA ISKRA
Vaše zadovoljstvo

Politički humor

Dozvol'te Jugiću i Matiću

Jugić: E, moj Matiću, zadnji put si mi bio prilično neuljudan prema strancima! Ali pošto bivaš stariji, a osim toga, stalno se krećeš u mojem društvu i tako postaješ pametniji i pristojniji, nadam se da si se malo urazumio, te da ćeš sada biti uljudniji i pristojniji.

Matić: Nije pristojno ni doći na vlast pa rasprodavati naš državni suverenitet, ali svejedno to neki čine, pa ih zbog toga ne nazivaš nepristojnim i neuljudnim. Možda su jako uljudni prema strancima, ali ne prema vlastitom narodu ili im jedino nedostaje kičma da bi mogli stajati uspravno?

Jugić: Ti Matiću ne možeš sagledati što je dobro za Hrvatsku. Možda je to skriveno tebi i mnogim drugima, ali upravo se državnička mudrost ogleda u tome što vide ono što drugi, obični smrtnici, ne vide. Vidiš, naši najvidovitiji političari vide da treba Slovincima dati dio našeg mora jer ga mi toliko imamo, gotovo i previše, a isto tako da prilikom podjele zlata bivše države, državama sljednicama, treba Bosni i Hercegovini dati nešto više nego što joj pripada po ključu koji se primjenjuje, jer je ta država siromašnija od naše i zato joj više treba. Tako se stvaraju prijatelji u svijetu!

Matić: ...I sirotinja u vlastitoj domovini!

Jugić: Vidi Matićeve retorike! Kao da dolazi iz naših crkvenih krugova, koji žele postati politički čimbenik!

Marić: A što je loše u tome ako Crkva svojim pomirbenim djelovanjem i brigom za svoje vjernike, želi ukazati na neke činjenice i upozoriti nas na pogibelji koje nam prijete?

Jugić: E, ovo prelazi svaku granicu! Moram konačno kazati da je to ne samo politički bezobrazluk, nego i bitno nekršćansko ponašanje, koje već godinama pokazuje dio klera na hrvatskoj političkoj sceni. Nepodnošljivo mi je da dio crkve, koji predstavlja najprimitivnije, desničarske snage u Hrvatskoj, kritizira naše najumnije političke vođe.

Matić: A što bi po tvom Crkva u Hrvata trebala činiti?

Jugić: Trebala bi posebice raditi na osudi svakog zločina iz proteklog rata, pogotovo ako su počinitelji Hrvati. Ovdje se radi o tome da ako desetak osumnjičenih Hrvata treba poslati u Haag - onda je to mala cijena na ugled koji time naša Vlada postiže kod onih koji traže ovo izručenje. Crkva bi trebala biti među prvim u podržavanju takve politike, ako želi sačuvati svoj kršćanski dignitet i ugled koji je, naročito u očima naših bivših SKOJ-evaca, uveliko poljuljan.

Matić: E moj Jugiću, vidim da ti još uvijek Kozara nije ishlapila iz glave!

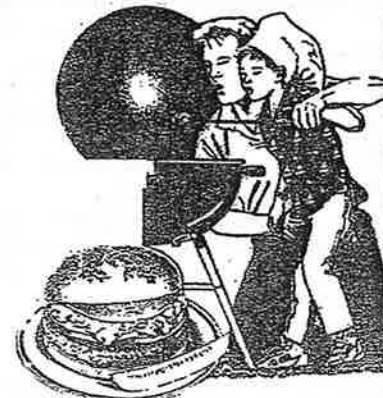
Piknik Hrvatske stranke prava, odsjek "Dr. Ante Starčević": z stolom sjede s lijeva na desno: Martin Marković, Marija Peterlić i kćerka Marija Peterlić (mlada izvrsna pjevačica zbora žup "Naše Gospe Kraljice Hrvata"), i gđa. Veronika Marković

Preporučujemo

Taste of Europe

MEAT & DELICATESSEN INC.

- * Zadovoljava srca svih gurmana sa kvalitetnim odrescima za vaše roštilje.
- * Taste of Europe vas očekuje danas i svaki dan s velikim izborom mesa, kobasica, salama i velikim izborom proizvoda iz Hrvatske i Europe.
- * Snabdijevamo meso za duboko smržavanje.
- * Povoljne cijene za bankete i slavlja.

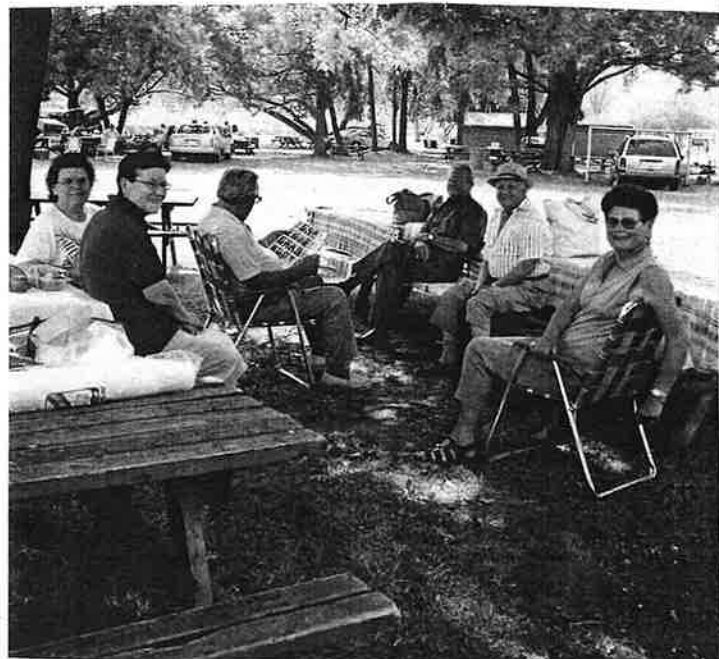

Posjetite nas na

200 County Court Blvd. Brampton, Ontario

905-455-1077

OBITELJ POLUNIĆ RADO VAS OČEKUJE

Piknik Hrvatske stranke prava "Dr. Ante Starčević" - ugodno je bilo pod drvećem u župnom parku "Father Kamber"

Neka se i Vaš glas čuje....

Pišite, kritizirajte, hvalite, iznosite svoje mišljenje - naše su vam stranice otvorene!

Anonimna pisma ne objavljujemo. Važno je napomenuti da sva pisma moraju sadržavati podatke o autoru koji pak, na njegov zahtjev, mogu ostati poznati samo redakciji.

Objavljena mišljenja i gledišta nisu stav Uredništva. Uredništvo pridržava pravo kraćenja, opreme i obrade pisama.

Čitatelji HRVATSKE ISKRE, šaljite nam pisma na uredništvo 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6, Canada ili na i-mail: iskra1@look.ca

Članice društva "Hrvatska katolička žena" na radu

rom malu Ivanu, kojoj treba naša pomoć, i pozvao ih neka uživaju u plesu u pjesmi župnog folklornog ansambla "Prelo", koje je izvelo kraći program na veliko zadovoljstvo okupljenih župljana. Jučer je bilo strašno vruće, i njihov ples po toj vrućini bio je poseban dar svojoj župi, jer zaista nije bilo lako plesati u vrućoj narodnoj nošnji na nekih 33 i više stupnjeva vrućine.

Nakon sv. Mise gledala sam malo oko sebe i primijetila nešto što već odavno nisam vidjela: mnogo ljudi je stajalo nakon sv. Mise i razgovaralo međusobno, vidjela su se grljenja, pozdravi, čestitanja - prisnost i prijateljstvo župljana među sobom. Kratko sam prošetala parkom nakon sv. Mise - svugdje za stolovima su sjedile obitelji - više generacija jedne te iste obitelji! I ne samo cijele obitelji, već i mnogo prijateljskih obitelji zajedno su blagovale za istim stolom - što je zaista bilo uživanje gledati.

Mladi članovi folklornog ansambla "Hrvatsko Prelo" za vrijeme sv. mise

Uz bogatu tombolu, i glazbu mladih iz V.I.S. Noćni raj iz Hamiltona, i kasnije nogometnu utakmicu, župljani ove župe uživali su na ovom pikniku. Za to su se svakako pobrinule žene iz društva Hrvatska katolička žena, koje su napekle brdo izvrsnih kolača, i svega što treba za jedan izvrstan župski ručak. Mnogi župljani su se naradili pri pripremi odojaka i janjaca, no za svoju župu ništa nije teško, tako su mi svi govorili.

Strašno je bilo vruće toga dana, to moram naglasiti - i raditi po toj vrućini nije uopće bilo lako. Dapače - bilo je tako vruće da se mnogima (kao i meni) lijevao znoj po licu, no svatko iz ove župe bio je nasmijan - a posebno radnici u kuhinji, kod prodaje mesa ili na baru, ili oni na vratima - svi su bili zadovoljni i dobro raspoloženi i tako je bilo cijeloga dana! Čak i onda kad je padala kiša! Gotovo nitko nije napustio park i župni piknik zbog "nekakve" kiše (koja je bila stvarno jaka, i praćena snažnim vjetrom)!

Pogledajte ovaj stol: koliko prijatelja za jednim te istim stolom!

Čestitamo svima iz župe Presvetog trojstva za ovako izvršno organiziran piknik, koji je bio ugodan baš za svakoga! (VK)

Piknik Hrvatske stranke prava, ogranak Toronto "Dr. Ante Starčević"

U nedjelju 22. srpnja, kao i svake godine, i ove se godine u župnom parku "Father Kamber" održala je već tradicionalni piknik Hrvatska stranka prava, ogranak Toronto, "Dr. Ante Starčević". Na ulazu mu se dočekali ljubazni domaćini, čak mi i zaželjeli dobrodošlicu (prepoznali su me!) i pozvali neka im se pridružim. Nažalost, ostala sam kratko, no i u to kratko vrijeme, bilo mi je vrlo lijepo.

Piknik Hrvatske stranke prava, "Dr. Ante Starčević": Seka Bećirević, Nada Bešić, Fadila Braj i Frances Miličević (s desna na lijevo)

Tog dana bila je strašna vrućina, no to nije spriječilo članove i prijatelje ove stranke, koja djeluje od 1990. godine, a legalno je registrirana godine 1995. Sadašnji predsjednik ovog ogranka je gosp. Stjepan Nezić, a kako čujem ova Hrvatska stranka prava ima veliko članstvo, koje se ne mijenja, to jest - ova stranka ne gubi svoje članove.

Vjerojatno je i razlog to što organiziraju s vremena na vrijeme ovakova druženja, koja su zaista uspješna. Prošetala sam parkom i vidjela mnogo dobro raspoloženih ljudi, mnoge obitelji su bile zajedno. Domaćini su priredili za svoje goste oko 28 janjaca, odojaka i mnogo pilića i sve je to, po riječima dužnosnika društva, vrlo brzo nestalo. Za sada se još ne zna čisti dobitak, no valjda će nam to i javiti.

Uz domaće pučanstvo, članove, njihove obitelji i prijatelje, ovog puta u gostima Hrvatske stranke prava, ogranka Toronto "Dr. Ante Starčević" bili su i dragi gosti iz Vancouvera, dopredsjednik Hrvatske stranke prava za Kanadu gosp. Marko Bošnjak sa suprugom Anđelkom.

Govore mi domaćini kako ih je i vrijeme "blagoslovilo", jer kiša koja je na drugim mjestima istjerala ljude iz parkova, na ovom je mjestu tek poškropila sa par kapljica, što uopće nije zasmetalo goste i domaćine ovog piknika. Sretni smo da Vam je tako dobro uspio vaš tradicionalni piknik, čestitamo!

Uredništvo.

REAKCIJE NA OTPUŽNICU PROTIV GENERALA GOTOVINE

ZAGREB, 26. srpnja (Hina) - Čelnici većine političkih stranaka drže da je optužnica protiv generala Ante Gotovine neprihvatljiva i znači kriminalizaciju Domovinskog rata, te da bi Vlada trebala objaviti pismo s prigovorima premijera Račana Haaškom sudu.

Potpredsjednik Sabora Zdravko Tomac ističe da je neprihvatljivo što se u optužnici protiv Gotovine indirektno kaže da je "Oluja" bila planirano, smišljeno etničko čišćenje. U Hrvatskoj je potreban konsenzus, jer jedni vide samo svjetlu stranu Domovinskog rata, a ne i tamnu, i obmuto. A potrebna je suglasnost oko toga da su bile dvije vrste zločina, prva je velikosrpska agresija na Hrvatsku koja je predstavljala genocid i etničko čišćenje, dok su u obrani Hrvatske također počinjeni zločini, ali kao ekscesi, a ne kao smišljeno planirano etničko čišćenje, kaže Tomac. Tako da dio optužnice, naglašava, predstavlja krupnu optužbu ne samo protiv generala, nego predstavlja i falsifikat Domovinskog rata.

Predsjednik Kluba zastupnika HDZ-a Vladimir Šeks ističe da je optužnica protiv generala Gotovine zapravo optužnica protiv Hrvatske kojom se kriminalizira cjelokupni Domovinski rat. Posebno sramotnim i nedopustivim, smatra dio optužnice u kojem se navodi da je general Gotovina "planirao, poticao, ili naredio počinjenje zločina u suradnji s drugima, uključujući i pokojnog predsjednika Franju Tuđmana". To je potvrda, kaže Šeks, da je Haaški sud ustvari političko sudište koje želi kriminalizirati Domovinski rat i sve koji su državu vodili u proteklom desetljeću. U cijeloj ovoj situaciji Šeks nedopustivim ocjenjuje i ponašanje premijera Ivice Račana i Vlade kao cjeline.

I zamjenica predsjednika DC-a Vesna Škare-Ožbolt ocjenjuje da je optužnica protiv generala Ante Gotovine krivotvorenje istine o Domovinskom ratu, posebice u dijelu u kojem se optužuje i sam pokojni predsjednik Franjo Tuđman. "Haaški sud krivotvori operaciju Oluja, kao i cjelokupni Domovinski rat", kaže. DC od Vlade traži da odmah odlučno nastupi prema Haaškom sudu, a premijera Ivicu Račana poziva da odmah objavi tekst prigovora na optužnice protiv dvojice hrvatskih generala.

GALBRAITH: SAD NIJE ODOBRILO OLUJU, ALI SE NIJE NI "JAKO USPROTIVIO"

ZAGREB, 28. srpnja (Hina) - Peter Galbraith, američki veleposlanik u Hrvatskoj u vrijeme akcija Hrvatske vojske Oluja i Bljesak 1995. godine, rekao je u petak da Sjedinjene Države nisu odobrile te akcije, ali im se nisu ni "jako usprotivile".

"Mogli smo birati - ili da odobrimo napade (snaga bosanskih Srba) na Bihać ... ili da ne zaustavljamo hrvatsku ofenzivu koja bi zaustavila napad na Bihać. U tadašnjim okolnostima odlučili smo da se nećemo jako usprotiviti hrvatskim djelovanjima. No to se razlikuje od njihova odobravanja", rekao je Galbraith u razgovoru za Hrvatsku televiziju.

Upitan je li SAD bio uključen u pripremanje Oluje, Galbraith je rekao da je SAD znao da se akcija planira, ali da ju nije odobrio. "Dovoljno smo rano znali da se akcija planira, ali znati za akciju ne znači i odobravati. To da smo znali za akciju ne znači da su SAD sudjelovale u vojnim planovima. Takve optužbe nisu istinite", rekao je Galbraith.

On je rekao da je Hrvatska imala pravo braniti svoj teritorij i da je SAD imao razumijevanja za akcije oslobađanja teritorija, ali da pravo na obranu ne opravdava zločine.

"Hrvatska je imala legitimno pravo da brani svoj teritorij. U tim okolnostima Amerika je imala razumijevanje za razloge hrvatske akcije vezane za napade na Bihać i opasnosti koje su prijetile stanovništvu BiH", rekao je Galbraith. "No, legitimno pravo na samoobranu i pravo na upotrebu vojnih mjera nakon propalih pregovora o vraćanju teritorija nipošto ne opravdava ratne zločine ili zločine protiv čovječnosti. Činjenica je da su takvi zločini počinjeni", dodao je bivši američki veleposlanik u Hrvatskoj.

On je rekao je da je razgovarao sa srpskim izbjeglicama dok su odlazili iz Hrvatske, te da su mu oni potvrdili da im je "rečeno da odu". "Izbjeglice s kojima sam razgovarao kada su odlazili rekli su da im je rečeno da odu. No nisam upućen u činjenice", rekao je Galbraith.

"Jedno mora biti jasno: otišli su prije vojne akcije. To je možda i razumljivo jer su se bojali. No mislim da to nije bio ratni zločin. Zločini su

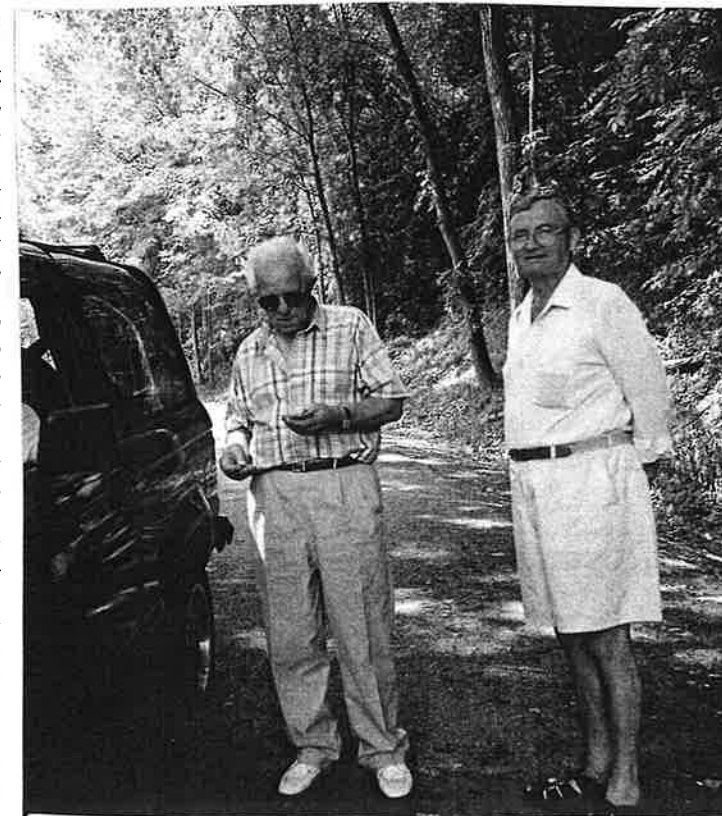
Potpredsjednica HSLS-a Đurđa Adlešić ističe da su se elementi optužnice već ranije nalazili u javnosti, tako da nema nekog velikog iznenađenja. U optužnici je više politike nego prava i niz neprihvatljivih kvalifikacija, kaže. Misli da će sve hrvatske institucije, ne dovodeći u pitanje suradnju s Haagom, trebati biti na raspolaganju optuženima kako bi se doista dokazala pravda.

Objavljena optužnica pokazuje da su mediji imali dobre informacije i da pisanja o sadržaju optužnice nisu bila samo špekulacije, kaže i predsjednik LS-a Zlatko Kramarić. "LS polazi od toga da se nečija krivnja može dokazati samo na sudu i da će se suđenje dvojici hrvatskih generala, Gotovini i Ademiju, odvijati bez političkih konotacija", rekao je. Nada se da optužnica protiv Gotovine neće dovesti do još većih polarizacija u hrvatskom društvu.

Za predsjednika HSP-a Antu Đapića sadržaj optužnice protiv generala Gotovine pokazuje politički karakter Haaškog suda. "To je", kaže, "nedopustivo i sramotno, a Haaški sud na ovaj način blati nešto sveto kao što je Domovinski rat i hrvatske generale koji su branili ovu državu". I Đapić je zatražio da premijer Račan objavi sadržaj svoga prigovora. Situacija je vrlo ozbiljna i sada i Vlada i Sabor moraju zauzeti odlučniji stav prema Haaškom sudu, zaključio je.

Potpredsjednik IDS-a Damir Kajin drži da je najdubioznije što Haaško tužiteljstvo spominje pojam "Republike Srpske Krajine" koja taj atribut ne može nikako nositi. Bit će potrebno da se Vlada javi kao "umješak" kako bi se razobličila ta teza Haaga koja bi mogla na bitno drugačiji način prikazati zbivanja iz hrvatske povijesti. Kajin ističe da Vlada treba odgovoriti kako si je dopustila takav komoditet da nakon dobivanja optužnica ne osigura izručenje generala Gotovine Haaškom sudu. Iz optužnice proizlazi i da je Carla Del Ponte pisala optužnicu protiv bivšeg predsjednika Franje Tuđmana, pa bi bilo za očekivati, da je Tuđman na životu, da bi se određene kvalifikacije protezale i na njega samoga, kazao je Kajin.

se dogodili kada je hrvatska vojska došla u dodir s civilima bilo njihovim izravnim djelovanjem ili zato što nisu uspjeli zaustaviti ratne zločine na područjima koja su bila pod kontrolom Hrvatske vojske", zaključio je Galbraith, koji trenutno boravi na odmoru u Hrvatskoj.

Piknik Hrvatske stranke prava, odsjek Toronto, "Dr. Ante Starčević", gosp. Žarko Bujičić, na ulazu u park (desno)

General Rahim Ademi od jučer u zatvoru Scheveningenu

General Rahim Ademi od jučer je u pritvoru Haaškog suda u Scheveningenu. Optužen je po zapovjednoj i osobnoj odgovornosti za zločine nad srpskim stanovništvom Medačkog džepa u rujnu 1993. godine, koji su stavljeni na teret hrvatskim snagama. Kako je jučer objavio Međunarodni sud za ratne zločine počinjene na prostoru bivše Jugoslavije, general Rahim Ademi o svojoj će se nevinosti ili krivnji izjasniti danas u 14.30 sati pred sudskim vijećem kojim predsjedava portugalski sudac Almiro Rodrigues.

Kako je i najavio, general Ademi jučer se dragovoljno i dostojanstveno odazvao zahtjevu Haaškog suda za izručenje na temelju jedne od dviju optužnica za navodne zločine počinjene tijekom Domovinskog rata, koje su u Hrvatsku stigle prošlog mjeseca, a za njega su potvrđene ovog mjeseca. Iz Zagreba je redovitom linijom Croatia Airlinesa otputovao u Amsterdam, gdje su ga u zračnoj luci Schiphol preuzeli nizozemska policija i osiguranje UN-a te ga slobodnih ruku i odjevenog u odoru generala HV-a automobilom odvezli u Scheveningen.

Prije polijetanja iz Zagreba u 8.55 sati, generala su uz prijatelje i kolege ispratili i kćeri Afrodita i Valentina, a s njim su u zrakoplovu bili supruga Anita i njegov odvjetnik Čedo Prodanović. Iako je želio ostaviti dojam smirenosti, u govoru i kretanjima generala Ademija ipak su se mogli primijetiti nervoza i uzbuđenje zbog odlaska u Haag. No, otišao je uvjeren u vlastitu nevinost.

Spašavanje srpskog vojnika

- Iznimno je žalosno da se kao general HV-a, pobjedničke vojske, moram braniti u Haagu za neka djela koja uopće nisam učinio. Optužnicu nisam vidio, već mi je samo pročitan njezin sadržaj, ali spreman sam suočiti se s njom. Žalosno je i to što je 1998., kad je iz Haaga zatražen razgovor sa mnom, bivša vlast sve to držala u najvećoj tajnosti, pa danas moram ispaštati zbog nečijeg nemara. Neki su navikli na to da ja uvijek budem dežurni krivac, a da sam na njihovom mjestu, ja ne bih mimo spavao kad bih znao da netko drugi odgovara za ono što sam ja počinio. Na mene su vršili strašan pritisak da se sakrijem i da ne idem u Haag. No, ja sam istog trenutka kad sam doznao da je protiv mene podignuta optužnica odlučio odazvati se, a ne predati se, jer to jedan general ne čini. Bivšoj vlasti je na savjesti sve ovo što se danas događa sa mnom, čega nije trebalo biti, ali više nisam spreman odgovarati za tuđe pogreške i propuste. Dosta je njih karijeru gradilo na meni, ali ja nikada nisam izbjegavao istinu, pa neću ni sada. Ponosan sam na sudjelovanje u Domovinskom ratu, ja sam školovani časnik, znam što je to ratno pravo, kako se treba odnositi prema vojnicima, prema civilima i prema zarobljenicima - rekao je general tijekom leta prema Amsterdamu.

Ispricao nam je i neke detalje iz Domovinskog rata, primjerice kako je spašavao civile i vojnike srpske nacionalnosti. - Početkom '95. na nadmorskoj visini oko 1700 metara bio je ranjen jedan srpski vojnik i za njega sam organizirao spašavanje, koje je trajalo 18 sati. On i danas živi u Splitu. Ili, kad smo u Rogoznici '91. zarobili stotinjak neprijateljskih vojnika, oni su se svi vratili svojim kućama. I kad sam bio u Gospiću, nijedan civil druge narodnosti nije stradao. Isto se dogodilo i pri ulasku u Knin, za "Oluje" '95., kad smo također zaštitili 200 civila srpske narodnosti. Uglavnom, ja dobro spavam jer mi je savjest čista.

Mesiću dužan do kraja života

General Ademi je prije polijetanja iz Zagreba oštro napao i vojnog biskupa Jurja Jezerinca. - Zahvaljujem vojnom biskupu Jezerincu što je došao ispratiti svog aktivnog generala na njegov križni put - bio je ironičan Ademi, a u zrakoplovu nam je objasnio da mu se biskup Jezerinac uopće nije javio iako bi mu to trebala biti dužnost. - Trebao se makar pomoliti za mene - dodao je Ademi. - Ne treba se on moliti, ja se molim za moga muža - dodala je generalova supruga Anita.

Ademi je rekao da mu je ministar Radoš zaželio sretan put i brz povratak. Kazao je da će predsjedniku Mesiću biti dužan do kraja života zato što je od njega dobio vrlo korisne upute i pomoć. No, teško ga je razočarao general Janko Bobetko, koji je izjavio da svijet neće propasti ako Ademi ode u Haag. - Te njegove riječi potvrđuju ono što mi se dogodilo '93., a to je da sam žrtvovan nakon akcije "Medački džep". Vjerojatno je Bobetko tada isto mislio kao i sada. Pitam ja njega čiji je to general koji ide u Haag. Nije li možda general republike srpske krajine? - proziva ga general.

- Bobetko me duboko razočarao i neka ga je stid jer ne mogu vjero-

vati da je dao takvu izjavu i nije istina to što on kaže da moga supruga nije mogao nazvati zato što mu je telefon bio isključen. Telefon nam nijednog trenutka nije bio isključen, imamo i sekretaricu i kako je moguće da nas Bobetko nije uspio nazvati kad su nas nazvali brojni prijatelji, znanci i nepoznati i dali nam potporu u ovim trenucima - nadovezala se supruga Anita.

Ademi je poručio i Nenadu Ivankoviću neka samo piše svoje knjige, ali neka ne izjavljuje da je netko njega ucjenjivao. - Nitko me nije ucjenjivao. Sam odlučujem o svojoj sudbini i kad nešto odlučim, nema te sile koja će me od toga odgovoriti. I kad sam doznao da sam optužen, nijednu sekundu nisam mislio da ću bježati - kaže Ademi.

Nakon oproštaja u zrakoplovu amsterdamske zračne luke, supružnici Ademi privremeno su se rastali. General je sproveden u pritvor, a njegova će supruga zajedno s odvjetnikom ostati u Nizozemskoj najvjerojatnije do čitanja optužnice.

24 godine braka

- Kad je moj suprug smijenjen '93., već sam tada znala da će se dogoditi ovo čega smo danas svjedoci. Molila sam se Bogu da se to ne dogodi, ali se ipak dogodilo i nije nam lako, no ja znam kakav je moj suprug bio nekada i kakav je sada, te sam uz njega svaku sekundu. Nama ništa drugo ne treba nego da budemo zajedno i da živimo u miru - ponosno je rekla supruga Anita, a suprug je dodao da je ponosan na svoju ženu koja mu daje tako veliku potporu i da je uvjeren da će i ovaj put, kao i do sada, izaći kao pobjednici.

Supružnici Ademi navršit će 27. kolovoza 24. Godišnjicu braka. - Vjerujem da će u pritvoru biti ljudski odnos prema svima. Ja sam vojnik koji imam svoj ponos i moram ga sačuvati. Potpuno sam uvjeren u to da ću biti oslobođen - istaknuo je Ademi.

On jučer nije htio previše govoriti o drugom haaškom optuženiku, a nagada se da je to Ante Gotovina. Ipak je rekao da je, ako je riječ o Gotovini, sve stvar njegove odluke hoće li izaći pred suce ili neće, a jedino se pred njima može obraniti od optužaba. Dodao je da bi bilo nepošteno kad bi bilo što rekao protiv njega. Odvjetnik Prodanović već je najavio da će general Ademi danas odlučno reći da nije kriv.

Ademi ostaje aktivni general HV-a

Kako nam je jučer na putu u Haag rekao optuženi general Rahim Ademi, zahvalan je predsjedniku Mesiću koji mu je zajamčio da će, bez obzira na suđenje u u Haagu, i dalje ostati aktivni general Hrvatske vojske, te da će i dalje obnašati službu pomoćnika glavnog inspektora za borbenu spremnost Oružanih snaga.

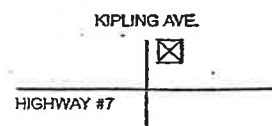
Ademi tvrdi: Kriv je Tuđman, igrao se sa životima

Ademi smatra da je Franjo Tuđman kriv za sve što se odigralo u Medačkom džepu. Prvo je ljude poslao u akciju, kaže general, a onda je sve naprasno prekinuo i povukao vojsku. - Tuđman se igrao sa životima ljudi i nije imao nikakvih osjećaja prema onima na terenu. Ne smatram ga nikakvim vizionarom. A to što me smijenio nakon akcije pogodilo me i kao čovjeka i kao vojnika - istaknuo je Ademi. (Večernji list 26.7.)

Preporučujemo.....

DR. PETER T. DONKO
OPTOMETRIST
7777 KIPLING AVE. STE. 104-
WOODBIDGE, ONTARIO
(905) 264-1512

Veseli kuglači kluba "Zagreb" na svom pikniku

Piknik kuglača "Zagreb"

Prošle nedjelje, 22. srpnja, u župnom parku Father Kamber i naši su se kuglači iz kluba "Zagreb" sreli na svom već uobičajenom pikniku. Ja sam došla dosta rano, oko 11 sati ujutro (a u to doba se tek ljudi skupljaju), i zatekla sam tamo dosta dobar broj ljudi, no kako čujem očekivali su oko 55 ljudi, što nije mali broj.

Meso je bilo posebno naručeno za kuglače

Svaki puta mi je vrlo ugodno kad se nađem sa ovim našim kuglačima, bilo na večeri, bilo u parku. Gostoljubivo su me dočekali, sa kavom i ostalim "izvrsnim stvarima", što govori kako je njima lijepo jednome s drugim, pa to svoje ugodno druženje dijele sa onima koji čak ni ne pripadaju klubu. Morala sam žalost odbiti ponudu da ostanem s njima (jer posao zove), ali u neku mi je ruku bilo žao. Svirala je u pozadini odlična glazba, upravo ona koju ja volim, hranu su posebno naručili, a svaka se članica ili "bolja polovica" dobro iskazala na ovom pikniku - što je bilo evidentno po brdima salate, raznih priloga (a da ne spominjem kolače!). Široki osmjesi svih prisutnih, koji su bili na ovom rezerviranom dijelu ovog parka, bili su dokaz kako je i ovo druženje naših kuglača iz kuglačkog kluba "Zagreb" opet izvanredno uspjelo. Čestitamo i hvala na druženju! (VK)

Folklorni ansambl "Hrvatska" Miss. u USA-u

Devetog srpnja ove godine, članovi folklornog ansambla "Hrvatska" Miss. vratili su se sa još jednog uspješnog i za mnoge nezaboravnog CFU junior tamburica festivala, koji se je ove godine održao u Milwaukee, "HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31. VII. 2001.

Folklorni ansambl "Hrvatska" Mississauga

USA. Kao što je to uobičajeno, ovi su festivali visokog profila, pa se sve održava u vrsnim hotelima, kao što su Hilton i Hyatt. U trajanju od dva dana i uz sudjelovanje 26 tamburaških i folklornih skupina, bilo je interesantno promatrati te mlade izvođače od kojih su mnogi druga, treća i više generacija Hrvati rođeni u USA i Kanadi, i sa kakovim su žarom i ljubavlju izvodili pjesme i plesove svojih predaka.

Nadam se da su svi posjetioči, kao i izvođači, uživali i doživjeli ovaj festival kao što sam ga ja doživio. Ako je tako, onda sam siguran da ćemo ih opet do godine vidjeti u Zagrebu, u lijepoj našoj domovini Hrvatskoj. Želja mi je da nam se pridruže i oni koji ne pripadaju folklornim skupinama, pa da nas bude što više.

S poštovanjem,

Vladimir Pemar,
Predsjednik folklornog ansambla "Hrvatska", Miss.

Piknik župe "Presvetog Trojstva"

Kaže se da je sve jače i bolje ako je obitelj jaka. Tako je bilo jučer, 22. srpnja, u karlovačkom parku, gdje je "obitelj" župe Presvetog Trojstva imala svoj tradicionalni godišnji piknik.

Stigla sam žalost pri kraju sv. Mise, koju je predvodio vel. Ivo Šutalo, pred velikim brojem župljana okupljenih oko oltara. Nakon blagoslova vel. Ivo Šutalo pozvao je sve prisutne neka pomognu novčanim da-

Ovi župljani župe "Presvetog Trojstva" ljubezno su dočekivali domaće i goste: gospoda Stipe Perković, Zdravko Eškit, Ivan Čulumović i Pero Perić (s lijeva na desno)

HODOČAŠĆE U MIDLAND

I ove godine, 15. srpnja, hrvatske župe južnog Ontarija bile su na zajedničkom hodočašću u Midlandu. Ovo je bilo 50. jubilarno godišnje hodočašće Hrvata u svetišće kanadskih mučenika. Ujedno smo tim hodočašćem slavili i hrvatsku nacionalnu svetkovinu Majke Božje Bistričke (13. srpnja). Organizator je bio Franjevački Centar, hrvatsko vjersko i kulturno središte "Kraljica Mira" iz Norvala. Vrijeme je bilo lijepo, pravo ljetno, pa je i to pridonijelo velikom broju hodočasnika. Većina njih došla je automobilima, a župe Hamiltona, Toronta i Norvala imale su i organizirani dolazak autobusima.

Dio zбора na sv. Misi u Midlandu

Običaj je da se nakon dolaska u svetišće, vjernici idu pomoliti u crkvu koja označava kolijevku kršćanstva na ovim kanadskim prostorima. Nakon toga prilika je za ispovijed sve do početka mise u podne. Misa se održava na vanjskom oltaru Gospe Censtohovske. Ove godine misno slavlje predvodio je pomoćni biskup Srijemsko-đakovački Đuro Gašparović uz koncelebraciju svih svećenika iz hrvatskih župa.

Sve prisutne hodočasnike pozdravio je na početku misnog slavlja upravitelj Svetišća u Midlandu. On je između ostalog rekao da je ovo Svetište već 75 godina mjesto okupljanja hodočasnika na mjestu gdje su prije 375 godina svoj život dali za vjeru kanadski mučenici. Ujedno je i zahvalio hrvatskim hodočascima na ustrajnosti u vjeri i dolasku.

Mons. Gašparović se u svojoj propovijedi, uz ostalo, obratio nama da ustrajemo u molitvi i za jedinstvo i slogu. Na kraju mise zahvalio je svim prisutnim na tako pobožnom, dostojanstvenom slavljenju mise, našem druženju i vjeri koju očitujemo ovim našim hodočašćima već toliko godina daleko od svoje domovine.

Vlč. Stanko Lasić, svećenik iz katedralne crkve iz Dubrovnika, pročitao je na kraju mise svoju poruku prisutnima. Iz njegove poruke doznali smo da je za vrijeme srpske agresije bio u Dubrovniku a i danas živi tamo sa svojim vjernicima. Između ostalog doznali smo da je bio pozvan u Den Haag na svjedočenje, i kad je inzistirao na nekim postavkama, odbijeno mu da vidi naše hrvatske zatvorenike.

Pozvao nas je da budemo složni i radimo za slavu Božju i na korist svog bližnjeg. Pozvao nas je da prestanu svađe među nama i da budemo povezani molitvenim zajedništvom. Zaista nam je žao što nismo mogli dobiti tekst te poruke. Riječi Vlč. Lasića imale su snažan odjek među nama.

Vlč. Ivo Šutalo je također na kraju mise pozvao prisutne da se ne ogluše na pomoć svome bližnjemu, konkretno za pomoć mladoj ženi iz Požege koja treba novčanu pomoć za operaciju presađivanja jetre kako bi joj se spasio život. Okupljeni su i ovom prilikom pokazali da imaju veliko srce za svoga bližnjega i njegove potrebe.

Nakon Sv. Mise, vjernici su imali vremena za jelo, odmor i okrijepu u divnoj prirodi i među svojim prijateljima da bi se opet našli svi zajedno u tri sata popodne za obred Križnog puta. Time je završio i službeni dio hodočašća.

Evo i nas u Midlandu!

Čestitamo organizatoru Hrvatskom Franjevačkom kultumom i vjerskom centru "Kraljica Mira" na tako uspješno organiziranom hodočašću, lijepom pjevanju i svemu što ide uz organizaciju. Ako Bog da, iduće godine opet ćemo se okupiti kao vjernici i Hrvati slaveći Boga i moleći za naše osobno dobro, kao i naših obitelji, te za naše domovine Kanadu i Hrvatsku.

Biserka Milinković

Vijesti iz župe Sv. Križa, Hamilton

Mons. Đuro Gašparović, pomoćni biskup đakovačko-srijemski, koji je također zadužen i za rimokatoličke vjernike u Srijemu, na jugoslavenskoj strani, predvodio je u subotu, 14. srpnja o.g., svečano misno slavlje u župi Sv. Križa u Hamiltonu, da bi već idući dan, u nedjelju, predvodio jubilarno godišnje misno slavlje hrvatskih hodočasnika u Midlandu. Zahvaljujemo se Msgr. Gašparoviću na lijepim duhovnim porukama kao i poruci da ostanemo vjerni našoj Crkvi i domovini. (BM)

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ JAVNOSTI, VLADI RH I SABORU RH POVODOM ODLUKE VLADE RH O IZRUČENJU DVOJICE HRVATSKIH GENERALA

Zgrozila nas je vijest o tome da je Vlada RH donijela odluku o izručenju dvojice hrvatskih generala Haaškom sudu.

Naša ljudska i moralna dužnost prema ljudima koji su naši najveći heroji (iako katkada izgleda da smo to mi) ne dopušta nam šutjeti.

Politički smo laici, ali smo razumni ljudi i sportaši i boli nas nepravda. Smatramo smiješnim fraziranja o "individualizaciji krivnje" i tvrdnje da će se na taj način obraniti dignitet Domovinskog rata. Evidentno je da se zapravo želi promijeniti povijest - činjenica tko je žrtva, a tko agresor, a to je bit svega.

Hrvatska je bila žrtva, a njeni generali i vojnici bili su heroji. To je istina.

Razumijemo razloge zbog kojih je Hrvatska potpisala sporazum sa Sudom, no tretman Hrvatske od strane Suda je nepošten.

Ako volite Hrvatsku i ljude koji su vama i nama omogućili da budemo što jesmo, ne dozvolite da hrvatski narod zauvijek izgubi ponos.

Zaštitite naše, nadamo se i vaše, heroje.

Aljoša Asanović, Alen Boksić, Davor Šuker, Franjo Arapović, Goran Ivanišević, Stojko Vranković, Slaven Bilić, Igor Štimac, Zvonimir Boban, Veljko Mršić, Dino Rađa

NADBISKUP BOZANIĆ : CRKVA NE DAJE SUGLASNOST NA ODLUKE VLADE

Zagreb, 12. 7. 2001. (IKA) - S obzirom na neke izjave i napise u dnevnim tisku o susretu zagrebačkog nadbiskupa Josipa Bozanića i ministra vanjskih poslova RH Tonina Picule u utorak 10. srpnja u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu, za izjavu smo zamolili nadbiskupa Bozanića.

"Kao što je prenijela vaša agencija, susret je upriličen radi dogovora o programu posjeta nadbiskupa Jean-Louis Taurana Hrvatskoj u listopadu ove godine. Zajedno s apostolskim nuncijem u RH mons. Giulio Einaudijem napravljen je prijedlog programa tog posjeta. Ovaj smo susret, naime, dogovorili još u Kanadi, u Ottawi krajem svibnja ove godine. Osim o posjetu mons. Taurana, na našem susretu u utorak 10. srpnja bilo je riječi i o aktualnoj situaciji u Hrvatskoj, a osobito o hrvatskim odnosima s Međunarodnim sudom u Den Haagu. Crkva ima veliko razumijevanje za tešku situaciju u kojoj se nalazi Hrvatska u odnosu prema toj međunarodnoj instituciji. Naglasio sam da je potrebna mudrost svima, a osobito onima koji vode našu državu. U doba mira treba znati obrazložiti i obraniti svoje stavove, poštujući demokratske procedure i zakone, kako vlastite tako i međunarodne. U tom smislu potrebno je obraniti i hrvatsku poziciju u nametnutom nam ratu. Crkva može imati razumijevanja za prilike u kojima se našla hrvatska Vlada, ali na Crkvu ne spada da odobrava ili daje suglasnost bilo kojoj vladi za određene konkretne odluke. U tom smislu naglasio sam kako je potrebno da svatko odgovorno vrši dužnost koja mu je povjerena, pa i onda kad se nađe u teškim prilikama, imaju i uvijek na pameti primat općeg dobra iznad pojedinačnih, stranačkih i drugih grupnih interesa. Osjećam važnim naglasiti da je u ovom teškom i osjetljivom trenutku za Hrvatsku potrebna sloga i nastojanje svih političkih i društvenih snaga oko postizanja konsenzusa o bitnim pitanjima našega naroda i budućnosti Hrvatske države", rekao je predsjednik HBK Josip Bozanić.

Budiša podnio ostavku na predsjednika HSLS-a

11. srpnja - Predsjednik HSLS-a Dražen Budiša podnio je neopozivu ostavku na dužnost predsjednika Hrvatske socijalno-liberalne stranke. Budiša je ostavku podnio predsjedniku Velikog vijeća HSLS-a Željku Pavliču, priopćeno je iz HSLS-a.

Neopoziva ostavka, što ju je na mjesto predsjednika HSLS-a podnio Dražen Budiša, iznenadila je HSLS-ove saborske zastupnike koji, međutim, nisu bili spremni davati nikakve službene izjave. Budišina je ostavka iznenadila i predsjednika Velikog vijeća stranke Željka Pavliča, koji, kratko nakon što je tu ostavku dobio, nije bio raspoložen za komentar. Budiša je već u subotu na sjednici stranačkog Velikog vijeća, kada se odlučivalo o HSLS-ovu stavu prema haaškim optužnicama, navodno ponudio ostavku kako svojim autoritetom ne bi utjecao na ostale članove stranke. (Hina)

Nemam komentara, bila je reakcija glavne HSLS-ove tajnice Dorice Nikolić na traženje novinara da komentira Budišin potez. Kratko nakon što je vijest o ostavci HSLS-ova predsjednika prostrujala Hrvatskim saborom liberalni su se zastupnici okupili u prostorijama stranačkog kluba, a jedno vrijeme s njima je bio i HSLS-ov ministar gospodarstva u ostavci Goranko Fižulić. Iz HSLS-ovih redova doznaje se da je sjednica Velikog vijeća stranke zakazana za subotu i da će tada biti prilike da se ozbiljno progovori o razlozima Budišine ostavke. Prema prvim tumačenjima to će stranačko tijelo morati uvažiti Budišinu ostavku, jer je neopoziva.

Prema Statutu HSLS-a Veliko vijeće u slučaju ostavke ili nekog drugog razloga, kada stranka ostaje bez predsjednika, imenuje vršitelja dužnosti u pravilu iz redova potpredsjednika stranke i to na razdoblje do sljedećeg stranačkog sabora na kojem se bira novi predsjednik. Nakon što je jedan HSLS-ov ministar glasovao protiv Vladine odluke od 7. srpnja da se udovolji Haagu, a dvojica se suzdržala, te nakon što su četiri od pet HSLS-ovih ministara podnijela ostavke, mediji su Budišu označili kao glavnog krivca za te poteze, optužujući ga da je neodgovornim istupima ugrozio ne samo Vladu, nego i vlastitu stranku.

Razloge svoje ostavke Budiša je navodno obrazložio u pismu koje će uputiti Velikom vijeću. Tijekom popodneva novinarima je bio nedostupan. Budiša je na čelu HSLS-a više od desetljeća, zastupnik je HSLS-a u Hrvatskom saboru. Od početka 90-ih pa do dolaska na vlast kolicije šest stranka u siječnju 2000., među kojima je i njegov HSLS, bio je jedan od najznačajnijih oporbenih političara. U koaliciji šest stranaka stvorenoj 2000. HSLS je strateški partner SDP-a, stranke premijera Ivice Račana. (Hina)

Villy Mitrović, vlasnica "Nature Way Co." sa proizvodima svoje firme

Kako su tekla zasjedanja u Hrvatskom saboru

IZVANREDNO ZASJEDANJE HRVATSKOGA SABORA

Zagreb 16.srpnja - Hrvatski sabor je rano jutros iskazao povjerenje Vladi premijera Ivice Račana. Za povjerenje Vladi glasovala su 93 zastupnika, a 36 ih je bilo protiv. Vladu su, nakon gotovo 11 sati rasprave, podržali zastupnici SDP-a, HSS-a, HNS-a, LS-a, IDS-a, veći dio zastupnika HSLS-a, PGS-a, SBHS-a, HND-a, te zastupnici nacionalnih manjina.

Povjerenje Vladi iskazala su 93 zastupnika, a potrebna je bila podrška natpolovične većine svih zastupnika, ili njih 76. To je bilo prvo glasovanje o povjerenju Vladi Ivice Račana otkako je prije godinu i pol utemeljena. Nepovjerenje Vladi izrazili su zastupnici oporbenog HDZ-a, HSP-a, HKDU-a, DC-a, te četiri zastupnika HSLS-a. Ukupno je protiv Vlade glasovalo 36 zastupnika.

Ključno pitanje oko kojega se vodila najveća rasprava bila je suradnja Hrvatske s Haaskim sudom, a tek rijetki zastupnici kritizirali su Vladine učinke na gospodarskom i socijalnom planu. HDZ je posebno oštro kritizirao Vladinu nedavnu odluku da udovolji zahtjevima Haaga i izruči osobe koje traži Haški sud. Mnogi zastupnici te najjače oporbene stranke zatražili su da se o suradnji s Haagom građani izjasne na referendumu, a isti su prijedlog imali i HSP i HKDU. Zastupnici DC-a nisu podržali Vladu jer smatraju da Vlada nema jasnu strategiju u odnosima s Haagom.

Zastupnici svih ostalih stranka smatraju da je suradnja s Haagom pitanje poštovanja zakona i da Hrvatska na taj način potvrđuje da se želi izgrađivati kao pravna država. Premijer Ivica Račan zahvalio je na kraju rasprave svima koji su sudjelovali u njoj, ističući da će nakon glasovanja o Vladi važno biti postići konsenzus o strateškim nacionalnim interesima. Istaknuo je da je upravo istina o Domovinskom ratu ono što Vlada najbolje brani, čak i onda ako u toj istini ima i nešto oporo. Dodao je kako se moramo izboriti za svoju istinu bez kuknjave i sa samopouzdanjem. Kad je riječ o odnosima sa svijetom, naglasio je kako je u tim odnosima važno

Nastavak diskusije

Zagreb 16.srpanj - U Hrvatskom saboru nešto poslije 13 sati nastavljena je noćas započeta rasprava o suradnji Hrvatske s Haškim sudom koju je predložio Klub zastupnika HDZ-a. Na početku rasprave osnovana je međustranačka radna skupina, koja će Saboru na prihvaćanje predložiti zaključke.

Rasprava je trebala biti nastavljena još jutros, no odgođena je zbog usuglašavanja stajališta zastupničkih klubova oko toga hoće li se raspravljati o zaključcima koje je predložio Klub HDZ-a, ili će zaključci biti predloženi tek nakon rasprave.

O tom su pitanju raspravljali i Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav i Odbor za zakonodavstvo, koji su ocijenili da nema ustavno-pravnih razloga da se provede rasprava o zaljučcima Kluba HDZ-a.

HDZ tako ostaje predlagatelj te točke dnevnog reda, a odbori predlažu da se osnuje međustranačka radna skupina, koja će, na temelju rasprave, Vladinih stajališta o odnosima s Haškim sudom i zaključaka HDZ-a, predložiti Saboru konačnu verziju zaključaka.

Predloženim zaključcima HDZ traži da se Sabor obveže na donošenje izmjena Ustavnog zakona o suradnji s Haškim sudom te da Vlada odmah obustavi daljnje provođenje odluke o izručenjima na temelju pristiglih haških optužnica. Izmjenama bi se, prema HDZ-ovu prijedlogu, Ustavni zakon uskladio s Ustavom, na način da se isključi primjena objektivno-zapovjedne odgovornosti i utvrđivanja odgovornosti bez krivnje, na temelju nevjerodostojnih i nezakonito pribavljenih dokaza.

HDZ predlaže da se hrvatskim sudovima omogućiti utvrđivanje ustavnosti haških zahtjeva. Ocjene li domaći sudovi da haške optužnice sadrže elemente objektivno-zapovjedne odgovornosti, Hrvatska bi, prema predloženom, mogla odbiti izručenja na temelju tih optužnica.

Saborski odbori te su zaključke ocijenili neustavnima, s objašnjenjem da anticipiraju promjene Ustavnog zakona, koje još nisu donesene. Ujedinjena Europa neće imati budućnosti, budu li se u njoj primjenjivali dvostruki kriteriji, a Hrvatska Haškom sudu ne smije dopustiti donošenje neprihvatljivih ocjena o naravi Domovinskog rata, naglasio je Ivo Sanader (Klub HDZ-a), tijekom rasprave o suradnji Hrvatske s Haškim sudom. Ponovio je ocjenu da Hrvatska, kao osnivač Haškog tribunala, ima pravo upozoriti na prekoračenje ovlasti propisanih haškim Statutom i, pred međunarodnim organizacijama, zatražiti zaštitu od neprihvatljivih političkih

braniti vlastitu vjerodostojnost, pokušavajući kroz kredibilitet i oslanjanje na prijatelje promicati svoju istinu i interes.

Račanov zamjenik Goran Granić ponovio je prijašnju ocjenu da je odnos s Haaskim sudom jedan od najzahtjevnijih problema pred kojima se nalazi Vlada i da je to problem na kojem se ne može politički profitirati. Odnos s Tribunalom, kaže Granić, težak je problem, to je uporna borba za dokazivanje činjenica koje su trebale osloboditi od optužbe pojedinca, pa i Hrvatsku od optužbi za nedjela.

Sabor ujutro nastavlja s izvanrednom sjednicom na kojoj bi se, na zahtjev HDZ-a, trebalo raspravljati o odnosima Hrvatske s Haaskim sudom, te raspisivanju referenduma kojim se traži da se hrvatski branitelji tretiraju kao i pripadnici svih ostalih pobjedničkih vojski nakon Drugoga svjetskog rata.

Premijer Ivica Račan izrazio je zadovoljstvo što je njegova Vlada dobila povjerenje Hrvatskog sabora, a moguću rekonstrukciju Vlade najavio je za jesen. Istaknuo je kako je važno da u ovakvim trenucima najviši organi zemlje a Sabor je, bez sumnje, najviši, pokazuju svijest o važnosti trenutka. Upitan za prijašnje najave da će nakon povjerenja uslijediti rekonstrukcija Vlade, premijer je rekao da je sve što se događalo u povodu Haaga odgodilo i skinulo s dnevnog reda moguću rekonstrukciju.

Izjava Ivice Račana:Sad smo u zakašnjenju, morat ćemo pričekati redovnu (saborsku) sjednicu 15. rujna, da bismo tada izašli s nekim prijedlogom rekonstrukcije. To znači da za to imamo dosta vremena, istaknuo je Račan. Premijer nije želio komentirati činjenicu da za rasprave o povjerenju Vladi u Saboru nije bilo Dražena Budiše, bivšeg predsjednika HSLS-a, partnera u vladajućoj koaliciji. (Hina)

ocjena u haškim optužnicama.

Upozorio je da međunarodnim pravom nije riješeno pitanje interferencije prava Haškog suda i prava pojedinih zemalja na zaštitu nacionalne sigurnosti. Nijedna zemlja ne bi pristala međunarodnoj instituciji predati dokumente od važnosti za nacionalnu sigurnost, kakvi su za Hrvatsku dokumenti o vojno-redarstvenim operacijama Bljesak i Oluja, rekao je Sanader. HDZ je predložio i zaključke o raspravi o suradnji Hrvatske s Haškim sudom, no budući da su saborski odbori za Ustav, Poslovnik i politički sustav i za zakonodavstvo jutros predložili da se ti zaključci odbace kao neustavni, formirana je međustranačka radna skupina za izradu novog prijedloga zaključaka.

Sanader je rekao kako se HDZ zalaže za iznalaženje kompromisa oko pitanja suradnje s Haagom, smatrajući da bi novi zaključci trebali biti na tragu stajališta koje je Vlada prihvatila lani u prosincu, a u kojima se, među ostalim, spominjala mogućnost izmjena Ustavnog zakona o suradnji s Haškim sudom, ali i izmjena samog Statuta Haškog suda kako bi se tom sudu onemogućilo podizanje optužnica na temelju objektivno-zapovjedne odgovornosti.

HDZ u zaključcima uz ostalo predlaže da saborska Deklaracija o Domovinskom ratu ostane cjeloviti dokument i jamstvo zaštite digniteta Domovinskog rata. Također se navodi da Haški sud nije kao primjerice sud u Nuernbergu ispunio očekivanja da sudi ratnim zločinima, već se bavi istraživanjima navodnih zločina hrvatskih branitelja koji su oslobodili Hrvatsku od velikosrpske agresije, a što dovodi do sve snažnijeg i masovnijeg ogorčenja hrvatskih građana, a time i do nestabilnosti države i društva.

Zaključcima se predlaže izmijeniti Ustavni zakon o suradnji Hrvatske s Haškim sudom i obvezati Vladu, sva tijela državne vlasti i dužnosnike da odmah obustavi provedbu svoje Odluke u vezi s dvjema optužnicama Haškog suda. U radu Sabora određena je stanka do 15,30 sati, nakon koje bi se o suradnji Hrvatske s Haškim sudom trebao očitovati premijer Ivica Račan. (Hina)

Širite HRVATSKU ISKRU

Događaji u zajednici

Ovo je burno ljeto u našoj zajednici - mnogo se toga događa tijekom cijeloga tjedna, a posebno svakog vikenda. Svima mora biti jasno kako mi u uredništvu nismo u stanju posjetiti sve događaje u našoj zajednici, ni predstaviti sve što se događa, na stranicama HRVATSKE ISKRE - jer, iskreno rečeno, nemamo dovoljno stranica. Iz tog razloga ispričavamo se svima, koji su organizirali nešto ovih dana i koji su s pravom očekivali da će se i njihov rad pojaviti na ovim stranicama, a nažalost nema ništa o njima. Ipak, krivnja nije samo na nama, već i na tome da nažalost svi misle po onoj staroj: učinit će netko "drugi", a tog "drugog" ustvari nema, već se moramo ponašati po onoj poznatoj "uzdaj se u se, i u svoje kljuse", pa želite li nešto napisano o Vašem događaju, javite se, pošaljite slike, pošaljite nam dopise, sve ćemo objaviti. To Vam obećajemo.

Uredništvo

Koncert "Ferde Livadića"

"Ferdo Livadić" u pjesmi i smijehu

U petak 13. srpnja, nakon vrlo svečane, vrlo "hrvatske", kako je rekao vel. Kecerin, sv. Mise u župi Hrvatskih mučenika, u kojoj su sudjelovali tamburaši i pjevači ansambla "Ferdo Livadić" z Samobora, slavlje hrvatske pjesme i tamburice preselilo se u dvoranu ove župe, gdje je ovaj proslavljeni ansambl pod vodstvom poznatog dirigenta gosp. Siniše Leopolda pred skoro prepunom dvoranom ushićenih gledatelja izveo program pjesama iz Hrvatske, koje su oduševile sve u dvorani.

Ovo večer je bilo večer druženja - druženja naše zajednice sa gostima folklornog ansambla "Marjan" iz Bromptona, koji su nam predstavili svoje drage goste - ansambl "Ferdo Livadić" iz Samobora. Od samog početka večeri, pa sve do kraja, u dvorani je vladala jedna izvanredna atmosfera prijateljstva, topline, kao da smo bili doma... Dirigent gosp. Leopold, kojeg ova zajednica već dobro pozna, s velikim je ponosom predstavio svoje mlade tamburaše i pjevače, seniore vokalnog ansambla "Samoborke" kojih je bio veći broj, a pjevale su kao jedna! U svom kraćem predstavljanju ovog ansambla, gosp. Leopold je spomenuo kako je ovaj najpoznatiji amaterski ansambl u domovini osvojio najveći broj nagrada u Osijeku na susretu amaterskih tamburaških ansambla kao što su oni, kao i Zlatnu plaketu, najveću nagradu. Tamo, u Osijeku bilo je preko 600 tamburaša, tako da je ta nagrada tim slađa. U svom plodnom radu osvojili su preko 12 zlatnih medalja, i mnoštvo drugih nagrada, a kako govore, najveća im je nagrada zadovoljstvo gledatelja. Ovdje su na poziv naših Marjanovaca, koji su im bili gosti prošle godine u Samoboru i kako govore, čak se je i jedna ljubav rodila - on iz Samobora, a ona iz Bromptona! Kad je govorio o ovom posjetu ovdje, gdje su sudjelovali na Carabramu, gosp. Leopold kaže da im je bilo "predivno, nezaboravno..."

Koncert su otvorili sa "Dobar večer, dobri ljudi...", molitvom koja je donijela mnogim prisutnima suze na oči, i nastavili sa svim onim pjesmama, koje su nas dovele upravo do ushićenja od zadovoljstva: "Hvalila se lepa Jana", "Snočka sam te draga", "Svirajte nam tamburaši", "Šte-

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31. VII. 2001.

Zadovoljno slušatelji u dvorani župe Hrvatskih mučenika

fanje" i razne druge pjesme. Upravo ne znam kako da Vam predstavim kako nam je bilo lijepo na ovom koncertu. Svi smo pjevali s njima, a plesak je stalno prekidao mlade izvođače!

No, i gosti su bili vrlo pažljivi i sjetili su se da je župnik ove župe vel. Kecerin upravo proslavio svoj rođendan, pa su mu i pjesmom i darom zahvalili na dobrodošlici u ovu župu. "Uzmi ove ruže" odsvirali su mladi iz ovog ansambla za domaćina, vel. Kecerina, koji se je upravo "raznježio" od sreće. (Uz sve u dvorani, iako malo sa zakašnjenjem, i uredništvo HRVATSKE ISKRE pridružuje se mnogobrojnim čestitkama vel. Kecerinu: sve najbolje, vel. Kecerin!) Uz izvrstan orkestar i mlada solistica Đurdica Pleše unijelo je veliko zadovoljstvo svojom pjesmom i veselim smijehom.

Gdica. Đurdica Pleše i dirigent "Ferde Livadića" gosp. Siniša Leopold čestitali su vel. Kecerinu rođendan.

Ovi mladi su nas zaista razveselili ovim koncertom, jer uz poznate samoborske pjesme ("Kraj kapele sv. Ane"), otpjevali su nam i mnoge hrvatske pjesme koje nam toliko mnogo znače: "Izašla je zelena naranča", "I dođi lolo", "Alaj je lijepo u baranjskom kraju", "Serbus dragi Zagreb moj", "Slavonski drmež", "Slavonska zemlja plemenita", "Ne dirajte mi ravnicu", i na kraju cijela je dvorana pjevala "Bože, čuvaj Hrvatsku".

Otišla sam rano, oko 10 sati, a svi su ostali i nastavljali se bavljati s gostima, koji su nam tako dragi, i nadamo se da će opet doći među nas u Kanadu. Prije samog kraja gosp. Leopold se je zahvalio svima, a posebno domaćinima Marjanovcima na dobrodošlici, i pozvao sve Marjanovce neka im se pridruže na pozornici u pjesmama koje su naučili u Samoboru kad su bili u gostima. Tako je druženje nastavljeno, u pjesmama "Samobor je lepa varoš" ili "Samoborci piju vino z lonci" - u prijateljstvu, u zadovoljstvu, u hrvatskoj pjesmi i plesu.

Velike čestitke "Marjanu" Brompton, a gostima veliko hvala! (VK)

Stranica 31

BUDUĆNOST HRVATSKIH ORGANIZACIJA U DIJASPORI

Mada ne spadam u grupu Hrvata koji su došli u Kanadu prije više desetljeća, ipak tijekom boravka u njoj mogao sam spoznati "brojne" probleme s kojima se uglavnom susreću gotovo sve hrvatske organizacije u ovom dijelu južnog Ontaria. Među problemima koji ih pritišću, posebice se iskazuju "ne aktivnost" članstva i "ne učinkovitost" organizacija kao cjelina.

Kao razlozi takovom stanju stvari mogu se čuti odgovori i od "ne aktivnih" i od "aktivnih" Hrvata. "Ne aktivni" kao razlog vlastite "ne aktivnosti" navode zatvorenost hrvatskih organizacija za nova lica u nji-ma. "Uvijek iste osobe su na čelnim mjestima u svim hrvatskim organizacijama i ne možeš ih maknuti"! Taj odgovor sam doista često puta čuo i na žalost u tome ima i dio istine. S druge strane, "aktivni" navode razloge "ne aktivnosti" u "istrošenosti i zamoru" Hrvata, a ne rijetko i "lijenost" mladih osoba. Na žalost i u tome ima dio istine. Pitanje je da li su doista to pravi razlozi rastućoj "ne aktivnosti" i "ne učinkoviti" hrvatskih organizacija ili su oni dublje naravi?

Do siječnja 1992 godine Hrvatska nije postojala kao suverena i međunarodno priznata država. Zato su do toga doba Hrvati u dijaspori nastojali istaći svoju nacionalnu pripadnost, u nadi da će se Hrvati jednom izboriti za suverenitet Hrvatske. U isto vrijeme to je bio i jedini mogući način očuvanja nacionalnog identiteta samih doseljenih Hrvata, ali i njihove djece koja su odrastala u "tuđoj" zemlji. U tu svrhu su bile utemeljene brojne folklorne, sportske, kulturne, političke i ine hrvatske organizacije. Sve te organizacije očuvavale su nacionalni identitet i kod Hrvata u Hrvatskoj, jer je hrvatski nacionalni identitet bio sustavno zatiran kod Hrvata u ondašnjoj Jugoslaviji. Većina Hrvata iz doba osnutaka hrvatskih organizacija su bili na stajalištu "trenutačnog" povratka u Hrvatsku, po uspostavi suverene države Hrvatske.

Rat, izazvan agresijom Srbije na Hrvatsku, potaknuo je domoljublje kod svih Hrvata i u domovini i u dijaspori. Gotovo svaki Hrvat je želio doprinjeti bilo kako u obranu i oslobađanje Hrvatske, a praktično su sve hrvatske organizacije u to bile uključene. Nakon rata, stvari nisu više bile kao prije, ne samo zbog rata, već se cijelokupna situacija izmijenila i brojni Hrvati su počeli ulaziti u fazu "otrežnjenja".

Prije svega, Hrvatska postoji kao suverena država. Hrvatski šahovski grb nije više zabranjen i slobodno se iskazuje! Očuvavanje nacionalnog identiteta Hrvata u Hrvatskoj sada je u rukama samih Hrvata u Hrvatskoj. Hrvati u dijaspori po tom pitanju nemaju više ono značenje koje su imali. Došlo je vrijeme da "mladi" Hrvati u dijaspori zamjene "stare" Hrvate u hrvatskim organizacijama. Upravo tu nastaje problem, a to je smjena generacija.

Za drugu generaciju Hrvata "iseljenika" je sada Hrvatska "tuđa" zemlja. Zato, jer najveći dio njih ima čvršće rodbinske odnose sa svojom rodbinom ovdje, nego s onima u Hrvatskoj! Osim toga, mještani brakovi sa "strankinom ili strancem", jačaju dojam privrženosti "Kanadi". "Stari" Hrvati bi se možda i vratili u Hrvatsku, ali njihova djeca koja su odrastala u "tuđoj" zemlji sada tu zemlju osjećaju kao "svoju". Isto tako, nije rijetkost čuti od prve generacije Hrvata, kako bi im bilo teško vratiti se u Hrvatsku, jer tamo ili više nemaju nikog živog, ili se ne bi mogli navići na "drugčiji sustav" vlasti u Hrvatskoj. Druga generacija Hrvata "iseljenika" odlično govori engleski jezik i po ophođenju i razmišljanju ne razlikuje se od stranaca, "Kanadana". Zbog toga je druga generacija, "strana" onoj prvoj generaciji hrvatskih iseljenika i nekako "odbojna". Da, oni su "naši", ali nekako "drugčiji"? Zato "stari" čelnici hrvatskih organizacija i "staro" članstvo najvećim dijelom ne uspijevaju učlaniti niti vlastitu djecu u te organizacije, a još manje djecu svoje braće i sestara!

"Opasnost" asimiliranja "naše" djece u "Kanadane" je nepoznanica za drugu generaciju Hrvata "iseljenika", spram njihove djece. U čemu je ta bit "opasnosti" za njihovu djecu biti "Kanadanima", kada su im i sami roditelji to isto i što više nije uopće "štetno", dapače, vrlo je "korisno"?!

Domoljublje Hrvata iseljenika se u prošlosti "iskazivalo" i na demonstracijama za suvernu Hrvatsku državu. Demonstrirali su "rame uz rame" i prva i druga generacija iseljenika. Međutim, kada je uspostavljena

suverena Hrvatska država, tek po netko od te druge generacije je uzeo Hrvatsko državljanstvo! "Što će mi Hrvatska Domovnica, za ukras"?! "Što će mi Hrvatska Putovnica kad mogu i s ovom kanadskom putovati gdje god želim, čak i bolje"?! Riječi su to koje sam toliko puta čuo čak i u vlastitoj obitelji, a da ne spominjem rodbinu, prijatelje i znance. Nitko ni ne razmišlja o tomu da je izdavanje Hrvatskih dokumenata jedini oblik financijskog suzdržavanja "željenih" Hrvatskih Veleposlanstava i Poslanstava! Čini se da je tek ulično demonstriranje za Hrvatsku, bio "privlačniji" oblik iskazivanja domoljublja druge generacije hrvatskih "iseljenika" od Domovnice!? "Domoljublje" bez vlastite Domovnice Republike Hrvatske isto je što i "katoličanstvo" bez vlastitog Krsnog Lista, Svete Crkve Katoličke.

Da li će Hrvatska za godinu ili čitavo desetljeće biti članom EU nije ni bitno, ali će njezina putovnica od tok trenutka biti i putovnicom EU. Druga ili treća generacija Hrvata "iseljenika" neće moći tu EU putovnicu steći bez Hrvatske Domovnice! Naravno, pitanje koje se nameće jest, zašto bi Hrvati rođeni u Kanadi trebali EU putovnicu? Međutim, tko može danas biti siguran da oni neće u budućnosti odlaziti u Europu radi boljeg prosperiteta? Tko može danas biti siguran da će se, ako se to dogodi, s Kanadskom putovnicom lagano ući i ostati u Europi i u budućnosti? Do prije nekoliko desetljeća se u USA moglo useliti "bez problema" s bilo kog kontinenta. Danas je to problem i "susjedu" Kanadanu! Useljenje u Kanadu nije više lagano ni kada se dovodi rođeni brat! Isto tako, svjedoci smo velikog broja "povratništva" druge generacije Iraca iz USA u Republiku Irsku. Zbog bolje zarade u Irskoj nego u USA, Irce se "vraćaju" u Irsku. Da, oni to mogu, jer imaju putovnice Republike Irske! Da li bi to mogli učiniti Hrvati druge ili treće generacije "iseljenika" bez Hrvatske Domovnice? Sigurno, NE!

Konačno vratimo se i samim hrvatskim organizacijama u dijaspori. One neminovno moraju sazrijeti i osvježiti sadržaje svog djelovanja i način organiziranja sukladno ovdašnjim kriterijima i potrebama ovdašnjih Hrvata. Ne treba ih biti stotine, ali "učinkovito" neće djelovati zasnovani na dragovoljnoj i amaterskoj osnovi. Između samih organizacija moraju se ugraditi ozbiljnije razlikovnosti u svrshodnosti njihova djelovanja. S "lokalističkom" podvojenosti, ali i s istovjetnošću u djelovanju samo se gubi vrijeme. Upravo promjene u tom vidu može učiniti samo druga generacija Hrvata "iseljenika" i nitko drugi! U protivnom, još neko vrijeme "služit će se sve vrste pečenja i piće na baru", a za mučno nestajanje će nam "odsvirati" svima, "nova degeneracija".

Dr. Tihomir Janjiček

Predstavljamo Vam: gosp. Darko Brtan, sadašnji upravitelj Župnog parka "Father Kamber

PREMIJER RAČAN PREPRIČAO SABORNICIMA SVOJE PRIGOVORE NA HAAŠKE OPTUŽNICE VLADA ĆE IZRAVNO PRED SUDOM U HAAGU BRANITI DOMOVINSKI RAT

ZAGREB - Istaknuvši kako prihvaća rizik vlastite odgovornosti, premijer Ivica Račan je na sjednici Hrvatskog sabora u nedjelju, na kojoj se raspravljalo o povjerenju hrvatskoj Vladi, prepričao pismo s prigovorima koje je uputio haaškoj tužiteljici Carli del Ponte. Predsjednik Vlade potvrdio je zastupnicima da su dijelovi optužnice političke naravi i da mogu biti dijelom pokušaj kriminalizacije oslobodilačke akcije Oluja.

- U oštro intoniranom pismu prigovorio sam svim elementima koji su suprotni ciljevima borbe u Domovinskom ratu, stavovima Vlade i Sabora, ali i dogovorima s Haaškim sudom. Upozorio sam na neke dijelove optužnice koje se temelje na izravnoj zapovjednoj odgovornosti gdje nema uvijek izravne povezanosti optuženih s pojedinim zločinima. Također, usprotivio sam se ocjeni da su optuženi poticali kazneno djelo progona, prisilne deportacije i raseljavanja srpskog stanovništva iz Hrvatske - kazao je Račan, pojašnjivši da je notorna činjenica da se srpsko stanovništvo iselilo planirano, odmah na početku akcije, i to po nalogu svoga vodstva.

Miloševićev lanac

Premijer je ustvrdio da je u svom pismu haaškoj tužiteljici prigovorio da određene zločine nisu počinili pripadnici hrvatskih snaga. "Tražio sam i jasno određenje Krajine kao samoproglašene nelegitimne pobunjeničke tvorevine, jer bi se u protivnom bez takvog definiranja otvorilo pitanje i postojanja odgovornosti Miloševića i njegovih suradnika za agresiju i zločinačke posljedice pokušaja stvaranja velike Srbije", naglasio je premijer i naveo da svaki pokušaj prikazivanja novije povijesti ovih prostora, a poglavito počinjenih zločina mora polaziti od Miloševića i njegovih suradnika koji su pokrenuli lanac zločina.

U svom pismu predsjednik Vlade je pojasnio poznatu ulogu zločinačke JNA te upozorio na etničko čišćenje Hrvata i brojne zločine počinjene nad njima upravo na području tzv. Krajine u razdoblju koje je prethodilo akcijama oružanih snaga RH. "Prigovorio sam da neke nejasnoće i nepreciznosti u ovim optužnicama mogu ugroziti ostvarenje pravde te dovesti do novih podjela koje bi mogle ugroziti projekt uspostave trajnog mira na ovim područjima", konstatirao je Račan. Na kraju svoga pisma, kako je kazao, tražio je od tužiteljstva da izmijeni sporne dijelove optužnice sukladno kriterijima koje je u više navrata i sama Carla del Ponte naglašavala.

- Iako je suradnja s Haagom neupitna, naša zadaća je da se kroz nju izborimo za svoju istinu i vrijednosti koje zastupamo u obrani naše borbe za neovisnost i Domovinski rat. U tu smo svrhu spremni koristiti sva moguća legalna sredstva, uključujući i institut "amicus curie" koji Vladi omogućuje da se pojavi pred sudom i iznese stav o bilo kojem predmetu - kazao je premijer. Premijerovo izlaganje iznjedrilo je replike u dvorani preostalih opozicionara, pa je tako Anto Kovačević (HKDU) njegov govor proglasio jeftinom demagogijom, a ponižavajući status Hrvatske u odnosu s Haaškim sudom političkim balkanizmom. Najžešću reakciju predstavnik Vlade izazvala je Vesna Škare-Ožbolt (DC) optuživši Vladu za nika-da veću podijeljenost Hrvatske. Vrlo oštro je reagirao zamjenik premijera Goran Granić: "Vi ste doveli Hrvatsku u ovu situaciju i licemjerno je to što hoćete prebaciti Vladi", kazao je Granić.

Hamletovska odluka

Ante Đapić, Klub HSP-a i HKDU-a, također je istaknuo da Vlada s njihove strane neće dobiti povjerenje, ne zbog reformi i gospodarskih mjera, već zbog toga ne bi li i njihovi glasovi u nekom eventualnom budućem odnosu snaga spriječili izručenje generala. Đapić je podsjetio kako su HSP i HKDU jedini i 1996. godine bili protiv Ustavnog zakona o suradnji s Haagom. Ivan Čehok, HSLS, ustvrdio je da je bilo kakva odluka, kao što reče Hamlet, blijeda odluka, jer svaka rasprava samo još jače i dublje zabija klin u proljep hrvatskog korpusa. Stoga je za HSLS, poštujući načelo protivljenja prekrajanju političke povijesti, moralno dvojben i element zapovjedne odgovornosti. HSLS se zalaže da Vlada postane aktivnim sudionikom na sudskom procesu, i to ne kao branitelj i ne kao petorka, već kao stranka u ime istine o Domovinskom ratu, stranka koja će ukloniti sumnje u prekrajanje povijesnih činjenica. A, da bi tu ulogu mogla uspješno izvršiti, treba joj što šira i veća potpora, kazao je Čehok, obećavši Račanu potporu svoje stranke.

Luka Trčonić (HSS) također je dao podršku Vladi u ime HSS-a, a Damir Kajin (IDS) ponovio je kako bi IDS mogao Vladi ne dati povjerenje zbog niza propusta, od odnosa prema IDS-u do neodlučnosti da raščisti s tavnim stranama Domovinskog rata, no kada je u pitanju poštovanje Zakona o suradnji s Haagom, tu razloga za nepovjerenje nema, jer nakon Oluje moglo se, kako reče, dogoditi da je zapaljena jedna kuća, ali ne i 20.000 kuća, baš kao što je i mogao nastradati koji civil, ali ne njih 400. Ni on sam se ne slaže s nekim ocjenama optužnice, ali sve osim suradnje odvodi nas u izolaciju. Od svega se može raditi predstava poput sportaša od kojih svaki ima na računu bar 10 milijuna DEM i koji bi da Hrvatska dođe u izolaciju brzo zatražili promjenu državljanstva, kazao je Kajin.

Inače, rasprava o povjerenju Vladi započela je tek nakon cjelovitarnjega poslovnčkog i političkog prepucavanja pozicije i opozije o tome o čemu će se prvo raspravljati. Na samome početku Zlatko Tomčić je obznanio da se neće, kako je bilo najavljeno, objedinjeno raspravljati o odnosima s Haaškim tribunalom i povjerenju Vladi. HDZ je inzistirao da se najprije raspravi o odnosima s Haagom i o raspisivanju državnog referenduma, pa tek potom o povjerenju Vladi, no nakon nekoliko stanki i dogovora, taj njihov prijedlog nije prošao. Predsjednik Tomčić zajamčio je da će se o te dvije točke raspravljati na izvanrednoj sjednici sazvanoj za ponedjeljak i utorak, ali to nije zadovoljilo zastupnike HDZ-a pa su napustili sjednicu. Jedini hadezeovac koji je ostao u dvorani bio je Ljubo Česić Rojs koji je slavodobitno poručio "Ljubo nikad ne napušta položaj".

Sanader je u hodniku pojasnio novinarima da HDZ nema namjere sudjelovati u raspravi o povjerenju Vladi, te je kazao kako se sve do kraja ove točke dnevnog reda ne misle vraćati u dvoranu. - Ovo nije naša rasprava, ovo je rasprava unutarkoaličkih partnera jer, činjenica da su ministri HSLS-a dali ostavke i da je Vlada pala u krizu je tema unutarkoaličkih odnosa. Nas zanima postoje li u optužnicama neki neprihvatljivi elementi o kojima javnost ništa ne zna.

Parlamentarno nasilje

Sanader je također još jednom ponovio kako su zastupnici, HDZ-a ponajprije, suočeni s parlamentarnim nasiljem ponovivši čitavu kronologiju dogovora o načinu vođenja sjednice i točkama koje su se trebale naći na dnevnom redu. "Inače ova je Vlada izgubila povjerenje javnosti, pa jasno da nema povjerenje HDZ-a", istaknuo je. Također je najavio da će se HDZ vratiti na početak rasprave o suradnji s Haaškim sudom. No, kako je rasprava odnicala, hadezeovcima je popuštala stranačka stega pa su se svjesni valjda TV kamera jedan po jedan vraćali u sabornicu i živo raspravljali.

Stožer na galeriji

S galerije, zasjedanje parlamenta pratilo je tridesetak članova Stožera za obranu digniteta Domovinskog rata, koji su u početku u nekoliko navrata bučno podržali izlaganja svojih zastupničkih favorita iz redova HDZ-a, pa ih je Zlatko Tomčić odmah upozorio da stišaju strasti jer će u protivnom biti primoran isprazniti galeriju.

Zastupnik IDS-a Damir Kajin "ukorio" je predsjednika Tomčića što je dopustio da gosti s galerije javno pokazuju što misle jer, kako je kazao, sabornica je mjesto gdje se iznosi demokratski politički stav, a ne galerija. Zajedno s članovima HDZ-a, članovi Stožera napustili su galeriju kad je obznanjeno da se odmah neće raspravljati o Haagu, no nakon sat vremena vratili su se i dalje pratili i sjednicu. Inače, svi članovi Stožera odjenuli su iste majice s natpisom "ZASTITIMO NAŠE, A NADAMO SE I VAŠE HEROJE", s otisnutim potpisima jedanaestorice sportaša koji su se usprotivili izručenju generala. "Stožeraši" su u parlametu podijelili oko 250 takvih majica zastupnicima, ministrima i novinarima. Članovi Stožera već su ujutro dočekali zastupnike i novinare s letkom punom oštih riječi na račun aktualne vlasti. U njemu, između ostalog, poručuju "da će pratiti ovu farsu do kraja kako bi sami sebi mogli reći da su pokušali sve što je bilo moguće unutar institucija sistema" te zaprijetili vlasti da će se "zbog izdaje hrvatskih nacionalnih interesa i kršenja Ustava naći pred hrvatskim sudovima". (Slobodna Dalmacija 16. srpnja)

VLADA DOBILA POVJERENJE SABORA

Račan: Tražit ćemo promjenu Statuta Haaškog suda

* Pred Vijećem sigurnosti pokrenuto je i pitanje naknade štete ljudima koji su oslobođeni, kazao je ministar Ivanišević

ZAGREB - Nešto prije dva sata ujutro, nakon cjelodnevne rasprave, jučer je hrvatska Vlada dobila većinsko povjerenje parlamenta. Premijer Račan i njegov kabinet nisu krili zadovoljstvo što su u odluci da udovolje zahtjevima Haaškog suda i izruče dvojicu generala dobili podršku 93 zastupnika, dok ih je samo 36 bilo protiv. Protiv Vlade glasovali su zastupnici HDZ-a, DC-a, HSP-a i HKDU-a te četiri zastupnika HSLS-a, Joško Kontić, Ante Grabovac, Željko Glavan i Mario Kovač. Bolesna potpredsjednica HSLS-a Đurđa Adlešić u sabornicu malo prije glasovanja, ali nije bilo bivšeg predsjednika HSLS-a Dražena Budiše.

- Mogućnosti koje imamo na raspolaganju nisu male, a uključuju i iniciranje promjena Statuta Haaškog suda - kazao je jučer poslije podne premijer Ivice Račan govoreći pred Saborom tijekom rasprave o zaključcima o odnosima Hrvatske i Haaškog suda.

Haagu dokumenti o Miloševiću, Mladiću, Martiću i Karadžiću

Račan je pokazao dokumente vezane uz ratne zločine u Hrvatskoj koji su od travnja ove godine do danas poslani u Haag. Premijer je najavio kako uskoro ide i druga tranža dokumenata, a namjera je da se pokaže odgovornost za počinjene zločine ljudi kao što su Milošević, Mladić, Martić i Karadžić.

O nastojanjima da se promijeni pravna regulativa u definiranju ratnih zločina govorio je ministar pravosuđa Stjepan Ivanišević. Istaknuo je da samom izmjenom svog Ustavnog zakona Hrvatska ne bi postigla ništa jer on mora biti u okvirima Statuta Haaškog suda. Kao glavni problem ministar ističe to što Haaški sud ima primat pred nacionalnim pravosuđem, što je RH uspjela promijeniti samo u slučaju generala Norca. Argumenti su kojima Hrvatska može pokušati mijenjati Statut Haaškog suda da procesi dugo traju, da su spori i da se pravda slabo postiže. Problem je i definiranje zapovjedne odgovornosti kao presumptivne, što znači da se može optužiti

HRVATSKI SABOR DONIO ZAKLJUČKE O ODNOSIMA HRVATSKE I HAAŠKOG SUDA:

Vlada bi u Haagu trebala obraniti "Bljesak" i "Oluju"

ZAGREB - Hrvatski sabor osuđuje politizirano djelovanje Haaškog tužiteljstva i odbacuje netočne kvalifikacije oslobodilačkih akcija "Bljesak" i "Oluja". Od Vlade zahtijeva da se svim raspoloživim sredstvima bori za istinu i pravdu te da se istražuju konkretni zločini, a ne legitimne akcije vođene da se oslobodi hrvatski teritorij. Sabor predlaže Vladi da razmotri mogućnost promjene Ustavnog zakona, vodeći računa da to bude u skladu sa Statutom Haaškog suda. HDZ je protiv zaključaka.

To su najvažniji zaključci koje je Sabor prihvatio jučer nakon duge rasprave o odnosima RH i Haaškog suda. Iza zaključaka, koje je izradila višestranačka radna skupina, stali su svi zastupnici vladajuće koalicije, DC-a, IDS-a, PGS-a i SBHS-a te nacionalnih manjina. HDZ ih nije podržao jer nije prihvaćen njegov prijedlog da se Vladina odluka o izručenju dvojice generala Haagu povuče, da se izmjenama Ustavnog zakona o suradnji sa Sudom redefinira okvir te suradnje te da se raspiše referendum o izuzimanju hrvatskih branitelja od kaznenih odredaba Statuta Haaškog suda. Pravaši i demokršćani također nisu dali potporu zaključcima.

Sabor zahtijeva i da se u suradnji s Haagom poštuju sve odredbe Deklaracije o Domovinskom ratu od 13. listopada 2000. godine. Odbacuju se pokušaji obezvrjeđivanja Domovinskog rata te podržava premijera Račana, koji je odbacio pokušaje revizije Domovinskog rata. Sabor je podupro Vladu i u provedbi zaključaka od 7. prosinca 2000. godine te zatražio da u postupcima protiv hrvatskih građana Vlada i dalje posebno inzistira na individualnoj odgovornosti i izravnoj zapovjednoj odgovornosti. Vladi se daje potpora u nastavku suradnje sa Sudom na temelju Ustavnog zakona iz '96., uz obvezu da vodi računa o zaštiti nacionalnih interesa i dostojanstvu hrvatskih građana i države. Vlada mora pripremiti argumentaciju kojom bi neutralizirala propuste haaškog tužiteljstva, kao i razmotriti mogućnost djelovanja pred međunarodnim institucijama. Predstavnike međunarodne zajednice mora izvijestiti o zaključcima Sabora.

Bez glasovanja o referendumu

I jučer je Sabor raspravljao o HDZ-ovu prijedlogu odluke o raspisivanju referenduma o donošenju zakona kojim bi se izjednačili hrvatski

ljudima koji su oslobođeni, kazao je ministar Ivanišević svakog zapovjednika za kojeg se pretpostavi da je znao ili mogao znati, a nije spriječio niti kaznio. Ministar kaže da je Vlada postigla dogovor s haaškim tužiteljstvom da se takva zapovjedna odgovornost neće primjenjivati. Vlada je, kazao je ministar, pred Vijećem sigurnosti pokrenula i pitanje naknade štete ljudima koji su oslobođeni.

Odvjetnički tim za hrvatske optuženike

Ministar ističe da Vlada mora osnovati poseban odvjetnički tim pri Uredu za suradnju s Haagom koji bi se borio za uklanjanje termina koji su za Hrvatsku neprihvatljivi, kao što su progon, deportacija. Zamjenik premijera Goran Granić kazao je kako RH ne želi biti odvjetnik Haaškog suda.

U prijedpodnevnom dijelu rasprave o Haagu, šef HDZ-a Ivo Sanader ustvrdio je kako je Haaški sud 10 puta mijenjao svoja pravila. Dodao je kako Hrvatska kao jedan od osnivača Suda ima pravo reći da se izlazi izvan statuta i rezolucija, te da nema države na svijetu koja će dati dokumente važne za svoju nacionalnu sigurnost.

Rasprava u stranačkim klubovima otegnula se do večernjih sati. Dr. Mate Granić (DC) ocijenio je kako je Hrvatska danas podijeljena više nego ikada od 1991. godine. Petar Žitnik (HSS) kazao je da je dr. Mate Granić glasovao protiv povjerenja Vladi zato što je primijenila Zakon na kojem je on kao ondašnji ministar vanjskih poslova tada inzistirao.

Vladimir Šeks (HDZ) založio se za izmjenu zakona o suradnji s Haaškim sudom i provedbu referenduma. Dr. Anto Kovačević (HSP - HKDU) optužnice shvaća kao optužbu protiv hrvatske vojske i države. Mr. Mato Arlović (SDP) smatra da treba dati potporu Vladi u suradnji sa Sudom brani interese RH. Darko Šantić (HNS - LS) ne smatra prihvatljivim HDZ-ove prijedloge, a Petar Turčinović (IDS) smatra da bi trebalo povećati procesuiranje pojedinačnih slučajeva pred domaćim sudovima. Mladen Godek (HSLS) založio se da naše pravosuđe bude djelotvornije. (17. srpnja, Večernji)

branitelji s pripadnicima osloboditeljskih i antifašističkih vojski iz Drugog svjetskog rata, za što je Stožer za zaštitu dostojanstva Domovinskog rata u travnju prikupio 400.000 potpisa. Prema Ustavu, državni se referendum raspisuje kada to zatraži 10 posto birača. Odbor za Ustav zauzeo je stajalište da se referendum ne može raspisati jer je pitanje neustavno, nezakonito i nerazumljivo.

Drago Krpina je uime HDZ-a rekao kako je RH u neprirodnom stanju jer hrvatski predsjednik u Haagu svjedoči protiv svoje države, a prvi je čovjek Vlade 1989., kao šef Partije, govorio kako će JNA braniti Jugoslaviju.

Snježana Biga-Friganović (SDP) upitala je zašto HDZ-ovi zastupnici nisu potpisali peticiju tadašnje oporbe da Haag podnese optužnicu protiv Miloševića za zločine u RH i BiH.

Raspisivanju referenduma usprotivili su se svi koalicijski klubovi, a podržali su ga HSP i HKDU. Nešto prije ponoći u završnoj riječi ispred predlagача Vladimir Šeks (HDZ) kazao je da bi Sabor, ako bi odbio raspisivanje referenduma, poništio jednu desetinu hrvatskih birača.

Unatoč upozorenju predsjednika Sabora Zlatka Tomčića da u ponoć mora prekinuti sjednicu budući da je za danas sazvana nova izvanredna sjednica, Šeks je govorio sve do ponoći i na taj način onemogućio glasovanje, iako se očekivalo da će biti provedeno. Tomčić je točno u ponoć, kako je i najavio, prekinuo sjednicu. (Večernji list, 18.7.)

Župa "Presveto Trojstvo", scena sa piknika

Zanimljivosti

NIJE NAS ZAUSTAVILO NI MINUS 60 STUPNJEVA

U sunčanome Splitu, na gotovo plus 30, legendarni hrvatski alpinist Stipe Božić ne doima se kao netko tko se tek vratio s uspona na Mt. Logan (6050 m) u kanadskoj državi Yukon, na kojem je temperatura bila 60 stupnjeva ispod ništice. U samo mjesec dana 90 stupnjeva razlike. - Lijepo se vratiti, ali se još ljepše prisjetiti trenutaka s uspona. Mt. Logan definitivno je najhladniji vrh na svijetu. Na samom vrhu, na kojem smo se zadržali petnaestak minuta, bilo je najmanje minus 60 stupnjeva. Takvu hladnoću nisam doživio ni na Everestu ni na K-2, koji se tretiraju kao najhladniji vrhovi - kaže Stipe Božić, koji se bez problema prilagodio na promjenu temperature.

Cijela ekspedicija u sklopu Božićeve akcije "dva najviša vrha na svim kontinentima" trajala je 25 dana. - Sve je prošlo u redu, zbog visinske bolesti problema je imao Varaždinac Mario Rodez, ali je odustao na vrijeme. Manjih teškoća imali su Zagrepčanin Branko Šeparović i sin mi Joško, no na kraju je sve sretno završilo - kaže Božić o usponu kojim je osvojio 13 vrhova na sedam kontinenata. Do konačnoga cilja preostao mu je još Mt. Tyre (4987 m) na Antarktici, kamo se sprema u siječnju sljedeće godine. - Morat ću požuriti želim li postati prvi čovjek na svijetu kojemu je to uspjelo. U alpinističkim krugovima prošlo se za mogu pothvat, pa su i drugi požurili. Navodno je jedan Poljak ozbiljno zagrizao da me prestigne, ali ne vjerujem da već ima 13 osvojenih vrhova - ističe Božić.

No, nije mu drago pričati o natjecanjima, draže mu je bilo prisjetiti se planine, ledenjaka Quintino Sella. - Vrh smo osvojili u rekordnih osam dana, s tim da smo dva dana bili u šatoru i čekali pogodno vrijeme. Drugim ekspedicijama za to su potrebna oko tri tjedna. Gorje Saint Elias predivno je, netaknuta priroda. U Yukonu, površine Njemačke, živi 30 tisuća stanovnika, ima više medvjeda i vukova negoli ljudi. Hladnoća je tolika da ptice ne mogu preletjeti gorje, pa smo na 5400 metara, ispod samog vrha, našli smrznutu polarnu čigru. Joško ju je stavio u rucksak, ponijeli smo je do vrha, a kad smo se vratili u bazni logor na ledenjaku Quintino Sella, dobro smo je zagrijali i oživili. Čigra je s nama prenoćila u šatoru, a sutradan je poletjela - završio je Stipe Božić priču o usponu na Mt. Logan, odakle je slao specijalne izvjestaje za Večernji list.

Do Antarktilke avionom u avlonu

Ekspedicija na Antarktiku, koju Stipe Božić planira za siječanj 2002., jako je skupa. Najprije treba stići do Čilea i Punta Arenasa, odakle kanadska kompanija Ani DNI, jedina u svijetu, avionom tipa "hercules" leti do Antarktilke. - U "herculesu" koji leti do 85. paralele, u dijelovima, bude i manji avion, koji zajedno s nama iskrcaju i on nas odveze u podnožje planina. Na ledu ostaje parkiran sve dok se ne vratimo s vrha. Naravno, ne treba napominjati da "hercules" slijeće na ledenjak. Vlasnica je te tvrtke Ani Kershoww, čiji je muž Gill počeo taj biznis, ali je poginuo na jednome od prvih letova - kaže Božić koji već planira uspon na Mt. Tyre. (Ozren Maršić, Večernji list, 29. lipnja)

KULEN NAJBOLJI U SL. BRODU

Tradicionalno ocjenjivanje i dodjela priznanja za najbolji autohtoni slavonski proizvod kulen, a pod nazivom "Kulenijada" održava se krajem mjeseca lipnja u Požegi. Ovogodišnja "Kulenijada 2001." u organizaciji Turističke zajednice Grada Požege držana je u petak na vrtnoj terasi požeškog Županijskog centra.

Za "Kulenijadu 2001." bila su prijavljena 53 proizvođača kulena sa 70-tak uzoraka s područja Slavonije i Baranje, te Srijema, Podravine i Moslavine. Završnici "Kulenijade" prethodilo je ocjenjivanje kulena u požeškoj Mesnoj industriji "Papuk", a na završnoj svečanosti dodijeljena su priznanja najboljim proizvođačima kulena.

Nagradu nazvanu po utemeljitelju "Kulenijade", "Ivo Lajtnman" dobila je obitelj Galović iz Slavonskog Broda za višegodišnju kakvoću domaćeg slavonskog kulena, a nagradu Tomislavu Galoviću uručila je urednica "Vrta" u Večernjaku Božica Brkan.

Ovo je bila jubilara, 20. "Kulenijada", pa su se sudionicima i gostima na završnici obratili požeški gradonačelnik Branko Skorup i

dopredsjednik Turističke zajednice Grada Požege dr. Petar Petrić. Osim nagrade "Ivo Lajtnman", osam proizvođača kulena dobilo je zlatne, 25 srebrne i 26 proizvođača brončane medalje. Ove odluke ocjenjivačkog suda obrazložio je predsjednik dr. Krsto Benčević. (Vjesnik)

POTOMCI RUĐERA BOŠKOVIĆA IZ AMERIKE NA PRŠUT U DUBROVNIK

Da je znameniti fizičar, astronom i filozof Ruđer Bošković mogao vidjeti okupljanje pedesetak svojih dalekih potomaka na terasi dubrovačkog restorana "Komin", zasigurno bi se obradovao i zajedno s njima počastio feticom pršuta, janjetinom i kapljicom domaćeg vina. Te su delicije bile tek djelić jelovnika na svečanoj obiteljskoj večeri Boškovićevih što žive u Kaliforniji i onih domaćih koji su se posredstvom agencije "Adriatic Hansala!" okupili na Babinu kuku kako bi se družili, obnovili uspomene, a mnogi sreli prvi put u životu.

Zamisao o velikom "family reunion" već nekoliko godina nosio je u sebi gospodar iliti mister Philip Boskovich, jedan od sinova prvog doseljenika u SAD iz njihove loze, Stjepana Stephena Boškovića koji je davne 1906. iz mjesta Crnica kod Stoca stigao u New York. Sa samo 200 dolara posuđenih od nekog turskog poduzetnika, prvi američki Bošković nije znao ni riječi engleskoga te ga je učio "u hodu", radeći u rudniku i farmama krumpira. Našao se na poslijetku u kalifornijskoj dolini i ondje počeo business na šest arca zemljišta. Naslijedila su ga njegova djeca i proširila poslovanje pa današnji američki ogranak obitelji, sasvim u skladu s ugledom pretka Ruđera, briljira unutar "branše". Ne drže doduse primat u znanosti kao on, ali im zato nema premca u proizvodnji povrća i voća.

"Boskovich farms" sa sjedištem u Salinasu i Oxnardu danas su vodeći sjevernoamerički uzgajivači povrtlarskih kultura i jagoda, a na imanjima što se prostiru sve do Meksika zapošljava tisuću zaposlenika koji rade na poljima te brinu o pakiranju robe i suvremenim hladnjačama za skladištenje i prijevoz robe. Philip, kojega od milja zovu Onion king (Kralj luka), i njegova supruga Lena, podrijetlom iz Mokošice kod Dubrovnika, još se služe hrvatskim, svojim najvećim uspjehom smatraju to što je "Boskovich farms" odoljela napastima korporacijskog udruživanja, te se na zahtjevnom tržištu SAD-a očuvala kao tvrtka u stopostotnom obiteljskom vlasništvu. A kako i najmarljiviji povrtlari i voćari katkad zatrebaju predah, tako su se i Boškovići s američkom putovnicom, njih 21, otputili u staru domovinu kojoj su tijekom turobnih devedesetih u više navrata pomagali da se oporavi od posljedica rata.

Nakon sedmodnevnog kružnog putovanja Jadranom od Splita do Cavtata, ovog su vikenda na oldtimeru "Romanca", vlasnika Vladimira Tomasa, doplovili do Dubrovnika. Na večeri u "Kominu" priključilo im se još tridesetak hrvatskih rodaka, pa je valjalo unajmiti cijeli turistički autobus kako bi ih se sve prevezlo do Babina kuka. Kad je finula fešta u Gradu, Philip i Lena su zajedno sa sinovima Jossephom i Philipom Juniorom, koji sada upravljaju "Boskovich farmsom", kćerkom Jeanine Culich i unučićima pohodili i hercegovačko mjesto Crnice. Tamo ih je čekao Vlatko Bošković, jedini živući prezimenjak, od kojeg će, kažu, pokušati doznati više o svojim obiteljskim korijenima. Nadaju se da će s putovanja u zavičaj ponijeti trajnu potvrdu da im je u rodu nenadmašni isusovački znanstvenik Ruđer čijim se dosezima diče kao najvrjednijim naslijedom... (Gabrijela Bijelić, Slobodna Dalmacija, 24. lipnja 2001.)

Oakvilski piknik: za ručkom, nasmejani...

MAJA ČEČIĆ - VIDOŠ, MISS UNIVERSE HRVATSKE, SNIMALA ZA "HELLO"

Fotografije ovogodišnje Miss Universe Hrvatske Maje Čečić-Vidoš uskoro će se naći na naslovnici magazina "Hello". Zatekli smo je na fotosessionu u Hvaru, gdje pozira na jahti Ricca rda Mazzucchelija, čija je gošća. Zanimalo nas je kako se riječka studentica snalazi u svijetu glamura i jet-seta.

- Život mi se zaista okrenuo za 100 stupnjeva. Išla sam na faks u Rijeci, ništa se posebno nije događalo, a sada je to život na visokoj nozi. Upoznala sam mnogo poznatih ljudi, sva vrata mi se otvaraju, ne moram više moliti uslugu. Odlučila sam koliko god mogu iskoristiti život, putovati...

* KAKO SI SE SNAŠLA U NOVOJ ULOZI? OD OBIČNE DJEVOJKE POSTALA SI JET-SET CURA?

- Da, to je neobično. Moram se ponašati u skladu s normama, moram paziti što i kako pričam. No, vrlo mi je drago što mogu biti s tim ljudima i od njih učiti. Vesele me obveze vezane uz titulu, humanitarne akcije, ali i društveni događaji.

* VJEROJATNO SE NEŠTO PROMIJENILO I U PRIVATNOME ŽIVOTU?

- Sada sam otkrila koliko prijatelja imam. Ima ljudi u Rijeci koji me više ne mogu ni pozdraviti na ulici, toliko su ljubomorni! No, roditelji su mi divni, imam njihovu apsolutnu potporu. Oni su tata i mama Universe! Što se tiče fakulteta, još je uvijek medicinski, ali vjerojatno ću ga skratiti i prebaciti se na fizioterapeutski smjer. Moguće je i preseljenje u Zagreb, jer mi se seli i dečko, rukometaš Tenato Sulić, koji me također podržava.

* PRISTIŽU LI POZIVI ZA NOVE ANGAŽMANE?

- Kako ne! Eto, nedavno sam bila u Francuskoj i snimila fotografije za reklamu Azurne obale. Žao mi je što naša Turistička zajednica ne smatra da bih mogla reklamirati i hrvatsku obalu. Francuzi su se odlučili za mene, a ne za svoju misicu. (Večernji list, 3. srpnja 2001.)

IVANČICA DRUGA PRATILJA, A NJEZINA HALJINA NAJLJEPŠA

Hrvatska Miss turizma Ivančica Pahor (19) postigla je velik uspjeh na izboru Miss turizma svijeta u Ateni. Lijepa Varaždinka u konkurenciji ljepotica iz 28 zemalja okitila se lentom druge pratilje, iza Grkinje Jenny Tzivergiti i Slovakinke Lenke Selcove, a njezina haljina proglašena je najljepšom, što je prvo veliko međunarodno priznanje mladome kreatoru iz Slavonskoga Broda Toniju Brekalu.

Prvonagrađena haljina, za koju je Ivančica okićena i zlatnom krunom, od crvena pliša, optočena sa stotinu dukata, odražava duh i bogatstvo slavonske narodne baštine. Prva nagrada u Ateni mladome Brođaninu Brekalu donijela je nove pozive i kreatorske izazove. Uz ostalo, pozvan je kao gost na izbor Miss Italije, nakon čega će uslijediti dogovor o kreiranju haljine za pobjednicu toga izbora.

(Boris Gajdukov, Večernji list 13. srpnja 2001.)

"Neva" d.o.o. dobitnik srebrne medalje za "Rosal family soft":

SAVRŠEN BALANS ZA CIJELU OBITELJ

Čak pet do sedam engleskih funta nudili su posjetitelji londonskog sajma inovacija BBC Tomorrow Worlda predstavnicama "Neve" d.o.o. za 125 miligramsku kutiju "Rosal family soft" kreme, koja na domaćem tržištu stoji 16 kuna. Britanski ocjenjivački žiri ocijenio je kako krema ima savršen balans supstancija koje je čine i nagradio je srebrnom medaljom, koju u tvrtki s ponosom pokazuju. - Posjetitelji su se toliko raspitivali za kremu da sam sigurna kako bismo prodali i cijeli kontingent da smo ga ponijeli. No, naša namjera i poslovna politika nije takva vrsta prodaje, pa smo ponijeli samo nešto reklamnih te uzorke za ocjenjivanje - sjeća se Damira Golubić, direktorica marketinga "Neve", ističući kako njihova inovacija nije proizvod jednog čovjeka nego cijele ekipe, posebice marketinga i razvoja, te je nagrada to laskavija što je dobivena na tržištu izrazito razvijene kozmetičke industrije.

Budući da je "Neva", od kako se odvojila od okrilja danas mnogo veće kompanije, poslovnu strategiju okrenula prema obitelji, tako ni u stvaranju nove formulacije univerzalne kreme za sve tipove kože nije smio biti prijedren određen, što niži, cjenovni prag. To je i veći uspjeh tehnologije i formulatorice Ivane Blažine i Lane Brkić, rukovoditeljice istraživanja i razvoja, što su uz ograničena sredstva uspjeli stvoriti

hidratantnu emulziju koja sa svojom prirodnom supstancijom shea but-tera štiti od štetnog djelovanja UV zračenja, te kožu hladi i omekšava.

Krema je osim toga i u pakovanju koje je dobilo nagradu za produkt dizaju Druge hrvatske izložbe dizajna, no ni u ovoj priči o inovaciji nije sve blistavo kako izgleda. Iako "Neva" ima svu logistiku, kao tvrtka srednje veličine, koja je prijašnjih godina na domaćem tržištu snažno pozicionirala kozmetičke proizvode inozemnih multinacionalnih kompanija, danas kad su u potpunosti orijentirani na vlastitu proizvodnju, moraju se boriti s mnogo razvikanim, ali ne uvijek i više nagrađivanim kozmetičkim golijatima. (Večernji list, 16. srpnja 2001.)

TONČI ANTUNOVIĆ SREBRNI SVJETSKI MATEMATIČAR

Gotovo istodobno kad je Goran Ivanišević osvajao Wimbledon, Split je zabilježio još jedan velik uspjeh. Naravno, Tončiju Antunoviću, 18-godišnjem učeniku četvrtog razreda Treće gimnazije i budućem studentu zagrebačkog PMF-a, nije priredn glamurozan doček, nije bilo privatnih zrakoplova, u Split se vratio autobusom iz Zagreba, ali njegov uspjeh nije ništa manje važan od Goranova. Tonči je u Washingtonu, na matematičkoj olimpijadi, u konkurenciji 473 matematičara iz 83 zemlje, za Hrvatsku osvojio srebrnu medalju. Posjetili smo ga u stanu u Gajevoj 9, gdje živi s roditeljima, bratom i tetom. - Matematikom sam se počeo baviti u četvrtom razredu osnovne škole i počeo ići na natjecanja. Lani sam na olimpijadi u Koreji osvojio brončanu medalju i, evo, sad srebro - priča Tonči te objašnjava kako to srebro nije drugo mjesto, već se postave pravila u bodovnim pravovima, pa teoretski medalje mogu svi osvojiti, što je u praksi neizvedivo jer su zadaci iznimno teški.

Tonči je u SAD-u boravio dva tjedna, a natjecanje traje dva dana. - Svakog se dana rješava po tri zadatka, a test traje četiri i pol sata. Pravila su stroga i kad ideš u WC, dobiješ pratuju. Ne treba tu veliko znanje iz matematike, već inteligencija i iskustvo - priča Tonči.

Tko su najbolji matematičari, konkurencija je žestoka? - Kinezi su najbolji, uostalom najviše ih je. Velika je potražnja za matematičarima s Dalekog istoka, a iza njih su oni iz bivše istočne Europe. Hrvati spadaju u gornju trećinu - kaže Antunović, kojemu je kvocijent inteligencije izmjeren u djetinjstvu i bio je visok. - To nije bitno za matematiku, nju je važno voljeti i vježbati. No ne sjedim uz zadatke dan i noć. Radim nekoliko puta na tjedan, koliko obveze dopuste - kazao je srebrni s matematičke olimpijade.

Ipak, na PMF-u upisao je fiziku. - Nema veze, volim i matematiku i fiziku. Bio sam u užem izboru za olimpijadu iz fizike, ali termini su se poklopili - rekao je Tonči Antunović. (Večernji list, 18. srpnja 2001.)

DEVETOGODIŠNJI DINO POBJEDNIK FESTIVALA U LISABONU

Devetogodišnji pjevač Dino Jelusić vratio se s natjecanja u Portugalu gdje je u jakoj konkurenciji djece iz cijelog svijeta pobijedio na Međunarodnom dječjem festivalu s pjesmom "Dijete novog vremena". Dino je na natjecanje u Lisabon otišao na poziv hrvatskog ambasadora u Portugalu te je osim nastupa na festivalu predstavljao Hrvatsku i Zagreb podijelivši, kako je rekao, 25 kilograma prospekata. - Na festivalu sam upoznao djecu iz cijelog svijeta, svi super pjevaju ali ja sam osvojio publiku i žiri svojim scenskim nastupom za koji mi je koreografiju napravila moja šestogodišnja sestra Lorena. Ona se uz mamu i tatu također brine i o mojoj odjeći za nastupe - kazao je Dino koji nije propustio spomenuti kako se na dan finala Wimbledona u Sv. Fatimi pomolio za Goranovu pobjedu, koja ga je razveselila više od svega.

(Večernji list, 19. srpnja 2001.)

UMRLA NAJSTARIJA HRVATICA

ŠIROKI BRIJEG - U širokobriješkom selu Jarama u 108. godini umrla je Mara Zelenika Tadićuša, najstarija Hrvatica. Rođena još 1893. godine, Mara je preživjela cijelo 20. stoljeće, nekoliko ratova, promijenila nekoliko sustava i vladara, te ušla i u treće tisućljeće. U svom dugom i sretnom životu, Mara je rodila brojnu djecu. Danas je uz sina Antu još živa kei Iva. Uz unučad i prauunučad, Mara je iza sebe ostavila brojnu prapraunučad. Tiho i mirno pokopana je u mjesnom groblju u Jarama - Pokrašnjicama. (Večernji list, 5. srpnja 2001.)

NEOČEKIVANO TOLERANTNA SABORSKA RASPRAVA O SURADNJI S MEĐUNARODNIM TRIBUNALOM S HAAGOM ODNOSI MIJENJATI SPORAZUMNO

ZAGREB - Zastupnici Hrvatskog sabora u četvrtak su se u nastavku 15. izvanredne sjednice, nakon što su to već radili puna tri dana i tri noći za 14. izvanredne sjednice, ponovno bavili suradnjom s Haagom, no ovaj put, kako reče zastupnik HSLS-a Ivo Škrabalo, znatno konkretnije, raspravljajući o HDZ-ovu prijedlogu za izmjenu Ustavnog zakona o suradnji Hrvatske s Međunarodnim kaznenim sudom u Haagu. Štoviše, makar većina zastupnika nije prihvatila HDZ-ov prijedlog po kojem bi hrvatski sudovi imali pravo odbiti izručenje ukoliko ocijene da su optužnice protivne hrvatskom Ustavu ili da njima Haaški sud prekoračuje svoje ovlasti, prijedlog je ocijenjen dobrom podlogom na osnovi koje bi hrvatska Vlada trebala u suradnji s Haaškim sudom tražiti promjene koje će onemogućiti kriminalizaciju Domovinskog rata.

Neočekivano tolerantna rasprava iznjedrila je, kako reče Škrabalo, tek razliku u izboru i metodi po kojoj bi se spriječila eventualna težnja kriminalizaciji Domovinskog rata, pa dok HDZ traži hitnu i jednostranu izmjenu Ustavnog zakona, većinski zastupnici drže da se on ne smije mijenjati jednostrano već isključivo u suradnji s Tribunalom. Preciznije rečeno većina zastupnika podržala je zaključak radne skupine od 17. srpnja kojim Sabor predlaže Vladi da razmotri mogućnost promjene Ustavnog zakona o suradnji s Haagom vodeći računa da to bude u skladu sa Statutom Međunrodnog kaznenog suda.

Govoreći u ime predlagatelja Ivić Pašalić je naglasio kako HDZ nije za prekid suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom. - Za nas nema dvojbe da želimo integriranje Hrvatske u Europu, no mi se razlikujemo po tome što smatramo da između dvojbe bezuvjčna suradnja ili sankcije postoji i treće rješenje. Mi ga vidimo u snažnijoj i odlučnijoj aktivnosti diplomacije te napose izmjeni i dopuni Ustavnog zakona. Misao vodilja je izmjene je otvoriti mogućnost da naši sudovi ispituju ne samo formalne pretpostavke nego i osnovanost zahtjeva Međunarodnog kaznenog suda s aspekta postojanja dokaza o tome je li okrivljenik počinio kazneno djelo ili ne - objasnio je Pašalić saževši na koncu HDZ-ov prijedlog u rečenicu "ako ima dovoljno dokaza osoba mora u Haag, a ako nema ne smije u Haag!"

HDZ, kazao je Pašalić, ne traži ništa drugo nego da se prihvati rješenje nalik sporazumu potpisanom između SAD-a i Haaškog tribunala, zbog kojeg SAD nije proglašen ni nedemokratskom zemljom niti je pod sankcijama.

Luka Trconić (HSS) smatra da bi se sve aktivnosti Vlade i Sabora morale odvijati u smjeru usklađivanja zakona s Rimskim statutom koji sadrži za Hrvatsku povoljnije odredbe o zapovjednoj odgovornosti te nacionalnom pravosuđu daje prednost pred međunarodnim pravom. HDZ-ov prijedlog on smatra pravno nekorektnim, budući da je Hrvatska preuzela obvezu suradnje s Haagom pa samim tim i obvezu usklađivanja vlastitih zakona s haaškim Statutom.

Mate Granić se također založio za diplomatsku akciju te je u ime DC-a zatražio da se uz izmjene Ustavnog zakona paralelno pokrenu i promjene haaškog Statuta u međunarodnim organizacijama, dok je Neven Šantić (HNSLS) istaknuo potrebu za osposobljavanjem našeg sudstva ne bi li moglo samo kvalitetno voditi procese ovoga tipa. Vladimir Šeks (HDZ) zauzeo je stav da je Haaški tribunal sam prekršio odredbu svoga Statua po kojoj se sud bavi isključivo osobnom i pojedinačnom odgovornošću i istraživanjem konkretnih zločina, a ne, kao što čini, izjednačavanjem krivnje i amnestiranjem agresora. Anto Đapić (HSP, HKDU) podržao je predložene izmjene.

Pašalićeva matematika

Ivić Pašalić smatra kako je dokaz ispolitiziranosti Haaškog suda i izjava Zdravka Tomca da je Vlada RH spriječila podizanje osam optužnica, a svakome, dodao je, mora biti jasno da suđenje dvojici generala, zapovjednicima u Bljesku i Oluji, ne može biti samo suđenje njima. "Oni nisu mogli sami, kako se navodi, deportirati 150 do 200 tisuća Srba. U tim operacijama sudjelovalo je oko 200 tisuća hrvatskih vojnika i kad bi ta optužba bila točna to bi značilo da su svi oni izvršitelji, a ako prosječna hrvatska obitelj ima 3,5 člana ova optužba direktno ili indirektno pogađa više od 700.000 ljudi!", izračunao je Pašalić zauzevši se za to da se, kako reče, pametnom hrvatskom narodu da više informacija, pa će javnost sama dati signal onima koji odlučuju kako da odlučuju. Pašalićevo izlaganje isprovociralo je esdepeove replike. Nenad Stazić je Pašalićevu "matema-

tiku" po kojoj je kroz dvije optužnice optužen čitav hrvatski narod nazvao manipulacijom osjećajima građana.

Kuće palili - "žohari"

Spomen podataka HHO-a o 22.000 spaljenih kuća i 400 do 500 ubijenih, koji su se, kako reče, na žalost dogodili po okončanju blistavih akcija Bljesak i Oluja, nakratko je zastupnike odvuklo u svijet brojki te kvalificiranje samog HHO-a. Anto Kovačević je tako HHO proglasio tužitelj-ljem Hrvatske ustvrdivši kako paljenje kuća nije vršila Hrvatska vojska već "žohari i pojedinci", dok se Anto Đapić pozvao na podatak da je Ministarstvo za obnovu i razvoj zaprimilo svega 4000 zahtjeva za obnovom s bivšeg okupiranog područja.

Točku na i "prebrojavanja" stavio je Milan Đukić, zastupnik srpske nacionalne manjine, kazavši da nije spaljeno 20.000 kuća već 23.600 te da je Ministarstvu samo iz Ličko-senjske županije stiglo 4500 zahtjeva za obnovom.

Đukić nije ispuatio priliku izraziti svoju dvojbu glede blistavosti Bljeska i Oluje s obzirom da je, kako reče, jedan Lapac nestao bez otpora.

-S indignacijom odbijamo bezočne i neargumentirane laži i prijavštine Mate Arlovića i SDP-a koji su na konferenciji za novinare optužili HDZ i naše zastupnike da smo u svojim raspravama u Saboru proteklih dana pozivali na nasilno svrgavanje vlasti i da smo manipulirali braniteljima. Istaknuo je to u četvrtak na konferenciji za novinare Kluba HDZ-a Vladimir Šeks koji je ocijenio da je riječ o napadu SDP-a na HDZ, u najboljoj maniri najcmjih staljinističkih optužbi.

Ivica Kostović, Juraj Njavro i Ljerka Mintas-Hodak odbacili su također tvrdnje zastupnika vladajuće petorke da HDZ-ova Vlada nije Haaškom sudu predala nikakve dokumente o zločinima počinjenima u Hrvatskoj, te naglasili da je velik broj dokumenata prošla vlast dostavljala UN-u i Haaškom sudu od početka rata nadalje. "Pokazalo se da je sva dokumentacija o zločinima, popraćena i zdravstvenim podacima, dostavljana tijekom posljednjih 10 godina, istinita nakon otkrivanja više od 120 masovnih grobica u Hrvatskoj", kazao je Kostović dodavši da sve što ima međunarodna zajednica o zločinima u Hrvatskoj dobiva iz Hrvatske, a od bivše JNA ili srpske nove vlasti ništa.

HDZ-ovci su odbacili i tvrdnje da manipuliraju braniteljima, a Vladimir Šeks je pojasnio zašto do ponoći u utorak nije završio svoje izlaganje pa se nije ni glasovalo o prijedlogu odluke o raspisivanju referenduma. Naime, prema Šeksovom riječima vladajuća koalicija je cijeloga dana opstruirala raspravu skretanjem na druge teme ili replikama pa je samo nekoliko HDZ-ovaca uspjelo govoriti o pravoj temi. Osim toga, istaknuo je da bi vladajući na kraju i tako odbacili prijedlog odluke. Na upit hoće li HDZ čekati jesen za nastavak rasprave i glasovanje ili će možda zatražiti novu izvanrednu sjednicu, Šeks je kazao kako će o tome stranka odlučiti naknadno.

HRVATSKA VLADA DALA NEGATIVNO MIŠLJENJE NA PRIJEDLOG KLUBA ZASTUPNIKA HDZ-a ODBIJENE PROMJENE ZA RATNE ZLOČINE

ZAGREB — Vlada je prihvatila izvješće MUP-a o provođenju mjera zaštite od požara te ujedno donijela odluku o dodjeli novih osam milijuna kuna iz tekuće rezerve za dodatnu protupožarnu zaštitu.

U prvoj polovici ove godine bilo je 56 posto manje požara nego u istome razdoblju lanjske godine, a materijalna šteta od požara ove godine iznosi 55,6 milijuna kuna, dok je lani u istom razdoblju premašila 190 milijuna kuna. S tog stajališta je MUP zadovoljan protupožarnom zaštitom, ali ne i činjenicom da 70 posto jedinica lokalne i regionalne uprave još nije napravilo planove i programe zaštite od požara. Vlada je stoga pozvala sve županijske skupštine koje nisu obavile svoj dio posla da sazovu izvanrednu skupštinu.

Jednoglasno i bez rasprave, Vlada je dala negativno mišljenje na prijedlog Kluba zastupnika HDZ-a za izmjene Ustavnog zakona o suradnji s Haaškim sudom. Prema obrazloženju ministra pravosuđa Stjepana Ivaniševića, nije moguće hrvatskim sudovima dati ovlasti da ocjenjuju vjerodostojnost dokaza haaških optužnica, kako to traži HDZ, jer bi time naši

sudovi dobili veću nadležnost od Haaškoga suda i od one koju imaju u odnosu na optužnice našeg Državnog odvjetništva. Ne može se prihvatiti ni zahtjev za utvrđivanje objektivne zapovjedne odgovornosti, a isključivanje zapovjedne, jer se statutom Haaškoga suda govori o izravnoj odgovornosti i odgovornosti za djela podčinjenih.

Ured za suzbijanje korupcije i organiziranoga kriminaliteta USKOK je posebno specijalizirano državno odvjetništvo koje se temelji na postojećem ustroju sudbene vlasti s djelokrugom u području cijele države u posebno određenim predmetima kaznenih djela, uvodno je naglasio ministar pravosuđa Stjepan Ivanišević, ocjenjujući da je ovako definirani USKOK jamstvo za efikasniju borbu protiv organiziranoga kriminala i korupcije. Otklon u odnosu na odredbe zakona o kaznenom postupku sastoji se u produljenom zadržavanju osumnjičenika (sa 24 na 48 sati) produljenjem trajanja pritvora (sa 6 na 12 mjeseci), uvođenjem instituta zaštićenog svjedoka pokajnika, provođenjem općih i posebnih izvidnih kaznenih djela (pružanje simuliranih poslovnih usluga i sklapanje simuliranih radnih poslova) i ubrzanju istrage. Konačni prijedlog ovog zakona usvojen je jednoglasno i bez rasprave.

KNIN: GENERAL PETAR STIPETIĆ NA PROSLAVI DESETE OBLJETNICE 3. ZBORNOG PODRUČJA

Mesićeva odličja i Gotovini i Norcu

KNIN - Sve što je tijekom Domovinskog rata napravilo 3. zborni područje OS RH hrvatski narod i hrvatska povijest nikada neće zaboraviti. Ne smijemo zaboraviti tisuću poginulih pripadnika ovog Zbornog područja, nekoliko tisuća ranjenika i invalida, obitelji koje su ostale bez svojih najbližih koji su položili živote u temelje naše države - kazao je zapovjednik Glavnog stožera OS RH general zbora Petar Stipetić na svečanosti obilježavanja desete obljetnice osnutka 3. ZP u Kninu, prenoseći čestitke vrhovnog zapovjednika OS RH Stipe Mesića i ministra obrane Joze Radoša.

Stipetić je istaknuo da se danas puno govori o Domovinske ratu koji je prvenstveno bio obrambeni rat, te oslobodilački rat, i samo na temelju toga možemo ga ocijeniti kao pravedni rat koji je hrvatski narod vodio za obranu svoje neovisnosti i teritorijalnog integriteta Hrvatske.

- Na žalost, mnogi sudionici Domovinskoga rata danas za određene stvari moraju i odgovarati i pojaviti se pred međunarodnim institucijama, i ponovno dokazivati svoju pravednost, iskrenost i namjeru zbog koje su sudjelovali u ratu. Mnogi to pogrešno iskorištavaju i usmjeravaju sveukupne snage hrvatskog naroda na pogrešan put - slabljenja hrvatske države, pravne države koja mora svim sredstvima omogućiti tim ljudima da ako je to potrebno pred međunarodnim sudom dokažu da nisu nikakvi zločinci. Omogućimo im da se brane i stavimo im svu pomoć na raspolaganje, te

STOJKO VRANKOVIĆ ODGOVORIO DAMIRU KAJINU: Da smo htjeli, otišli bismo 1990.

ZAGREB - Damir Kajin (IDS) za dugo je nedjeljne rasprave u Saboru u svojem izlaganju dotaknuo jedanaesticu sportaša koji su potpisali pismo potpore hrvatskim generalima. Naglasio je da svi oni imaju barem deset milijuna maraka i da bi u slučaju sankcija protiv Hrvatske odmah otišli u inozemstvo i promijenili državljanstvo ne bi li zadržali povlaštenu status. Ta je Kajinova izjava najviše pogodila bivšeg proslavljenog košarkaša Stojka Vrankovića, jednog od potpisnika, koji se javio u našu redakciju.

- To je potpuno glupa izjava političara poput njega! Naša potpora generalima nije bila politički čin, nego samo izraz našega mišljenja. Poručio bih Kajinu samo dvije stvari: da smo htjeli, otišli bismo u inozemstvo 1990. ili 1991. godine, kada je situacija bila mnogo gora. A odlučim li se na takav potez, najprije ću preko njega zatražiti novu putovnicu - rekao je Stojko i nastavio: - Zaista smo vjerovali da ta naša peticija neće naići na negativne osude, ali, na žalost, nije ispalo tako. Još jednom ponavljam da nije riječ ni o kakvoj manipulaciji i da je to bilo izražavanje mišljenja nas, uglednih sportaša.

Zanimalo nas je izražava li S. Vranković svoje mišljenje ili govori u ime jedanaestorice potpisnika peticije.

- To govorim samo u svoje ime. Ne znam zašto ostali nisu reagirali. Vjerojatno stoga što je većina na odmoru - rekao je Stojko Vranković.

Hoće li to utjecati na daljnje akcije sportaša vezane uz politiku, spominjane nakon pisma?

- Bože sačuvaj! Takve izjave takvih ljudi ne mogu nam stati na put, zaključio je Stojko Vranković. (Večernji 17.srpnja)

Konačni prijedlozi zakona o arbitraži i o prekršajima izazvali su širu raspravu članova Vlade. Uvodno obrazloženje dao je resorni ministar pravosuđa Stjepan Ivanišević: jedinstvenim zakonom o arbitraži sustavno će se razraditi arbitražno pravo, što je i jedan od uvjeta za veća inozemna ulaganja.

Zakon o prekršajima modernizira procesne norme, a među ostalim utvrđuje zastaru gonjenja prekršaja nakon šest mjeseci, odnosno apsolutnu zastaru nakon 12 mjeseci, te povisuje novčane kazne i utvrđuje ih u rasponu od 300 do 10 tisuća kuna za fizičke osobe, odnosno od 2000 do 500 tisuća kuna za pravne osobe. Članovi Vlade izrazili su bojazan da će neefikasnost suda rezultirati smanjenim prihodima za državni proračun i smanjiti efikasnost inspekcijanskog nadzora izrečenih mjera. Zakon je stoga usvojen uz suzdržani glas ministra Bože Kovačevića.

U nastavku sjednice Vlada je prihvatila odluku o premještanju igradnice iz novigradskoga hotela "Maestral" u zagrebački "Sheraton", jer "Maestral" posluje samo sezonski.

(Slobodna Dalmacija 20.7.)

pokažimo da smo bili istinski, poštteni branitelji Domovine - kazao je general Stipetić.

Danas se Hrvatska vojska nalazi pred tranzicijom, ističe Stipetić, te mora smanjiti broj pripadnika i postati profesionalna vojska, kompatibilna s vojskama Europske unije, koja će biti faktor stabilnosti u ovoj regiji. Stipetić je naglasio pripremu HV-a za sudjelovanje u mirovnim akcijama, koje su često jednako izazovne kao i rat, a zahtijevaju više znanja i umiješa i prilagodbu uvjetima koji se pred nju postavljaju.

Sadašnji zapovjednik 3. ZP Knin stožerni brigadir Zvonko Peternel govorio je o ratnom putu postrojbi pod ovim zapovjedništvom, koje je ustrojeno 19. srpnja 1991. kao zapovjedništvo obrane sjeverne i srednje Dalmacije sa sjedištem u Splitu. Pripadnici ovog Zbornog područja sudjelovali su u svim akcijama - od obrane Kijeva sve do Oluje. - Osvjedočena junaštva naših poginulih i ranjenih suboraca trebaju nam ostati trajno nadahnuće - istaknuo je Peternel.

Obljetnicu 3. Zbornog područja čestitao je i kninski gradonačelnik Vinko Marić. Stipetić i Peternel uručili su odličja, pohvale i nagrade u ime vrhovnog zapovjednika OSRH brojnim pripadnicima ZP-a. Među odlikovanim su i bivši zapovjednici 3. zbornog područja generali Ante Gotovina i Mirko Norac, što su pripadnici ZP-a u Domu HV-a "Kralj Zvonimir" u Kninu pozdravili velikim pljeskom. (Slobodna Dalmacija 20.7.)

Župa "Presveto Trojstvo" - i ovi su župljani veselo blagovali na svom tradicionalnom pikniku

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31.VII. 2001.

KONGRES ESPERANTISTA U ZAGREBU

Više od 2.000 esperantista iz 57 zemalja posjetit će Zagreb povodom 86. svjetskog kongresa esperantista, što će se od 21. do 28. srpnja održavati u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog i u prostorijama Fakulteta elektrotehnike i računarstva.

Put i boravak u Zagrebu gosti plaćaju sami, pa je stoga veliko zanimanje gradova za organizaciju Kongresa. Hrvatska delegacija morala je platiti 90.000 kuna kotizacije, kazala je Hudeček, dodavši kako će, prema procjenama organizatora, esperantisti u Zagrebu potrošiti oko milijun i pol njemačkih maraka.

Od tajnice Organizacijskog odbora Spomenke Štimec doznajemo kako će se u sklopu programa, osim predavanja vrsnih stručnjaka esperantista, među kojima je i nobelovac za ekonomiju 1994. Reinhard Selten, održati i 30 različitih sajmova, na kojima će biti predstavljene nacionalne kulturne baštine gostujućih zemalja.

U srijedu 25. srpnja za sudionike Kongresa organizirano je putovanje po Hrvatskoj, na koje će krenuti 38 autobusa i jedan avion za Dubrovnik sa 200 Japanaca. Gosti će posjetiti Lonjsko polje, Hlebine, zagorske dvorce i hrvatske šume s hrastom lužnjakom.

Na sam dan otvaranja, 21. srpnja, kada će Kongres otvoriti predsjednik Stjepan Mesić, ujedno i visoki pokrovitelj manifestacije, ispred Ekonomskog fakulteta bit će postavljena 100.000 njemačkih maraka vrijedna skulptura danskog kipara Jespera Nergaarda. Na njoj će na esperantu, koji u Hrvatskoj govori oko 500 ljudi, pisati "Za komuniciranje u miru i slobodi". To je lajtmotiv cijelog Kongresa, kojem je glavna tema poticanje kulture dijaloga, rekla je Štimec. (HIC)

Zagrebački filharmoničari za Arboretum

DUBROVNIK - Glazbeni program 52. dubrovačkih ljetnih igara počinje večeras, 11. srpnja, velikim koncertom Zagrebačke filharmonije koja će pod ravnanjem svoga šefa dirigenta Franka Shipwaya nastupiti u franjevačkoj crkvi. Zagrebački filharmoničari, koji ove godine slave 130. obljetnicu djelovanja, a na Igrama su prisutni već pola stoljeća, na svoja dva ovoljetna dubrovačka nastupa izvodit će glazbu Sorkočevića, Haydna, Elgara, Ravela i Berliosa. Nastupe filharmoničara financira Aurum osiguranje, a prihod s obaju koncerata namijenjen je obnovi Arboretuma u Trstenom. Na prvom koncertu s njima će nastupiti i solist na trublji Dubrovčanin Petar Obradović. (Večernji list)

IZLOŽBA KORČULANSKE MOREŠKE

Međunarodni skup "Prošlost i sadašnjost Moreške" je u Gradskom muzeju u Korčuli popraćen izložbom "Korčulanska Moreška", koju je otvorio najstariji moreškant Igor Lozica, čak 55 godina član Moreške. Izloženi su mnogi povijesni sačuvani podatci, crtezi, fotografije, kostimi moreškanata, mačevi te notni materijal za glazbenu pratnju. Posebno zanimanje posjetitelja pobudio je sačuvani podatak s popisom korčulanskih izvođača Moreške iz 1884. Po kazivanju prof. Marije Kraljević mnogi su izlošci posuđeni od mnogih društava i privatnih arhiva. Iz dosadašnjih istraživanja poznato je da se Moreška u najpotpunijem obliku sačuvala samo u Korčuli gdje se izvodi od 15. stoljeća da danas postavlja prepoznatljiv znak korčulanske borbe za pravednost i slobodu. Na Korčuli je izvode samo KUD "Moreška" i HGD "Sveta Cecilija". Na otvorenju izložbe nazočne je pozdravila poznata etnokoreologica Elsi Duning-Ivančić iz SAD-a. (Hina, Vjesnik)

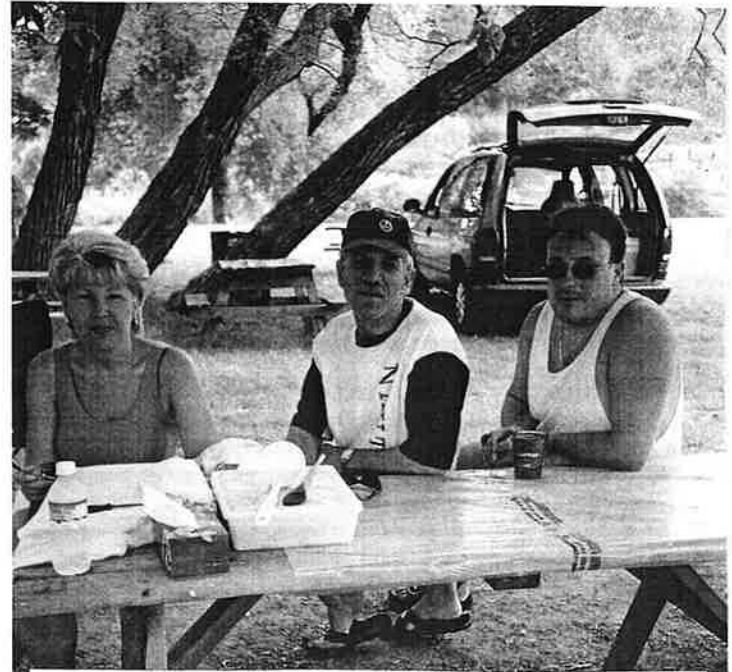
Dodijeljena Inina nagrada za promicanje hrvatske kulture u svijetu:

DOBITNICA ELISABETH VON ERDMANN-PANDŽIĆ

Njemačka slavistica i kroatistica Elisabeth von Erdmann-Pandžić dobitnica je ovogodišnje Inine nagrade za promicanje hrvatske kulture u svijetu. Plaketu, skulpturu Petra Barišića i novčani dio nagrade (oko 40.000 kuna), laureatkinja je primila na sinočnjoj svečanosti u Muzeju za umjetnost i obrt. Sedma dobitnica toga vrijednog priznanja, Elisabeth von Erdmann-Pandžić (1956.) profesorica je slavenske filologije na Sveučilištu u Erlangenu i Nürnbergu. Njezino znanstveno zanimanje za hrvatsku književnost i jezik osobita je ploda dalo u velikoj biblioteci "Vrela i prinosi za hrvatsku književnu povijest" u kojoj je dosad tiskano jedanaest svezaka, od knjiga donedavno zanemarena Bartola Kašića do suvremenoga hrvatskog romanista Žarka Muljačića. Svojim je radom

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31. VII. 2001.

autorica znatno pridonijela upoznavanju međunarodne slavističke javnosti s osobitostima hrvatskoga jezika i vrijednostima hrvatske književnosti, pomažući ukloniti mnogu zabluđu, krivu interpretaciju ili osporavanje hrvatske kulturne i nacionalne samosvojnosti. (Večernji list)

"Dalmatinsko" druženje: bračni par Grubišić i gosp. Džoja

Uz početak 41. međunarodnog dječjeg festivala u Šibeniku: ZA STOTINU PREDSTAVA - 1000 IZVOĐAČA!

Dovoljno je reći "Počeo je festival!" pa da se shvati otkud jednom velika vrela i gužva na šibenskim ulicama i trgovima. Na ovogodišnjem, 41. po redu međunarodnom dječjem festivalu sudjeluje više od tisuću izvođača iz četrnaest zemalja. Mali pjevači, lutkari, plesači, slikari, fotografi i njihove odrasle kolege s pet kontinenata sljedećih će se petnaest dana predstaviti u stotinjak predstava, koncerata, izložaba, radionica... Osim cjelodnevnih događanja po gradu, te noćnih programa za odraslije, uz festival se održava i niz pratećih priredaba poput kongresa o socijalnoj pedijatriji, natjecanja u više sportova, nastupa zborova, orkestara itd. Zbog nesumnjivog kulturnog značenja koji ima, festival posljednjih godina dobiva visoka priznanja od najvažnijih svjetskih kulturnih organizacija. Tako ne manjka ni svjetski poznatih lica, a ove bi godine trebao doći američki glumac Lane Davies, poznatiji kao Mason Cappwel iz TV-sapunice "Santa Barbare", inače ugledni kazališni umjetnik. Značajnim događajem smatra se i otvaranje Japan-skoga kulturnog centra, predviđeno za danas, te izložbe "Benettonov dječji svijet" s fotografijama Oliviera Toscanija.

Festival je počeo lepršavom i vedrom predstavom "Disneyev dječji svijet", koju su izveli zagrebački Klinci s Ribnjaka, a sedmero šibenskih mališana "proglasilo" ga je otvorenim dobacujući publici maslinove grančice. Šibenik je tako opet postao Sedmi kontinent - šareni i zabavni svijet iz pjesme o kojemu mnoga djeca maštaju, no Šibenčani i njihovi gosti ovih dana doista u njemu i žive.

Pjesma, ples, vatromet i fanfare

Kako to obično biva za svakog početka Međunarodnog dječjeg festivala, tako je i sinoć u Šibeniku vladalo neobično vedro i razdragano ozračje, a gotovo svi žitelji grada su, kao i svake godine, bili na ulicama. "Festival je otvoren!" - uzviknulo je sedmero mališana koji su ove godine otvorili međunarodnu dječju manifestaciju. S obzirom da je Stjepan Mesić, predsjednik RH, pokrovitelj MDF-a, njegov izaslanik dr. Zdravko Jelenović zaželio je da Šibenik ostane metropola mladih, ali da postane i "metropola odraslih". Među publikom na otvaranju bilo je više izaslanstava zemalja učesnica, te predstavnika domaćih ministarstava kulture, turizma i drugih organizacija. Nakon što su fanfare odsvirale početak svečanost, Klinci s Ribnjaka otplesali i otpjevali ljupku priču o svijetu likova Walta Disneya, a festivalska zastava podignuta na jarbol na Ljetnoj pozornici, početak festivala je, po tradiciji, obogaćen i raskošnim vatrometom na šibenskoj obali. (Večernji list, 24. lipnja)

Stranica 27

DUBROVAČKE LJETNE IGRE

Tradicionalno pred dubrovačkom crkvom svetoga Vlaha sinoć, 10. srpnja, je održan svečani ceremonijal otvorenja 52. dubrovačkih ljetnih igara. U nazočnosti pokrovitelja Predsjednika Republike Stjepana Mesića, dubrovačkoga gradonačelnika Vida Bogdanovića, članova Vlade, župana Ivana Šprlje te brojnih veleposlanika i uglednika, zastava Libertas na Orlandov stup podignuta je uz Himnu slobodi u izvođenju Dubrovačkoga simfonijskog orkestra i zbora Libertas.

- 52. Dubrovačke ljetne igre počnite! - otvorio je gradonačelnik Dubrovnik Vido Bogdanović 45 dana Igara te dodao: - Umorni smo već od politike, stoga neka gradom upravljaju umjetnici, glumci, glazbenici. Pretvorit će oni grad u umjetničku radionicu, u svoju najdražu pozornicu, vratit će umjetnici svome gradu opet osmjech i dušu.

Ovogodišnji ceremonijal otvorenja pod nazivom "Otvora se škrinja još jedanput" režirala je Nenni Delmestre prema scenariju Snježane Banović, povjerenice za dramu Igara s nešto manje folklor, a više jazza i suvremenih scenskih elemenata, a sve uz lajtmotiv poezije pokojnoga Milana Milišića. Glumci su ove godine dobili dopuštenje ući u Grad i pokazati svoju umjetnost u pratnji dubrovačke djece na romobilima, a predstavljali su generaciju dubrovačkih glumaca koja tek dolazi.

Ovogodišnja je priredba, za razliku od proteklih godina, počela i sat kasnije uz izravan prijenos na HTV-u, a Delmestrina "Škrinja" pokušala je oživiti slike ovoljetnih premijernih naslova "Kristofora Kolumba" i "Četvrt sestre", kao i dio repriza dramskog programa. Prema zamisli redateljice, škrinja je metafora Igara iz koje se ona otvorila maskama, predstavama, glazbenicima i glumcima.

- Ovo je impresivno. Bilo je uspješno na zadovoljstvo publike i vjerujem da će i sam festival biti uspješan - komentirao je otvorenje predsjednik Mesić.

Poslije svečanosti otvorenja priređeni su tradicionalni vatromet i pučka festa na gradskim ulicama. Sljedećih 45 dana na programu Igara bit će izvedeno 66 priredaba a u kojim će sudjelovati oko 1200 sudionika iz 16 zemalja. (Večernji list)

POČETAK 47. SPLITSKOG LJETA

Oporni pjevači, skladatelji, koreografi, scenografi, redatelji, kostimografi, plesači i glumci na desetak su svjetskih jezika pozdravili sinoć, 14. srpnja, publiku na drevnom Peristilu i tako otvorili 47. splitsko ljetno. Za kratka i efektna ceremonijala Splićani su na ukrajinskom, ruskom, talijanskom, rumunjskom, makedonskom, slovenskom, njemačkom, portugalskom i hrvatskom jeziku prepoznali dobrodošlicu umjetnika koji će im biti domaćinima idućih mjesec dan te na 15 otvorenih pozornica u gradu izvesti 52 operne, dramske, baletne i koncertne predstave. Ove će godine na Splitskom ljetu sudjelovati umjetnici iz 18 država, a splitska će publika imati prigodu vidjeti tri hrvatske praiizvedbe (Verdijevе opere "Attila" i "Requiem" te Senekinu dramu "Edit") i jednu svjetsku (Šovagovićevu dramu "Festivali"). - Siguran sam da su umjetnici ispred politike, a ne njezine prikolice, kao sport - rekao je redatelj Paolo Magelli pozdravljajući publiku.

Glumica Zoja Odak, nakon što je pozdravila Antuna Vujčića, ministra kulture, te ostale uglednike iz političkog, gospodarskog, kulturnog života Splita i Hrvatske, prenijela je pozdrave i dobre želje hrvatskog predsjednika Stjepana Mesića, koji je pokrovitelj ovogodišnjeg Splitskog ljeta. - Hrvatska poslije dramatičnih događaja nalazi svoje mjesto u srcu europske kulture - poručio je u podzravnom brzogovoru Daniel Benion, predsjednik Europske kazališne konvencije. Zoja Odak je potom, kako je rekla, u ime svih glumaca Hrvatske i svijeta proglasila 47. splitsko ljetno otvorenim, a zvuci fanfara i podizanje festivalske zastave označili su početak najveće kulturne manifestacije u Splitu. Ovogodišnje otvaranje osmislio je redatelj Ozren Prohić, koji je režirao i Verijeva "Attilu", hrvatskom praiizvedbom kojega je sinoć i počelo 47. splitsko ljetno. (Večernji list)

ZADARSKO KAZALIŠNO LJETO

Premijernom predstavom "Rimska ruševina" u izvedbi Zadarskog plesnog ansambla, večeras, 12. srpnja, na zadarskom Forumu svečano počinje Sedmo zadarsko kazališno ljetno. Ovogodišnje Ljetno potrajat će

do 12. kolovoza, a konceptijski je povezano s festivalom novoga kazališta i izvedbenih umjetnosti *Zadar snova 2001*, koji će se održati od 19. do 29. srpnja.

Zadarsko kazališno ljetno u svom programu sadržava 11 predstava u 19 izvedaba. Osim "Rimske ruševine", Zadrani će moći pogledati još jednu premijernu predstavu - "Igraj, medo, igray" u koprodukciji HKK te nizozemskog veleposlanstva u Zagrebu i Državnog fonda Nizozemske, za koju scenarij i režiju potpisuje Mirjana Ilić. Gostovat će predstave "U sjeni Green Hilla" Teatra Rugantino, "Poletija grdelin iz žuja" u organizaciji "Grdelina", "Cabaret itd." Teatra itd., Homerova "Odiseja 2001" kazališne radionice "Gustl" u režiji Damira Sabana, "Eva Braun" Teatra Exit, "Fortunu pišu ženom" u produkciji HKK Zadar te "Ples do boja" Viteškoga udruženja kumpanija iz Blata na Korčuli. (Večernji list)

GOSTI SA SVIH STRANA SVIJETA

"Glazbene večeri u Sv. Donatu", 41. po redu, počinju večeras, 4. srpnja, u Zadru i trajat će do 7. kolovoza. Svečano otvorenje bit će na Forumu, gdje će niz odlomaka iz najpopularnijih Verdijevih djela izvesti domaćini HPGD "Zoranić", Zadarski plesni ansambl te solisti Opere HNK iz Zagreba.

Ove će godine u Zadru muzicirati komorni orkestri iz Malage, Milana i Veszprema, a njima će dirigitirati naši dirigenti Davor Kuljerić, Berislav Šipuš te Edo Mičić koji će s Komornim orkestrom "Mendelssohn" iz Veszprema izvesti Haydnovu operu "Ljekarnik". U Zadru će se naći i zbor Kraljevskoga dramskog kazališta iz Stockholma "Romeo i Julija", Praški madrigalisti, Israel Kibbutz Choir, The Tudor Singers, Cardiff, Wales i dr., a Njemački će simfonijski orkestar mladih izvesti Mahlerovu IX. simfoniju. (Večernji list)

"NOSAČ KNJIGA NA JADRANU"

Na palubi broda "Nosač knjiga na Jadranu" u Sv. Filip i Jakovu i u Novalji estradna noćna zabava bila je izuzetno strastvena i zbog trijumfa Gorana Ivaniševića. Tako je i Vladimir Kočiš Zec glazbeno ukrasio slavu sportskog zeca Gorana. Mlada tinejdžerska zvijezda Ivana Brkić sve više u svakoj luci skuplja svoje obožavatelje, a i klapa "Kraljevi ulice", svirajući i po ulicama tijekom dana, tjera prolaznike u luku gdje se sve više stvara gužva oko štandova knjiga, piva i drugih sponzorskih proizvoda. Očito, u jeku sezone, sve se može uklopiti u mozaični program književnosti i knjižarstva, degustacija, dalmatinskih pjesama, a mediteransko ozračje sve više proljepešavaju rijeke turista.

Da ovaj vizualno i zvučno sadržajni program ne može omesti ništa, dokazala su i gromka pjevanja za nestanka struje na Korčuli, a i uredni dokumenti koje organizatori pokazuju inspekciji koja katkada obilazi luku, ne vjerujući u ugovore s turističkim zajednicama. Pas jednog vojnog policajca koji je brundao na degustacije, otrgnuo se iz njegove ruke i uzdignuta repa pridružio se slavlju.

Osim rezultata nagradne igre u Umagu, a i dodjele zlatnog pehara za najbolje ljetovalište, pravi sukus turneje pokazat će trbusi posade koja u radnim stankama uživa, kao u crtiću "Asteriks" u bačvama reklamnog piva Gösser. (Večernji list)

Stota obljetnica rođenja dr. Mate Ujevića

Stota obljetnica rođenja utemeljitelja hrvatske enciklopedistike, znanstvenika, književnika i kulturnog djelatnika dr. Mate Ujevića svečano će se obilježiti u njegovu rodnom Krivodolu i Imotskom. Matica hrvatska Zagreb u suradnji s MH Imotski, poglavarstvima općina Podbablje i Imotski, te obrazovnim ustanovama koje nose ime dr. Mate Ujevića pripremaju bogat kulturni program. Već 13. srpnja na rodnoj kući dr. Ujevića u Donjim Ujevićima u Krivodolu otkrit će se spomen-ploča, a u 18 sati misa zadušnica je u crkvi sv. Ante u Poljicima.

Program obilježavanja obljetnice rođenja dr. Mate Ujevića nastavlja se u Imotskom svečanom akademijom u dvorani Otvorenoga pučkog učilišta, na kojoj će o radu i značenju ovoga hrvatskog znanstvenika govoriti dr. Josip Bratulić, predsjednik MH, te dr. Vlado Bogišić i prof. Tomislav Ladan, čelni ljudi Leksikografskog zavoda Hrvatske. U programu će sudjelovati i solisti zagrebačke opere, kao i članovi HPO-a Gradske glazbe Imotski. U povodu obilježavanja ove obljetnice iz tiska će za nekoliko dana izaći knjiga o životu i radu dr. Mate Ujevića. (HIC)

KOMISIJA HBK "IUSTITIA ET PAX" O DOGAĐANJIMA U HRVATSKOJ

ZAGREB - Komisija Hrvatske biskupske konferencije "Iustitia et pax" danas je objavila izjavu u povodu aktualnih događanja u Hrvatskoj, odazivajući se poticaju hrvatskih biskupa s njihova izvanrednog zasjedanja, održanog 17. srpnja, dijeleći zabrinutost mnogih hrvatskih građana zbog stanja u kojem se nalazi naša zemlja i želeći se uključiti u dijalog oko pitanja o kojima se u nas raspravlja na svim razinama, a o kojima bi mogla ovisiti i budućnost naše zemlje. U izjavi se kaže sljedeće:

"Već više godina u relativno kratkim razmacima hrvatski građani izvirgavani su stanjima velike psihičke napetosti zbog događanja na političkoj sceni. Jedan od razloga za ponavljanje takvih stanja nalazi se u nedefiniranom i nejasnom odnosu nekih međunarodnih čimbenika prema hrvatskoj državi i načinu na koji je ona stekla svoju samostalnost.

Iako je, međunarodnim priznanjem i uključenjem u najvažnije međunarodne organizacije Hrvatska postala ravnopravnim članom zajednice svjetskih naroda i država, te se njena suverenost i samostalnost ne postavljaju izravno u pitanje, nekim međunarodnim faktorima toliko je toga upitno u fazi njezina nastanka da u njihovim stavovima izgledaju čak upitni i samostalnost i suverenitet same države.

Iako sve domaće političke elite javno govore da za njih nije upitan legitimitet nastanka hrvatske države niti njezin hod prema samostalnosti i cjelovitosti, ipak je jasno da ni na početku borbe za samostalnost i ni u raznim fazama, nisu svi jednako sudjelovali u toj borbi niti se danas slažu u ocjenama puta prema samostalnosti.

Kriza odnosa unutar države

Tako je pored krize odnosa prema međunarodnim čimbenicima postala još opasnija kriza odnosa unutar same države, do te mjere da se može govoriti o dvije Hrvatske, odnosno dva suprotstavljena pogleda na jednu te istu stvarnost, o lomu unutar hrvatskog nacionalnog bića.

Ne bismo se smjeli pomiriti s činjenicom da je proces nacionalnog pomirenja doživio svoj konačan neuspjeh. Za izlazak iz te dvostruke krize potrebno je na međunarodnoj razini izboriti jasnu pregovaračku poziciju.

Ponajprije tako što će svatko, tko smatra da se ima pravo uplitati u stvari hrvatske države, jasno definirati svoj stav prema njezinoj prošlosti i prema njezinoj budućnosti. Ne smije se dopustiti da razni činovnici trećega reda donose takve prosudbe koje su u stanju uznemiriti cijelu hrvatsku javnost.

Svaki zahtjev međunarodnih nadležstava treba u sebi sadržavati jasna uporišta ne samo u međunarodnom nego i u hrvatskom pravu.

Jedan od zastupnika u Saboru citirao je Stjepana Radića kako je on poslanike koji su 1918. išli u Beograd okvalificirao kao guske koje idu u maglu, jer prethodno nije bila izborena zadovoljavajuća pregovaračka pozicija. Treba i danas ukloniti tu maglu prema našoj prošlosti kako nitko ne bi prisvajao sebi pravo iz te magle izvlažiti sad ovaj sad onaj dokaz protiv Hrvatske.

Veoma su znakovite dvije optužnice iz međunarodnog kaznenog suda u Haagu koje su, unatoč dosadašnjim uvjerenjima od strane toga suda kako je uglavnom zadovoljan suradnjom s Hrvatskom, u Zagreb ipak pristigle zapečacene.

Apokaliptička razina haških optužnica

Stvar je dignuta do apokaliptičkih razina u kojima nitko u Hrvatskoj nije dostojan skinuti pečate s pisma jednog činovnika. Time se doista baca magla i na put koji smo prošli i koji nam predstoji, možda još gušća od one koja je bila pred hrvatskim poslanstvom koje je 1918. išlo u Beograd.

Ne možemo se oteti dojmu da postoji sprega nekih moćnika iz inozemstva i njihovih istomišljenika u Hrvatskoj koji te nejasnoće i maglu planski provode i čuvaju, kako bi se "za slučaj potrebe" lakše izvukao neki novi dokaz protiv hrvatske samostalnosti, odnosno kako bi se izazvala nova politička kriza i zakrčio slobodan hod prema punoj suverenosti.

Predstavnici izabrane vlasti trebaju, na ravnopravnoj osnovi, nastaviti dijalog s predstavnicima međunarodne zajednice, posebno Haaškoga kaznenog suda, te čvrsto braniti načela na kojima počiva naša država. Valja isticati da se, pri ocjenjivanju zbivanja na našim prostorima, moraju uzeti u obzir sve okolnosti, mjesto, vrijeme i tijek događaja, kako bi se prosudbe donosile na načelima pravde, a ne prema političkim interesima i "ravnoteži krivnje".

Šira svjetska javnost mora biti dovoljno obaviještena, a sud u Haagu dobiti dovoljno uvjerljive dokumente o uzrocima i posljedicama, o agresoru i žrtvi agresije na Hrvatsku. Svakoj hrvatskoj vladi, bez obzira iza kojega bloka ili koje koalicije, želimo uspjeh u stvaranju jasne i čvrste pregovaračke pozicije s međunarodnim institucijama.

Na unutrašnjem planu potreban je konsenzus oko bitnih stvari. Ono "naše i vaše" u hrvatskoj državi treba sadržavati sve bitne elemente naše državnosti. Danas se u tom smislu svi moramo osloboditi isključivosti samo svojih zasluga.

Dapače, i Katolička Crkva mora se osloboditi svoje posesivne ljubavi prema Hrvatskoj, kao da ona treba biti nerazdvojivo vezana za Crkvu. Nitko nema pravo samo sebi prisvajati ono što je zajedničko. To više što oni, koji su stvarali hrvatsku državu, nisu je stvarali samo za sebe i za svoje, nego za sve njezine građane, pa i za one koji se nisu jednako zauzimali i žrtvovali za njezin nastanak i obranu.

Ne treba to shvatiti u smislu da se ne vrednuju stvarne zasluge pojedinaca i skupina za nastanak države, nego da se nekom posesivnom ljubavlju ne drži hrvatsku državu kao neko privatno imanje i pravo, gdje drugi mogu samo gostovati, ali ne biti i jednakopravni. Prava ljubav prema narodu i samostalnoj državi nadilazi probitke pojedinaca i stranaka.

U tom svjetlu je potrebno da sadašnja vladajuća koalicija bude otvorena prema prijašnjoj vlasti u priznanju njezinih zasluga za nastanak i razvoj hrvatske samostalnosti. S druge strane, prijeko je potrebno da današnje stranke tzv. Hrvatskog bloka budu mnogo tolerantnije prema vladajućoj koaliciji. Jer, svi smo se 1991. godine odlučili za svoju slobodu i branili samostalnu Hrvatsku", stoji u izjavi Komisije HBK "Iustitia et pax", koju je potpisao predsjednik Komisije biskup porečko-pulski msgr. Ivan Milovan.

Panorama Hrvatske prema Samoboru

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31. VII. 2001.

Stranica 15

Svima za razmišljanje: Analiza Haaškog suda

(analizu je izvršio kanadski odvjetnik-branitelj Christopher Black)

SAŽETAK:

Prema Povelji Ujedinjenih naroda Vijeće sigurnosti ima mandat da poduzima određene mjere u slučajevima agresije, prijjetnji miru ili izbijanja rata. Članovi Vijeća sigurnosti uživaju imunitet i članak 41 Povelje daje pravo članovima da pregovaraju, koriste arbitražu, da se služe diplomatskim metodama i sličnim mjerama u navedenim slučajevima. Međutim, Vijeće sigurnosti nema zakonske osnove za osnivanje nikakvih pravnih tijela.

Jedan međunarodni sud može osnovati Generalna skupština, a ne Vijeće sigurnosti. Razlog za to su dva kamena temeljca međunarodnog prava: suverenitet država članica i jednakost pred sudom. Temeljni ugovor između članica koje neki sud osnivaju služi kao temeljni dokument suda. Za razliku od toga Međunarodni sud u Haagu piše sam sebi Statut, pravila, i kao organ Vijeća sigurnosti je nelegalan. Kao nelegalna tvorevina se ne može stavljati iznad država kojima suđi.

Ovaj Sud nije neovisan, jer se njegovi dužnosnici hvale prisnim odnosima s pojedinim vladama, a posebno s vladom Sjedinjenih država Amerike. Sud je uspostavio suradnju s vojnim savezom NATO i potpisao memorandum o pomoći u transferu osumnjičenih i optuženih. Time je NATO savez u kojemu pojedine članice imaju svoje direktne interese na području bivše Jugoslavije postao pravosudna policija Međunarodnog suda za ratne zločine, a ne snage UN-a. FBI direktno pomaže ovaj Sud.

Međunarodni sud za ratne zločine u Haagu nije financijski neovisan i ne financira se direktno i isključivo iz budžeta UN-a kako nalaže Statut toga Suda. Njega financiraju vlada SAD-a, privatne korporacije Time-Warner, Discovery Products, Institut Otvoreno društvo Georgea Sorosa, Rockefellerova obitelj, United State Institute of Peace, Carnegie fundacija i drugi. Većina osoblja ovog Suda dolazi iz institucija koje su privatno financirane od Georgea Sorosa i sličnih "filantropa". Ovaj Sud je bez presedana u civiliziranom društvu i napustio je sve humane tekovine prava kroz stoljeća.

Stranke u postupku nisu pred Sudom jednake. Tužitelj je dio sustava Suda koji sudjeluje u pisanju pravila i iznad je obrane. Podizanje optužnice traži pristanak suca u postupku. Sudac daje pristanak jedino pri suočavanju, tj. uhićenju. Osumnjičenog se uhićuje odmah. U toku istrage biva podvrgnut najstrožoj zatvorskoj disciplini kao da je već osuđen. Suđenje i čekanje presude traje godinama. Osumnjičenog se drži u ćeliji, pod strogim nadzorom, ograničen mu je susret s obitelji i prijateljima, cenzurira mu se pošta, trpi restrikcije onog što može čuti ili vidjeti. Princip da je optuženi do osude nevin, ne poštiva se.

Na ovom sudu nema jamčevine ni obrane sa slobode. Osumnjičeni je izložen prije osude gubitku posla, kontakata s okolinom, obitelji i prijateljima, i na koncu, s obzirom da je deportiran, on je i u prisilnom egzilu.

Vijesti iz svijeta

Istražitelji ICTR-a ratni zločinci?!

NEW YORK (Hina) - Ugovori koje je Međunarodni sud za ratne zločine počinjene u Ruandi (ICTR), zaključio je s četvoricom privatnih istražitelja raskinuti suradnju jer su osumnjičeni da su i sami počinili ratne zločine, objavljeno je u ponedjeljak u sjedištu UN-a u New Yorku i istodobno u sjedištu ICTR-a u Arushi. Četvorici istražitelja, čija imena nisu objavljena, bile su ugovorom sa Sudom povjerene istrage nekih slučajeva ratnih zločina u Ruandi, tijekom krvavih sukoba Hutua i Tutsija 1994. godine.

Ni glasnogovornik UN-a Fred Eckhard, ni administrator ICTR-a Adama Dieng, nisu željeli govoriti o pojedinostima ovog nezapamćenog skandala. Rekli su samo da je za trojicu privatnih istražitelja ugovor s ICTR-om ionako istekao, a za četvrtoga je raskinut prije roka. Prvu trojicu vlasti Ruande optužuju da su i sami sudjelovali u ratnim zločinima počinjenima u toj zemlji 1994., a nad četvrtim je, zbog istih sumnji, istragu otvorila glavna tužiteljica Suda Carla del Ponte.

ICTR je prije dva mjeseca potresao još jedan skandal kada je del Ponte smijenila sedam tužitelja u Arushi, od kojih je šest bilo iz afričkih zemalja, a sedmi iz Indije. Mnogi afrički državci tu su odluku nazivali rasističkom. Del Ponte ih je, kaže iz profesionalnih razloga, zamijenila sa šestero tužitelja iz Europe, sjeverne Amerike, Australije i Novog Zelanda, te jednom bjelkinjom iz Južne Afrike.

ICTR je sudski blizanac Međunarodnog suda za ratne zločine na prostoru bivše Jugoslavije (ICTY), a zajedničko im je tužiteljstvo, prizivna sudbena vijeća i dijelovi administracije. (Glas Slavonije 17.7.)

Dokazni postupak je nedopustivo izmjenjen. Kroz stoljeća razvijena zaštita od glasina i dokaza po čuvanju ne postoji na ovome Sudu. Prihvaćaju se i glasine ukoliko su korisne tužitelju

Na ovom sudu nema porote. Svjedoci mogu anonimno svjedočiti, ili svjedočiti tako da se ne pojave pred Sudom. Postoje odredbe o, za javnost, zatvorenom saslušanju u nedefiniranim prilikama. Postoje tajni procesi koji su bitna odlika političkih sudova. Koriste se zapečaćene optužnice tako da nitko ne zna, da li je osumnjičen ili nije sve dok ga policija ne uhititi na ulici u bilo kojoj državi.

Osumnjičene, neosuđene osobe, mogu se držati u pritvoru do 90 dana bez optužbe. Tako Sud može bilo koga uhititi na 90 dana, uz jedino obrazloženje da sumnja. Članak 92 Statuta je opasan jer drži da je priznanje dato slobodno sve dok se ne utvrdi suprotno, i to nakon 90 dana izloženosti milosti i nemilosti policije.

Postoji posebna odredba po kojoj dokaze prikupljaju nevladine udruge poput Otvorenog društva Georgea Sorosa, iako se tu radi o konfliktu interesa. Sloboda optuženoga da bira branitelja postoji samo na papiru. Sud ima bezbroj načina da diskvalificira branitelja i da ga onemogućiti.

O pravednom suđenju ne može biti ni riječi na Sudu koji je plaćan i pomagan od zainteresiranih država, institucija, vojnih saveza, organizacija, privatnih lica i korporacija direktno zainteresiranih za ishod suđenja. Na svakom normalnom sudu se može tražiti izuzeće suca ukoliko postoji sumnja u konflikt interesa i u unaprijed određeni ishod suđenja.

Na ovom Sudu ishod suđenja nije samo pretpostavljen, nego i unaprijed planiran, a mogućnost izuzeća na ovom Sudu ne postoji. Na ovom Sudu žalbu na presudu rješavaju isti suci koji su presudu donijeli. Ne postoji viša instanca koja bi rješavala žalbe. Nema odštete u slučaju greške ovoga Suda.

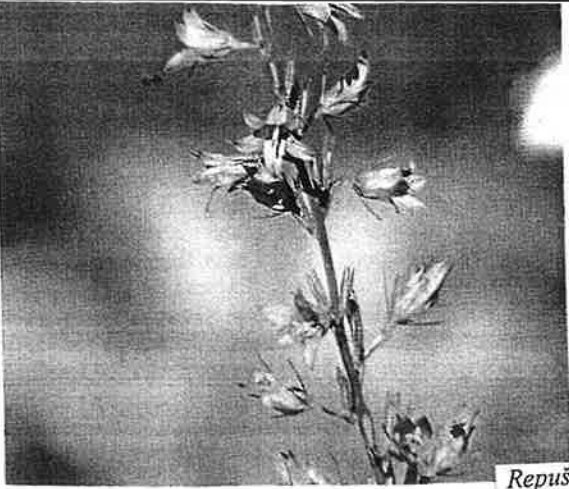
Bosanski Hrvati koji su se u dobroj vjeri dragovoljno predali ovome Sudu 1996/7 u nadi da će dokazati činjenično svoju nevinost, osuđeni su bez dokaza na kazne 45, 25, 20, 20 i 7 godina.

Toliko o pravnoj utemeljenosti Međunarodnog suda na prostoru bivše Jugoslavije i Ruande od Christophera Blacka koji završava svoj prikaz ovog suda zaključkom, da je ovaj Sud sramota za civilizirani svijet.

Hoćemo li mi predati svoje ljude ovom i ovakvom Sudu na vježbanje?

Prevela i sastavila prof. Kornelija Pejčinović

Želite li znati sve o našoj zajednici? Slušajte radio postaju "Zvuci Hrvatske" radnim danom 2:00 popodne FM 100.7 i nedjeljom 12:00 u podne, AM 15.40

Repušak

Sabor Hrvatske godine 1949. područje Velike i Male Paklenice proglasio je Nacionalnim parkom. U obrazloženju proglašenja navode se i razlozi stavljanja toga područja pod posebnu zaštitu i službenu skrb: zbog geomorfoloških pojava i bujnih šuma. Biljni svijet Nacionalnog parka "Paklenica" pokazuje sve osobitosti biljnog svijeta ostalog dijela Velebita. Teško je naime određivati granice biljkama u njihovu rasprostranjenju. No, područje Nacionalnog parka ima i neke posebnosti u pogledu biljnog svijeta. Razlog toj posebnosti treba tražiti u ostalim prirodnim karakteristikama toga područja: vrstama podloge, u dolinama koje duboko prodiru u trup Velebita, u klimi i mikroklimi itd. No ono što je važno za obične posjetitelje jest činjenica da će putujući većim dijelom Nacionalnog parka uživati u šumama i raznovrsnom bilju. I disati punim plućima. Ovdje Vas posebno upozoravam na prekrasnu biljčicu, nazvanu "Runjava ružica", bijele latice sa crvenim središtem ili na ilirsku peruniku, koju srećete kad vozite uz Velebit po Magistrali. Ova ilirska perunika ima prekrasnu duboku plavo-ljubičastu boju, i njena ljepota se ne zaboravlja lako. Obratite pažnju i na velebitsku kameniku, ili velebitski zvončić, kitajbelov jaglac, hrvatsku bresinu, prozorski zvončić i jasno, kadulju posebnog mirisa.

Jugoistočni Velebit je najjužniji dio velebitskog masiva. Na jednom se dijelu udaljuje od mora, a naglo i gubi na visini. Na ovom djelu Velebita prostiru se veliki pašnjaci, udoline, koje spadaju među veće na cijelom Velebitu. Čelavac je ime vrha koji se smatra jednim od najviših vrhova ovoga dijela. S ceste prema Čelavcu dobar je vidik na kanjon Zrmanje, a taj nam vidik otkriva i tu stranu jugoistočnog Velebita, koja ima izgled uzburkanog mora. Na ovim djelovima Velebita ima poznatih pećina, recimo kao Cerovačke. Jedan od ljubitelja Velebita napisao je i ovo: "Dakle, koga god prilika nanese u Gračac, neka taj ne propusti prilike da pogleda ovo bajno podzemno čudo hrvatskih planina!"

Vratimo se flori Velebita: proučavanje velebitskog masiva i prirodnih posebnosti na njemu počelo je već početkom prošloga stoljeća. Može se reći da Velebit spada u ona naša podsručja koja su relativno dobro istražena. To je zbog toga jer je Velebit svojom pojavom privlačio ljubitelje prirode i istraživače svih prirodoslovnih grana, poput nekog jakog magnet. Počeci istraživanja flore i vegetacije Velebita vezani su uz strane botaničare, kao na pr. Paul Kitaibel, botaničar iz Pešte, koji je proveo na Velebitu 26 dana u istraživanju velebitske flore. U njegovu čast nazvana je i jedna rijetka velebitska biljna vrsta "Kitajbelov pakujac". Kitajbelov članak o velebitskoj flori izazvao je veliku pozornost i drugih botaničara i zaljubljenika u bilje. Tako je godine 1838. na Malon Halanu boravio saski kralj Friedrich August II. i taj njegov dolazak u ove predjele izazvao je još veći interes svjetskih poklonika flore.

Obična zečina

Naši istraživači već su sredinom 19. stoljeća započeli istraživanjem velebitske flore, tako su godine 1852. na Velebitu boravili poznati Josip Schlosser i Ljudevit Vukojević, osnivač hrvatske flore, vatreni Ilirac i domoljub. Rezultate svojih botaničkih istraživanja po Velebitu, ali i po ostalim našim područjima objavili su u knjizi "Flora croatica" (Zagreb, 1869.). Pojava ove knjige izazvala je negodovanje stranih istraživača velebitske flore, nešto zbog zavisti, ali uglavnom poradi pogrešnog razmišljanja da Hrvati izgleda nisu imali pravo istraživanja svoje vlastite planine.

Posebno poglavlje u istraživanju velebitske flore odnosi se na domaćeg botaničara iz Senja, Ljudevita Rossija koji je velik dio svojih istraživanja posvetio upravo Velebitu, i danas se u Botaničkom vrtu u Zagrebu čuva njegov herbarij.

Kad govorimo o istraživačima velebitske flore, nikako me smijemo zaboraviti Arpada Degena, botaničara iz Pešte, koji je Velebitu posvetio velik dio svog vremena. Plod njegovih istraživanja je djelo u četiri sveska "Flora Velebitica", koje je otisnuto u Pešti na njemačkom jeziku 1938. godine.

Od istraživača biljnog svijeta velebitskog masiva posebno treba spomenuti prof. Frana Kušana i još živućeg Sergeja Forenbachera, koji je godine 1990. opisao velik broj biljnih vrsta Velebita sa vrlo lijepim fotografijama u boji.

I na kraju, mnogo je biljaka dobilo ime po Velebitu. Navedimo samo neke: velebitska degenija, velebitski klinčić, velebitski zvončić, velebitska djetelina, velebitska krasuljica, velebitski ranjenik, velebitska vrkuta, velebitski jedič, velebitski strižak, velebitski rožac, velebitski čapljan, velebitska očanica, velebitska runjika, velebitska perunika, velebitska prženica, velebitska merinka, velebitska trešnja, velebitski žabnjak, velebitska kupina, velebitska kamenika, velebitska treskovicica, velebitska prašina, velebitska pušina, velebitska kozlačica, velebitska majčina dušica i velebitski čistac.

I kad ste na Velebitu, ili bilo gdje u Hrvatskoj, na bilo kojem gorju, uživajte u ljepotama prirode. I ne berite cvijeće - jer to više nije zakonom dozvoljeno! I priznajte - cvijeće je puno ljepše kad ga gledamo u prirodi, a posebno na Velebitu!

Valentina (po knjigama "Po putovima i stazama Velebita", "Prirodne znamenitosti Hrvatske" itd.

Alpski korijen

Lijepe pjesme iz Hrvatske

Jubav moja....

Iz mora sam pruži Tebi ruku, da ti bilo lice dodimom mokar naspram vitru slidi sam ti trag - di si se skrila, jubavi...

Iz stine sam ubra Tebi cvijeće, oku Tvome da ga donesem, mokar naspram vitru, slidi sam ti trag - di si se skrila jubavi...

Dal' Te bude ove pisme zvuci, sve sam tebi oprostija ja, moja jubav nek ti je pri ruci, kad ti zatriba....

Iz stine sam ubra Tebi cvijeće, oku Tvome da ga donesem, mokar naspram vitru slidi sam Ti trag - di si se skrila, jubavi....

Dal' Te bole ove pisme riči, što kroz suze Tebi pivan ja, da ne plaćem ne bi znala, da si meni potribna.

Dal' Te bude ove pisme zvuci, sve san Tebi oprostija ja, moja jubav nek ti je pri ruci, kad ti zatriba...

Oliver (vrpca "Oliver u Lisinskom")

PO PUTOVIMA I STAZAMA VELEBITA

Ove godine, kad sam bila u Hrvatskoj nagledala sam se zaista lijepog cvijeća. Kako je lipanj "najbolji" mjesec za cvijeće, sve je bilo prepuno cvijeća razne vrste - i vrtovi, i parkovi, i livade, i šumarci, i obronci gora... Svugdje gdje sam prolazila zamijećala sam cvijeće koje me je oduševljavalo posebnim bojama i ljepotom, no posebno sam se oduševila ljepotom velebitskog cvijeća. Pitate se - gdje sam vidjela velebitsko cvijeće - a na Velebitu nisam bila?

Velebitsko cvijeće gledala sam jedan dan na televiziji, u jednoj posebnoj emisiji, koja je trajala oko jedan sat, za koje vrijeme prikazano je raznovrsno cvijeće sa Velebita - neću pretjerati kad Vam kažem da ga je bilo na stotine, raznih boja, vrsta i veličina. Eto, zbog te emisije, koja me je oduševila tada, ali ju još i danas pamtim, željela sam i Vama prenijeti dio tog posebnog čara koji daje Velebit svojom vegetacijom, posebno svojim cvijećem.

Velebit je podjeljen na četiri regije: sjevernu, srednju, južnu i jugoistočnu. Takva podjela temelji se na njegovim prirodnim obilježjima - zemljopisnim i reljefnim. Sjeverni Velebit počinje na prevoju Vratnik, a završava na prijevoju iznad Jablanca. Srednji počinje na istom prijevoju, a završava na Baškim Oštarijama, gdje započinje južni Velebit, koji završava na prijevoju Mali Halan, na staroj cesti koja vodi od Obrovca prema Lovincu, gdje započinje i jugoistočni Velebit, koji završava kanjonom Zmanje.

Na maloj drvenoj tabli u Velebitskom botaničkom vrtu piše, kako na Velebitu ima oko 2.250 biljnih vrsta. U usporedbi s drugim područjima to je vrlo velik broj. Osim toga na Velebitu raste vrlo velik broj endemskih biljnih vrsta, tj. vrsta koje se nalaze samo na uskim područjima ovog kraja. Stoga nije neobično da je velik broj botaničara istraživao biljni svijet Velebita. Može se reći da su upravo botaničari najbrojniji od svih prirodoslovaca-istraživača velebitskog masiva.

Zemljopisni položaj Velebita, na razmeđu Jadranskog mora i kontinentalne Hrvatske, građa podloge, uz ostale uvjete, glavni su prirodni čimbenici koji određuju biljni pokrivač velebitskog masiva. Naravno, pri tome ne smijemo zaboraviti ni utjecaj čovjeka, koji je tijekom stoljeća djelovao na razvoj biljnog svijeta, posebno šuma. Taj je utjecaj vidljiv napose na primorskoj padini Velebita, gdje je uništen šumski pokrivač, tako da su voda i jaki vjetrovi isprali tanki sloj zemlje, te je na velikom djelu ostao goli kamen.

Panorama Velebita

Biljni je svijet na Velebitu vrlo bogat i raznolik. Ne samo zbog velikog broja vrsta, nego i poradi različitih tipova vegetacije, odnosno biljnih zajednica. Razlog tomu treba tražiti ne samo u različitosti podloge i klime, nego i u razvoju šireg područja u geološkoj prošlosti.

Već je naglašeno da je veliko bogatstvo i raščlanjenost flore na Velebitu nastalo i radi njegova položaja. Naime Velebit se nalazi na granici ne samo dviju klima, kontinentalne i mediteranske, nego i na razmeđu dviju

različitih biljnih regija. Sjeverozapadnim dijelom preko Senjskog bila Velebit je povezan sa sjeverozapadnom Hrvatskom i dalje područjem Alpa. Stoga se u flori Velebita nalazi i velik broj biljaka s alpskog područja. S druge strane, južni i jugoistočni dijelovi Velebita povezani su sa sredozemnim područjem, pa su na tom djelu zastupljene biljne vrste te biljne regije. No, samo do određene visine, jer na višim visinama klima se naglo mijenja, pa su tu prisutne druge biljne vrste. Na Velebitu se isprepleću uvjeti, pa stoga i biljne vrste dviju klimatskih i vegetacijskih regija: sredozemne i srednjoeuropske. Ta činjenica daje glavno obilježje flori i vegetaciji velebitskog masiva.

Alpska ruža

Nakon ovog uvodnog dijela, pođimo sada po regijama i pogledajmo bar neke biljke koje rastu na područjima koja su strikto označena svojim položajem u masivu Velebita. Na sjevernom Velebitu (koji je 28. svibnja 1999. proglašen Nacionalnim parkom), koji se smatra najljepšim i najzanimljivijim, nalazi se i botanički vrt (prostire se na 35 ha površine), kraj Zavižana, u Modrić docu. Utemeljitelj tog botaničkog vrta je prof. Fran Kušan, profesor na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, po kojemu je i taj vrt dobio ime. Taj vrt je otvorenog tipa, tako da se u njemu posjetitelji mogu zadržavati i razgledavati ga. O tom vrtu sam osnivač je pisao: "U prirodnim biljnim zajednicama područja vrta i rezervata, raste već sada veći broj najpoznatijih velebitskih biljaka. U taj se iskonski svijet neće dirati. On predstavlja osnovu biljnog fonda u vrtu. Samo će se u te već postojeće oblike vegetacije unašati one velebitske vrste kojih tu sada nema. Takve će se biljke sabrati na drugim mjestima duž cijelog Velebita. Premješteno u vrt bit će zasadene u odgovarajuće ambijente, bilo u šume, ili travnjake, bili na stijene... U planu je da se za nekoliko godina okupi u vrtu čitavo biljno društvo Velebita."

Dok je prof. Kušan bio živ, u vrtu je učinjeno puno, a nakon toga vrlo malo.

Na ovom dijelu Velebita možete nabasati na razne vrste posebnog cvijeća: alpsku ružu, planinsku povitinu, Malijevu kameniku, sreb masti planinski stolisnik, alpski likovac, hrvatsko zvonice, drijas, andeoske oči, velebitski klinčić, srčanik, planinski božur ili runolist i mnoge druge, a po zapisima botaničara samo na malenom prostoru koji obuhvaća Veliki Kozjak ima čak 200 vrsta biljaka, a mnogo od toga je prekrasno cvijeće.

Srednji Velebit ima vrlo dobru poziciju, jer je u stvari na prijelazu iz kontinentalne Hrvatske prema moru. Primorska padina gledana s obale ili susjednih otoka izgleda ogoljela, s oskudnom vegetacijom i vrlo velikim brojem kraških pojava. No, iza prvih kukova koji okružuju gornju primorsku stepenicu nalaze se područja pokrivena šumom i zelenim travnjacima, posebice u proljeće kad se budi velebitska priroda. Tada su ti pašnjci prepuni poznatog velebitskog cvijeća, koje mami svojom ljepotom. No u ljetnim mjesecima visoke temperature ogole travnjake i kraška polja.

Južni Velebit u prirodoslovnom pogledu predstavlja zanimljivo područje, ne samo zbog toga što se na tom dijelu Velebita nalazi nacionalni park "Paklenica" već i poradi ostalih prirodnih znamenitosti i zanimljivosti. Tamo se nalaze i njegovi najviši vrhovi Vahanski vrh (1758m) i Sveto brdo (1751 m). Na ovom dijelu Velebita pronađena je prvi puta biljka endem, tercijarni relikv, velebitska degenija, jedna od simbola Velebita. Prvi puta je pronađena u Šugarskoj dulibi 1907. godine.

Povratak i ulaganje u Hrvatsku:

Koliko Hrvatska "ulaže" u svoju emigraciju:

SVAKI ISELJENIK ODNESI 100.000 DO MILIJUN KUNA!

Novi Zeland traži medicinare

Dok hrvatska brodogradilišta vaze za elektrozavarivačima i uvoze radnu snagu iz BiH, Ukrajine i Slovačke, Hrvati tih struka kruh traže u drugim državama, najviše u Italiji. No, od naših radnika nisu traženi samo radnici u šķveru, niti je Italija glavna "gastarbajterska" meka. Uz Njemačku, poker-države koje mame Hrvate u potrazi za poslom, od druge polovice devedesetih postale su Novi Zeland, Australija, Sjedinjene Američke Države i Kanada. Prema procjenama demografa, u inozemstvo je od Domovinskog rata do danas iselilo više od 400.000 naših zemljaka, no koliko ih je uistinu otišlo trbuhom za kruhom, nemoguće je izraziti brojkama jer ni jedno statističko istraživanje enigmu poslovnih migracija nije uspjelo precizno riješiti.

Posao "preko bare" u oglasniku

Na popisu stanovništva 1991. godine evidentirano je 285.216 vanjskih migranata, od kojih čak 50,9 posto živi i radi u Njemačkoj. No, izgleda da se mijenja profil "gastarbajtera". Sve je više visokoobrazovanih mladih ljudi, a Njemačka posebno traži stručnjake informatičke struke. U nepunih godinu dana njemačku zelenu kartu dobilo je 110 hrvatskih informatičara.

Prema podacima Ministarstva znanosti, Hrvatsku je u proteklom desetljeću napustilo 849 znanstvenika. Procjenjuje se da svaki odlazak radnika sa srednjom stručnom spremom državu stoji oko 100.000 dolara, a s fakultetskom diplomom, magisterijem i doktoratom, iznos može narasti i do milijun kuna!

Od znanstvenih radova novijeg datuma izdvađa se samo onaj Nenada Pokosa sa zagrebačkog Instituta "Ivo Pilar", iz 1999. godine, u kojem autor procjenjuje kako je do 30. lipnja 1998. godine iz Hrvatske iselilo 415.000 stanovnika. Sve se brojke o našim zemljacima na privremenom radu u inozemstvu svode na procjene i nagađanja. Osim naših institucija, nažalost, ni države u koje useljavaju naši građani ne objavljuju podatke o njihovoj imigraciji! Iznimka je jedino Njemačka, koja je tu praksu počela 1994. godine i objavila je kako je, primjerice, 1996. godine ondje evidentirano 201.900 Hrvata, ali brojke stalno rastu.

No, ako ne mogu državne institucije, kakav-takav prikaz hrvatske socijalne zbilje mogu barem dati agencije koje Hrvatima nude posao u europskim ili prekooceanskim državama. Ponuda se zasniva uglavnom na novinskim oglasima, a među primamljivima izdvajaju se: "Sređujem život i rad samcima, obiteljima, Australija, Novi Zeland, Kanada, USA", "Rad na naftnim platformama. Europa-Amerika-Australija" ili, pak, "Posredovanje za rad i boravak u zemljama EU". Zajednički im je nazivnik rješavanje socijalne sigurnosti, jer među razlozima iseljavanja stanovnika prednjače ekonomski.

Umjesto na vrata Zavoda za zapošljavanje, sve više Hrvata kuca na vrata agencija. Koprivnička agencija "Orao" dosad je "sredila" živote desecima tisuća radnika koji su bolji život odlučili potražiti izvan granica Hrvatske.

Hrvatski emigranti - poslovna tajna

Zaposlili smo 15.000 državljana Bosne i Hercegovine i oko 7000 Mađara u posljednjih sedam godina. Osim s Hrvatskom, radimo i s tim susjednim zemljama, gdje je također velika potraga za poslom. Ne mogu, nažalost, reći koliko sam Hrvata zaposlio, neka to ostane poslovna tajna. Ipak, odnedavno ih je sve više. U svakom slučaju, najbolje prolaze Bosanci, njih se može gotovo svugdje zaposliti. Među agencijama vlada veliko suparništvo, svatko se bori za uspjeh i drugi vlasnici znaju biti jako ljubomorni. Zanimanje je golemo, našima stvamo treba posao - objašnjava Miroslav Jakopanec, vlasnik "Orla".

Postupak je jednostavan - na molbu pojedinca agencija kontaktira s migracijskim uredom željene zemlje, podnosi molbu za radnu vizu i, ako se odobri, slobodan je za pinklec na rame i put pod noge. Ali, ne bilo koji Hrvat! Naime, u svakoj su zemlji tražene određene struke, te omiljena zanimanja u Hrvata "preko bare", nažalost, nemaju što tražiti. - Primjerice, automehaničari imaju posla u svim zemljama, a ekonomiste, frizere i trgovce ne mogu nigdje zaposliti. Nevjerojatno je kako Amerikancima i na Oceaniji diplome ekonomista ništa ne znače, nema ondje za njih posla. U svakoj je zemlji drukčije. U Australiji stalno traže profesionalne vozače, kojih na Novom Zelandu imaju viška, kao i liječnika, ali zato vaze za medicinskim sestrama, objašnjava Jakopanec.

Uistinu, pedantni Novozelanci u svojim migracijskim uredima uredno ažuriraju podatke o deficitarnim zanimanjima. Na najnovijim su popisima uglavnom medicinski djelatnici - nedostaje babica, medicinskih sestara, laboranata, zubara, radiologa, fizioterapeuta, psihologa i farmaceuta. Traže i kiropraktičare, arhitekta, odvjetnike, optičare, električare i veterinare. Iako je novozelandska statistika, za razliku od australske i kanadske, precizna, posljednji se podaci odnose na 1998. godinu, jer je prikupljanje (čak i njima) zahtjevan posao.

U službenom glasilniku migracijskog ureda u Wellingtonu postoje podaci za sve državljane koji su dobili radne vize na Novom Zelandu od 1982. do 1998. godine. Zasebna se statistika za Hrvatsku vodi od 1992. godine, te je u sedam godina vize dobilo 1574 naših državljana. Najviše je viza podijeljeno 1994., njih 608, otkad nastupa blagi pad, te je 1995. na rad otišlo 357 naših, sljedeće godine 202, 1997. godine 65 i 1998. godine 50 Hrvata. Ne smije se zanemariti ni podatak da je do 1992. godine među 428 državljana Jugoslavije sigurno bilo Hrvata. A sudeći prema sve težoj socijalnoj situaciji i živahnom poslovanju oglašničkih agencija, iseljavanje ne splasnjava. Naprotiv!

Kanadska vlada u migracijsku je politiku uložila iscrpan trud i diči se sa 225.000 ulazaka radnika godišnje. Svake godine sve više stranih radnika traže i Australija i Novi Zeland, želeći zakonski riješiti vječiti problem ilegalaca, koji nakon isteka radne vize (u prosjeku se izdaje na tri godine) odluču produljiti boravak. Osim povratka na rodnu grudu, radnicima tada preostaje zahtjevna bitka za dobivanje državljanstva. Prema službenim podacima, državljanstvo u obećanoj zemlji, SAD-u, 1998. godine dobile su 192 osobe iz Hrvatske. Dakle, dvjestotinjak Hrvata godišnje postaju naturalizirani Amerikanci, još toliko ih svake godine dobije posao na Novom Zelandu, mnogi sreću traže u Australiji, Kanadi, Europi, a pogotovu u Njemačkoj. I, što je najgore, odlaze stručnjaci čije je školovanje skupo plaćeno iz hrvatskog proračuna.

Nudi se i novi identitet

Od oglasa koji se nude na Internetu, pozornost nam je ipak najviše privukao jedan osebujan: "Ne morate završiti kao dečki s Knežije, Kutle, Gucić, itd... Nudimo vam sigurni izlazak iz Hrvatske, novi identitet i raj na zemlji daleko od Europe! Full Service." Oglasivač, potpisan kao "Fugitive" (bjegunac), ostavio je zagrebački broj telefona, za koji smo ubrzo otkrili da ne postoji, te kontakt e-mail adresu. Ostavili smo poruku, no druga se strana nije javila.

Za učenika 7817 kuna godišnje

Koliko Hrvatska izdvađa novca za moguće gastarbajtere? Ministarstvo prosvjete i športa godišnje za školovanje jednog učenika izdvoji 7817 kuna, odnosno 22 kune dnevno. Po maturantu je, dakle, za 12-godišnje školovanje država izdvojila 93.804 kune. No, u sufinanciranje obroka, izleta i raznih aktivnosti uključuju se i gradski i županijski uredi, prema svojim mogućnostima, te je ukupan iznos još veći. Na sveučilištima, veleučilištima i visokim učilištima trenutačno se obrazuje 118.851 student. Svaki od njih opterećuje državni proračun za prosječno 11.284 kune godišnje. Budući da studij traje četiri do pet godina, za završenog diplomanta prosječno je izdvojeno 56.420 kuna.

Međutim, to je prosječni iznos za različite kategorije studenata, odnosno onih koji studiraju uz potporu ministarstva i imaju sva studentska prava, preko studenata za osobne potrebe, do izvanrednih studenata. Studenti koji studiraju uz potporu ministarstva imaju, naime, daleko veća prava od prosjeka. Osim što studij pohađaju bez posebnih izdataka, uglavnom imaju pravo na smještaj u studentskim domovima, subvencioniranu prehranu i pomoć, odnosno subvenciju namijenjenu podstanarima. Desetak tisuća studenata samo na Zagrebačkom sveučilištu, primjerice, za smještaj u studentskim domovima plaća samo 105 kuna, dok je prehrana u menzama subvencionirana čak 75 posto. Tako se studenti mogu najesti za samo 4,4 kune, koliko stoji kompletni ručak. Za znanstvene novake Ministarstvo znanosti po semestru izdvađa 1000 ili 1500 kuna. Za sustav visoke naobrazbe godišnje se izdvađa 1,34 milijarde kuna. (Večernji list, 18. srpnja)

DUBROVNIK JE JUČER BIO NAJATRAKTIVNIJE ODREDIŠTE SVJETSKOG JET-SETA

Dubrovnik je jučer vrvio vijestima o slavnim osobama koje se luk-suznim jahtama i privatnim avionima okupljaju u Gradu. Vijesti su stizale jedna drugu pa se oko podneva činilo kako u Dubrovnik dolazi pola Hollywooda. Sve je počelo s pričom o dolasku u Dubrovnik Caroline od Monaka, koja već nekoliko dana plove dubrovačkim akvatorijem svojim brodom Pacha III. Pacha je noć sa subote na nedjelju provela usidrena u župskom zaljevu, ispred prekrasne lučice mjesta Mlini, u kojoj gotovo redovito ljetuje vojvotkinja Francesca von Habsburg, no jučer je plovila najprije prema Cavtatu pa u Dubrovnik. Oko podneva njezin brod je pristao u dubrovačku marinu Miho Pracat u Komolcu, no putnici nisu napuštali brod. Osoblje marine na njezino traženje zamolilo je novinare da se ne približuju brodu.

Jadranom prema Dubrovniku plove i Bernie i Slavica Ecclestone, s gostom Goranom Ivaniševićem, koji se već prije uputio u Dubrovnik, no morao se vratiti zbog kvara na svojoj jahti.

U dubrovačkom Hotelu Excelsior već su jučer boravile Brooke Burke, jedna od najpopularnijih hollywoodskih televizijskih voditeljica i producentica Entertainment Channela Larissa Michieli, te vlasnik licence Miss Universe Vladimir Kraljević, a pridružila im se i misica Maja Cecić-Vidoš. No svakako je jučer vijest dana bila da je u Dubrovnik doletio Steven Spielberg s obitelji i gostima i da se ukrcao na 70-metarsku jahtu Thalita, koja ga je usidrena čekala u Gruškoj luci. Govorilo se o dolasku multimilijunaša Billa Gatesa i Jacka Nicholsona, proslavljenog oskarovaca, ali do prvih izdanja za to nije bilo potvrde.

Ta je vijest jučer ujutro proletjela Dubrovnikom brzinom svjetlosti. Novinarske ekipe razletjele su se na sve strane ne bi li iz pouzdanih izvora doznale tko sve od jetsetera stiže u Grad i dolazi li uopće bilo tko od onih čija se imena spominju. Pouzdani izvori dakako nisu mnogo znali, no na kraju su naponi urodili plodom, bar u dubrovačkoj zračnoj luci. Doznalo se, naime, da oko 13.30 na Čilipe slijeće privatna cessna, no tko će njome doletjeti nije se znalo.

Nagadalo se, dakako, kako su upravo u njoj Dollar Bill i Jack Nicholson i da im je Dubrovnik polazna luka za krstarenje Jadranom superluku-

suznom jahtom Talithom G., koja je dan prije doplovila u Grušku luku iz Palermo, kako bi na svojih 70 metara dužine i sa 18 članova posade bila na usluzi gostima, čiji se identitet čuva u velikoj tajnosti. No došao je Spielberg. Najskuplji redatelj na odmoru u Hrvatskoj Steven Spielberg, proslavljeni filmski čarobnjak i najskuplji redatelj, jučer je u dubrovačkoj luci Gružu spremno pozirao fotografima koji su ga čekali da se ukrca na super-luksuzni 70-metarski brod "Talithu G". S. Spielberg došao je u Dubrovnik u pratnji desetak ljudi, obitelji i prijatelja, i to u dva manja zrakoplova u Zračnu luku Čilipe, odakle su Atlasovim autobusom doputovali u Dubrovnik. (Slobodna Dalmacija, 23.7.)

STEAK HOUSE "GUŠTE", VODICE Bocun vina već čeka

Crveni karirani stolnjak na masivnome drvenom stolu, pun bocun vina koji čeka goste, posluga sa šibenskim kapama i težačkim košuljama te pogled na roštilj već su dovoljni razlozi za posjet "kući odrezaka" "Gušte" u Vodicama. Razloga je i više. Travarica od koromača, majčine dušice i smokve dobar je izbor za početak i kraj obroka, a između tih dviju čaša gušte, neobične žuto-zelene i mirisave rakije caruje meso. Izbor jela nije velik, ali odresci jesu. Prvoklasnom mesu poseban okus daje mariniranje, ali i Blaženka Arambaša koja se brine o roštilju. Za svaku je preporuku ciganski razanj.

Općenito, desetak različitih načina na koje se govedina, junetina i svinjetina priprema na roštilju zaslužuje visoke ocjene. U posao je uključena cijela obitelj, supruga Marija Cvita, kćer, dva sina i nevjesta, što se osjeti i po prijateljskom odnosu prema gostima. Uz meso služe i dobar otvoreni plavac iz vodičkog zaleđa. Nedostaju samo bukare. - Imao sam ih - veli Gušte i donosi jednu pokazati. - No gosti su ih krali, pa sam odustao. Mnogo mu je važnije da gosti ne odustaju od povratka na dobar obrok. A i mi se veselimo ponovnom dolasku! (Večernji list, 17.7.)

GOSTI O NAMA: BRONISLAW SYPOSZ VEĆ 11 GODINA DOVODI SUNARODNJAKE U HRVATSKU

Kaštela - hit u Poljskoj

Svojom kamerom Syposz ovih dana strpljivo bilježi sve detalje u hotelima Palace i Resnik i s neskrivenim zadovoljstvom nam priznaje da je slika objekata bar za 40 posto bolja u odnosu na lani. Posredovanjem ove agencije u Kaštelima se svakih deset dana izmjenjuje po 150 turista, a po povratku u Poljsku vlasnik agencije među njima provodi anketu o kvaliteti usluge Kaštelanske rivijere. Doznajemo kako ponuda hrane zaslužuje čistu peticu, kao i uostalom i svi programi koje nudi ova kuća. Na osnovi provedene ankete agencija u suradnji s Upravom Rivijere radi program za iduću sezonu, a svoje je zadovoljstvo Syposz izrazio i zbog urednosti plaže, opremljenosti kuhinje i soba, sadržaja na plaži, diskokluba za mlade, novootvorenog diskonta, ali i zbog čistoće hotela, koja je na velikoj razini. Ističe i izuzetno uspješnu suradnju s hrvatskom agencijom Baltik s kojom surađuje već 11 godina i preko koje u Hrvatsku usmjerava čak 200 malih agencija.

U Kaštelanskoj rivijeri, ove su godine svi kreveti popunjeni, a dodatnih kapaciteta nema ni za lijek. Trenutačno u hotelima boravi 1300 uglavnom stranih gostiju, a Uprava radi na produženju sezone zbog čega je u stalnom kontaktu sa slovenskim agencijama, kazao nam je Branko Suman, član Uprave i komercijalni direktor Rivijere. Dodao je kako je osoblje poduzeća na usluzi gostima 24 sata dnevno, a uposleno je i 116 sezonskih radnika. (Slobodna Dalmacija 15. Srpnja)

Stubičke toplice Zagrepčanima najdraže

Na sedam otvorenih bazena Stubičkih toplica do 1. rujna možete se kupati svakog dana od 8 do 19 sati. Ulaznica za odrasle, u zagrepčanima najdražih toplicama, stoji 20 kuna, a za djecu i skupine 15 kuna. Uz bazene je ugostiteljski objekt s jelima s roštilja od 25 do 40 kuna, pečeni odojak je po 100 kuna po kilogramu, a kolače možete kupiti za pet do osam kuna.

Od 1. srpnja do 1. rujna bit će otvoren i hotel Matija Gubec. Sedmodnevni boravak s polupansionom stoji 1.199 kuna. Na zatvorenim i poluotvorenim bazenima u sklopu hotela kupanje je 40 kuna, a za djecu i skupine 30 kuna, a u cijenu je uključena i sauna. Hotelski su bazeni otvoreni radnim danom od 7 do 22, a vikendom do 24 sata. U hotelskoj restoraciji meni stoji 25 kuna, sokovi su osam i vino devet kuna. (Večernji list)

Osvježanje pod slapovima Krke

Na Skradinskom buku, središnjem i najprivlačnijem prostoru Nacionalnoga parka Krka, koji dnevno posjećuje više od 3000 turista, sve je u punom pogonu kako se bliži špica sezone. Stari mlinovi iz 16. stoljeća, drevne perilice, stupe za bijeljenje sukna, kalački stan, etnozbirka i izletničke staze preko jezeraca rijeke te prostori za kupanje pod drvenim mostom krcati su posjetitelja. U ove vrele dane mase izletnika privlače ugoštiteljski punktovi kraj samih slapišta te restoran na skradinskoj obali rijeke. Ondje se, kako nam je kazao šef objekta Tomislav Dželalija, može ručati i za dvadesetak kuna, a nude se i ukusne pastirve. No to još nije vrhunac. Od kraja srpnja očekuje se, kao i lani, velika navalala Talijana, kada će cijela kraška ljepotica "govoriti talijanski".

Koliko znate o skladatelju Ferdi Livadiću?

Ferdo Livadić, poznati ilirski skladatelj, jedan je od najdarovitijih skladatelja onoga doba. Nažalost, i on je bio talenat kojemu je nedovoljna stručna glazbena naobrazba spriječila da se snažnije razvije i da svoju glazbu dovede do najvišeg stupnja umjetnosti.

Ferdo Livadić, rođen 1799. skladatelj, koji se u Ilirskom pokretu javio prije Lisinskoga, proslavivši se spomenutom već popularnom budnicom "Još Hrvatska nij" propala" (od tada se javlja prezimenom *Livadić*). Livadić potječe iz Štajerske, a svoje pravo ime Wiesner pohrvatio je kasnije, poput Lisinskoga. Zarana se počeo baviti glazbom (učio je violinu i pjevanje). Završivši u Zagrebu gimnaziju, otišao je 1816. u Graz na učenje prava. Tu se još intenzivnije odao skladanju, ali i studiju klavira. U Grazu je bio zaista uvažavan u glazbenom svijetu, pa je postao i članom udruženja Musikverein für Steiermark, sudjelujući vjerojatno kao violinist u društvenom orkestru. U Grazu je glazbeni život bio prilično bogat i Livadić je na koncertnim priredbama mogao slušati djela bečkih klasika i suvremenih skladatelja. Završivši 1822. pravne znanosti u Grazu, nastanio se u Samoboru kod Zagreba, gdje je upravljao obiteljskim imanjem. Od toga doba potječe njegova veza s Ljudevitom Gajem koji ga je posve pridobio za ilirizam i preporučio mu da što više upozna ljepote narodnih napjeva. Gaj je Livadiću često slao tekstove za skladanje. Livadićeve je skladbe Gaj redovito slušao i svojim zdravim instinktom primjećivao tuđinske utjecaje u njima. Livadić je drugovao sa svim ilirskim prvcima, a njegove pojedine izjave i pisma svjedoče o njegovim pogledima na razvoj hrvatske glazbe u narodnom i slavenskom duhu. U starosti je, 1874. pisao etnomuzikologu Fr. Kuhaču: "Sad je očito da može pa da će i biti slavjan-ske glazbe, ako stanemo proučavati pučke popijevke te ako ih budemo uvrštavali, priređivali i svakom zgodom upotrebljavali.."

U njegovu brojčano bogatom stvaralaštvu zastupljeni su crkvena glazba, klavirske minijature i zborovi. Autentični minijaturist, nije se upuštao u skladanje većih oblika. Dio najboljih skladbi vjerojatno je nastao u Grazu: ilirski klavirski *Notturmo*, *Dvije karakteristične tonke slike* (objavljene 1932 pod naslovom *Dva scherza*), te niz solo pjesama u kojima zarana očituje autentičnu melodijsku nadarenost i sklonost romantičarskim sadržajima. Poslije sklada solo pjesme na hrvatske stihove, a od njih se neke ubrajaju među najljepše primjerke hrvatskog romantičkog Lieda (*Kamena dieva*, *Ružice*, *Udaljenoj dragoj*). Crkvenoglazbeno stvaralaštvo Ferde Livadića tradira klasicističke oblike iz XIX., stoljeća, uz primjenu dopadljive melodike. Pod utjecajem ilirske ideologije donekle je pojednostavio izražajna sredstva, odustajući od primjene diferenciranja harmonije koja bi njegovoj glazbi mogla dati veću plastičnost i dubinu. Ali i uz ta ograničenja on je prvi, prije Lisinskoga, unio u hrvatsku glazbu elemente ranog ilirskog romantizma. Ovim već navededim djelima treba dodati izgubljenu glazbu za Bogovićevo dramu "Frankopan", te gotovo

sasvim izgubljenu glazbu za Kukuljevićevo dramu "Juran i Sofija" (1840). Solo-pjesme uglazbljene su na hrvatske, slovenske i njemačke tekstove, a ima ih oko 180. Najbrojnije su hrvatske (125). Livadićeve solo-pjesme uglazbljene do 1822. sasvim su u njemačkom duhu, a one iz kasnijih godina odaju njegovo postepeno oslobađanje od tuđih uzora (kojih se, doduše, nije nikada potpuno oslobodio) i povremeno uspješno preuzimanje nacionalnih stilsko-glazbenih obilježja. Livadić je stvarao brzo i lako. Njegove su popijevke ponajviše romance, često vrlo jednostavne, s preglednom, zaobljenom melodijskom linijom. Klavirski slog ide od vrlo diskretne pratnje do suvišne akordičke pretrpanosti.

Livadićeve klavirske skladbe obuhvaćaju niz koračnica, plesova (polke, četvorke, valceri, kola) i drugih radova među kojima se ističu *Charakteristische Tonbilder*. U tim klavirskim minijaturama ima živosti i pokretne invencije. Zanimljiv je početak druge, s brzim napuštanjem temeljnog tonaliteta i skretanjem na dominantu.

Livadić je osjetio duh europske romantike koji je bio prisutan i u nekim njegovim klavirskim radovima, osobito u nokturnu u fis-molu iz 1822. Ta osebujna, ponešto neuravnotežena skladba u kojoj klasicistički srednji dio stilski odudara od izrazito romantičarkoga prvog dijela i njegove reprize, napisana je, doduše, poslije Fieldovih nokturna, ali prije Chopinovih, pa svakako pripada u rane europske priloge toj klavirskoj vrsti. To Livadićevo djelo nosi, bar u svom prvom odsjeku, tipična obilježja klavirskog nokturna: 12/8 mjeru, pratnju u triolama koje nastaju iz arpežiranih akorda, čistoću melodijske linije koja je prožeta sjetnim, elegičnim ugođajem.

Iz njegova crkvenog opusa izdvajamo nekoliko djela: tridesetak kraćih crkvenih skladbi za soliste ili male vokalne ansamble uz orgulje, *Misa in C* za sopran, alt, bas i mali instrumentalni ansambl, dvije mise *Missae croaticae pastorales* za solistu i orgulje.

Livadić je raspčavao svoje popijevke prepisujući ih najviše svojom rukom, a nažalost, malo radova Ferde Livadića bilo je tiskano. Mnogim se njegovim kompozicijama zameo trag, pa je sakupljač hrvatskog glazbenoga blaga Franjo Kuhač mogao sastaviti tek nepotpuni popis njegovih djela. Nabrojeno ih je svega 260, a zasigurno se zna da je opus njegovih kompozicija bar dvostruko veći.

Ferdo Livadić je umro 5. siječnja 1878. godine. Grad Samobor u kojem je živio i stvarao stalno slavi svog nadarenog sugrađanina. Tako je i jedan od najpoznatijih folklornih ansambla Hrvatske, inače iz Samobora, dobio ime po ovom hrvatskom skladatelju, koji je upotrebljavao hrvatsko narodno blago kao bazu za svoje kompozicije.

Hrvatski leksikon, Znameniti i zaslužni Hrvati i Povijest hrvatske glazbe

Preporučujemo Vam:

Toronto Institute of Spinal Health Dr. J. Željko Srbelj, D.C., D.Ac.

Uspješno i profesionalno liječenje boli i ozlijeđa

- o Boli u leđima
- o Glavobolje
- o Vratne boli
- o Upale zglobova
- o Napetost i bolovi mišića
- o Radničko osiguranje
- o Prometne nesreće
- o Športske ozlijeđe

- o Medicinske usluge
- o Kiropraktične usluge
- o Fizikalne terapije
- o Masiranje
- o Akupunktura
- o Snažno gibanje
- o Tjelesne vježbe
- o Yoga vježbe
- o Vježbe sa leđima

"Ručna Medicina za Kralježnicu"
na dvije adrese:

2522A Keele Street
Toronto, Ontario
416 - 244 - 4900

2 Jane Street (kod Bloor St.)
Suite 208, Toronto, Ontario
416 - 760 - 7418

Ferdo Livadić

Mojim očima (i srcem).....

Nakon članka u prošloj HRVATSKOJ ISKRI mnogi me od Vas pitaju da li mi je bilo zaista tako lijepo u Hrvatskoj, i zašto mi je bilo tako lijepo doma? Što se to događalo tamo da "mi je srce i danas negdje u Zagrebu, ili u Slavoniji, Zagorju ili na moru"?

I kako bih mogla dobro odgovoriti, zamislila sam se nad tim pitanjem: što si ti to toliko lijepo doživjela da ti je bio zadovoljstvom ispu-njen svaki tren gotovo svakog dana? I danas, razmišljajući, na povratku iz Midlanda, shvatila sam: doživjela sam Hrvatsku u slici, u smijehu, u prekrasnim bojama jutra, dana ili noći, ali posebno sam doživjela Hrvatsku u zvukovima, čak i u tišini, mirmoći dana, smiraju groblja i takovu ću je pamtit. Takova Hrvatska - u zvucima pjesme, miru dana, gugutanju grlica, zvucima hrvatske pjesme - to je Hrvatska, koju nosim u srcu.

Mi živimo na sjeveru Toronta, Thornhillu, u jednoj mirmoj ulici i svako jutro bude me ptice. Lijepo buđenje, no ono što me je budilo u Zagrebu bilo je za mene čak i ljepše: svako jutro budile su me grlice, koje su svojim ugodnim gugutanjem rastjerivale jutarnji san. I kad bih se probudila - stvarno probudila, onda bih čekala zvukove "Dobro jutro Hrvatska", pozdravne jutarnje pjesme na HRT-i, koji mi je uz vrlo lijepu glazbu donosio slike Hrvatske: i mora, i polja, i planina i svega što volim. Tako mi je počinjao dan. A svaki od dana, koji sam provela tamo, bio je drugačiji, lijep, interesantan. Netko mi je ovih dana rekao (nakon čitanja onog članka), kako je meni bilo lijepo zato što sam puno putovala. Vjerojatno je i to razlog (a za to mogu zahvaliti dobrim prijateljima koje imam), no ja sam na svakom tom putovanju, ali i u šetnji gradom, posjeti prijatelju ili čak i na kavi kod Bana gledala oko sebe, upijala zvukove, boje, glazbu, smijeh.

Teško je reći sada koliko zvukova i slika čovjek upije u jednom danu, ako samo malo gleda oko sebe. Jedne noći vraćali smo se iz Bjelovara za Zagreb. Moj muž je zaspaao, a ja sam gledala oko sebe. U pozadini, u auto-busu, svirala je ona prava hrvatska glazba, sve pjesme koje volim, a predamnom su se redali krajolici u sumraku, a nešto kasnije, i u mraku. Gledala sam osvijetljeno nebo nad selima i gradovima, tu i tamo upaljenu luč na prozorima, ili osvijetljene crkve, pa negdje u daljini obrise kuća u tami... Ta večernja vožnja ostala je nezaboravna. Pokušavala sam mom suprugu reći što sam doživjela, no teško je riječima izreći onu ljepotu noći koju sam doživjela!

Glazba, a posebno hrvatska glazba, ima za mene poseban čar. Ja sam vam jedna od onih koja uživa u svakom pjevaču, koji dolaze ovdje među nas, jer svaki od njih donosi ono nešto posebno: hrvatsku pjesmu. Naše pjesme su, i to ne moram naglašavati Đ prekrasne (bar ja tako mislim!). Nema uopće smisla da vam ih nabrajam, no neke od njih su posebne, kao recimo "Suza za zagorske brege". I tako smo vam jednog jutra, na blagdan sv. Ivana Krstitelja naši prijatelji i mi bili na Puntijarki. Već kad smo dolazili svirala je "živa" glazba, mladi dečki su pjevali i svirali tak kak je samo moguće na Puntijarki! (Eto, čim ja počnem o Zagrebu ili Sljemenu, ja - kako vidite - prelazim na kajkavski!). Jasno, ja vam bez purice z mlin-cima nemrem biti na tom mjestu, i tak smo vam mi uživali u zaista izvrsnom obedu, uz glazbu kakvu si čovjek samo može poželjeti. Izdržala sam neko vrijeme mirmo sjedeći, no to nije trajalo previše. Ljudi su oko mene pristojno sjedili, mirmo blagovali, uživali u glazbi, tu i tamo su si popevali potihlo, no nitko nije plesao. A ja bih tada dala sve za jedan dobar ples!! I kak ja nema problema s takvim stvarima (mislim, sramom u ovakvim situacijama), ja sam se lijepo digla, pozvala si supruga neka mi se pridruži, a on ni za živu glavu! Govori on: "Tu je šljunak, na šljunku se nemre plesati", a istina je ustvari bila da ga je bilo sram! No, mene nije bilo sram. Meni je bilo tak lepo, da sam sama plesala, a poskrivečki su mi tu i tamo i suzice išle. A kakve pjesme su popevali dečki! Sve one kaj mi tak volimo, i tak nam je teško kad ih slušamo! I onda je došlo vrijeme da se ide dalje, na Tomislavac. Krenuli smo, i ja sam se zaustavila kod jednog stola, s kojeg su me "gledali" dok sam ja sama plesala (a svi drugi mirmo sjedili i jeli) i rekla sam im kak ja idem natrag u Kanadu za tri dana i morala sam plesati, jer mi ni nože, ni srce nisu dali mira. I gospođa kaj je tamo sjedila mi je rekla, kak ona zna kak se ja osjećam, jer je ona iz Argentine i kak bi i ona zaplesala samnom, no muž ju drži za ruku! I kaj to nije nezaboravno!

Svaki sam se dan šetala po gradu! Šetala bih po svakom gradu gdje sam bila, no ipak najviše sam šetala Zagrebom. Jednog me je dana sunce našlo na obali Save negdje oko 5.30 ujutro. Moja prijateljica i ja smo

Panorama Zagreba

odlučile poslušati si jutarnja zvona zagrebačkih crkava. Počela su polako, prvo ona mala, pa veća, i onda najveća. Pozivale su zagrebačke crkve na jutarnju misu. Svako zvono bilo je drugačije, i svako od njih zvonilo je svojim zvukom, svojom bojom zvuka, a ljepota tog trenutka bila je neopisiva! Nema riječi da vam kažem kako me je steglo u grlu dok sam razabirala zvona Katedrale, ili one crkve preko Save! Ili one iz Frankopanske! Sve sam ih slušala! Budio se moj Zagreb zvonima svojih crkava!

I onda plavetnilo i miris i zalasci sunca na moru! Gledala sam par zalazaka sunca, jedno u Istri, pa onda jedan zalazak sunca u Rogoznici, kad su se sve boje koje imate u spektru ulijevale jedna u drugu, a sve u nijansama zlatne boje, tako da se more i nebo i zemlja stopile u jednu prekrasnu sliku. I onda, negdje pri kraju tog spektakla boja, kada je sunce zašlo, sve se stopilo u sjene brodica i kuća i drveća - u ljepotu, koju možete naći samo na jadranskim lukama.

A Velebit ili Mosor? Gledali smo ih sa trajekta, uz šum motora s broda, uz valove Jadrana, čiju plavu boju rijetko koji umjetnik može naslikati, a opet kad pogledate to naše more drugim pogledom, boja je potpuno drugačija. Slika se mijenja iz sekunde u sekundu! A nad tim plavim morem, uzdiže se planina, koja čovjeku dah odnese svojom snagom i ljepotom!

Ipak, kad bi me netko pitao što mi se posebno usjeklo u "sjećanje"? Možda onaj dan kad sam sjedila u jednom kafiću na Jezuitskom trgu u Zagrebu, kad je puknuo top označivši podne i sva sam se stresla od iznenađenja, ili bi to možda bila nedjelja kad su zvonila zvona Katedrale, a ja sam stajala na platou kraj Jezuitskog trga i gledala Zagreb ispred sebe. Moj suprug je baš tada snimao grad, i znam da sam ga tada molila neka ne prestane snimati, jer želim u Kanadi slušati zvona moga grada, zvona moje Katedrale, čija ljepota zvuka je upravo neopisiva. Taj ugođaj dana, zvona Katedrale i slika ispred mene: moj Zagreb, uz pjesmu zvona Katedrale - sve je to nezaboravno i sve je to onaj mozaik od kojeg je sačinjeno ono o čemu vam govorim: kako je meni bilo lijepo doma u Hrvatskoj!

I, opet vam ponavljam, idite doma, ne čekajte bolja vremena - tamo će vam biti najljepše! Meni je bilo super!

Valentina

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31.VII. 2001.

Damir Borovčak: Hello Toronto – ovdje Zagreb

NEJASNI KOMPROMISI I USTUPCI

Pomorski koridor u Jadranu, samo je "točka na i" dobro smišljene slovenske gospodarske politike, koja u stvari hrvatskim lukama i pomorskom gospodarstvu zadaje snažan i dugotrajan privredni udarac. Tko je onda siguran u "mekoću granica" kao i dobru sutrašnju suradnju, kada Slovenci jednom zauvijek riješe svoja najvažnija otvorena pitanja s Hrvatskom?

PARAFIRANJE NEJASNOG

Još se nije stišala buka povodom nastupa premijera Račana i njegove Vlade u Hrvatskom saboru oko posljednjih nes(p)retnih događanja s haaškim optužnicama i isforsiranom isporukom hrvatskih generala u Haag, a već nastupa druga kriza usijanog hrvatskog političkog ljeta - rješavanje hrvatskih granica sa Slovenijom. Posve iznenadno hrvatski premijer Račan i predsjednik države Mesić promptno najavljuju kompromis sa slovenskim političkim državnim vrhom i rješenje problema koji je već godinama bio u stanju obostrane nepopustljivosti. Cijelo vrijeme od proglašenja suverenosti obiju država sticalo se uvjerenje da Slovenci nude ili nameću 'kompromise' u njihovu korist i na hrvatsku štetu tj. zamjene pograničnih područja po sistemu 'hrvatsko za hrvatsko'. U toj igri slovenskih grabežnih svojatanja hrvatskog pograničnog teritorija naši stručnjaci za međunarodna i pomorska prava nisu vidjeli drugi izlaz, koji ne bi bio na štetu Hrvatske, osim međunarodne arbitraže. U takovom ozračju dolazi do iznenađenog sporazuma i parafiranja kompromisa između hrvatske i slovenske Vlade. U Hrvatskoj je sve to ponovno po posljednjem modelu haaških optužnica - omotano velom tajnovitosti, tako da se to desetak dana vrlo zagonetno i nejasno prikazuje hrvatskoj javnosti. Hrvatska Vlada informacije je držala u tajnosti ili ih dozirala 'na kapaljku'. Pitanje i bitnost kompromisa svelo se stoga na novinarske pretpostavke, koji su dio informacije crpili i iz slovenskih izvora, čiji je tisak bio puno transparentniji prema svojoj javnosti. Premijer Račan u tom je vremenu, već u uobičajenom stilu, nejasno iznio ono što je parafirao. Jedino nije bilo sporno da su sporazumi zreli za hitno usvajanje.

DOSADAŠNJA 'KOOPERATIVNOST'

Postavlja se pitanje, čemu najednom slovenska, pa zatim i hrvatska žurba u svezi pograničnih razgraničenja i kome to baš sada u konačnici više odgovara. Poznato je da se Sloveniji žuri, jer samo s riješenim graničnim pitanjima Slovenija može računati na skori ulazak u Europsku zajednicu. A što se događalo posljednjih deset godina? Slovenija je odmah nakon proglašenja svoje državnosti i nezavisnosti od ostalih bivših jugoslavenskih država, pa tako i Hrvatske, započela najkonkretnije razdvajanje. Umjesto privremenih kontejnera na pograničnim prijelazima 'preko noći' su nicali trajni objekti slovenske policijske i carinske infrastrukture kojima su se Slovenci jasno odredili prema hrvatskom susjedstvu. Odmah zatim uslijedilo je uvježbavanje vrlo strogih odnosa s prelascima hrvatskih granica, bez ikakove sličnosti s nekim danas obećavajućim 'mekim granicama', koje nam se obećavaju ponuđenim kompromisom kao ustupak u budućim dobrosusjedskim odnosima. Treba zato imati u vidu slovensku državnu politiku u tom prošlom vremenskom razdoblju, koja nije bila niti malo kompromisna ili željna ustupaka prema Hrvatskoj. Primjer je i izgradnja njihovih cestovnih prometnica, forsiranih samo u smjeru istok - zapad, u cilju usmjeravanja austrijskih i mađarskih prometnih pravaca prema slovenskom primorju. Taj uski i samo slovenski nacionalni prioritet, nisu mogli izmijeniti niti mnogi međunarodni sporazumi i zahtijevi. Ranijih godina upućene su Sloveniji interventne note EU o europskim prioritetima magistralnih cestovnih pravaca koje su nalagale smjer povezivanja sjever - jug, prema Zagrebu, prema Jadranu i budućoj Jonskoj transferzali, ali su ostale bez rezultata. Člankom u Slo-bodnoj Dalmaciji od 21. srpnja o.g. konstatira se još jedan dio tužne istine tj. da jadranske luke nepovratno gube bitku s lukom Kopar. Naime, u tom prošlom vremenu, slovenske su banke financirale izgradnju 43,5

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 87/88, 31. VII. 2001.

km elektrificirane željezničke pruge u Mađarskoj (!), kako bi se ostvarila najbrža moguća veza Mađarske i Ukrajine s lukom Kopar. Pri tom su Bavarska i Slovačka već ranije ugovorile sa Slovenijom tranzitnu suradnju, te je tako Kopar dobio bitne preduvjete za izdašno europsko poslovanje 'noćnim skokom'. U tom vidu treba iščitavati i sada ponuđene kompromise i obostrane ustupke po pitanju pomorskog koridora, koji je u stvari samo završna faza svih slovenskih predradnji kao dijela strateškog slovenskog gospodarskog plana međunarodnog povezivanja sa zapadno europskim susjedima. Pomorski koridor u Jadranu, koji je poveznica iz međunarodnog mora sa slovenskim zatvorenim morem preko hrvatskog pomorskog dobra, samo je 'točka na i' takve dobro smišljene slovenske gospodarske politike, koja u stvari hrvatskim lukama i pomorskom gospodarstvu zadaje snažan i dugotrajan privredni udarac. Uz ovo, svaki komentar dugogodišnjeg slovenskog izživljavanja i manipuliranja s novcem hrvatskih štediša Ljubljanske banke, kao i pitanje svojevremene slovenske nekooperativnosti, vlasničkog svojatanja NE Krško i prije nekoliko godina ultimativne obustave isporuke električne energije Hrvatskoj, izgleda kao manji dio problema podvale koje su nam od slovenske strane dugo godina naguravane. Ne bi stoga s hrvatske strane trebalo žuriti i ponovno zalutati u šumi slovenskih interesa i pograničnih apetita, poznatih čak po slovenskom nepopuštanju i na tako minornim stvarima kao što je bio naš zahtjev, da se po njima okupirani vojno-izviđački objekt na hrvatskoj strani Svete Gere, pretvori u zajednički planinarski dom.

OPASNE SAMOVOLJE

Parafiranjem javnosti nepoznatog sporazuma s nepoznatim posljedicama, premijer je unaprijed predodredio rješenje koje Hrvatski sabor samo formalno treba razmatrati i naravno po premijerovom naputku, usvojiti kao jedino valjani i mogući kompromis. Takova odluka pri tom ima do kraja intrigantne razmjere, jer je Račan, prije parafiranja naprasno smijenio i dotadašnjeg predsjednika Komisije za granice hrvatske Vlade, stručnjaka međunarodnog prava Hrvoja Kačića, koji se očito nije slagao s takovim 'ad hoc' krojenjem granica i forsiranjem ustupaka. Račan je zato odmah imenovao novu predsjednicu Komisije za granice Olgu Kresović - Rogulja, za koju javnosti nisu predložene nikakve stručne reference. Dotična je odbila novinarska pitanja o tome što je obavljeno i potpisano nakon ključnog sastanka slovenskih i hrvatskih državnih komisija za granice. Tako ostaje dojam da su granice umjesto stručnog pristupa i rješenja postale stvar političkog rejtinga i interesa pojedinaca. Otvorenim pismom se zato Predsjedniku hrvatske Vlade opravdano obratio i akademik Davorin Rudolf, sveučilišni profesor međunarodnog prava i bivši predsjednik Državne komisije za granice od 1991. do 1993. godine, koji upozorava na posljedice ovakove 'trgovine' državnim teritorijima i interesima RH i koji će sigurno imati nesagledive posljedice u budućnosti prilikom rješavanja graničnih pitanja s ostalim hrvatskim susjedima. Jasno da će se uskoro raditi o puno težim stvarima razgraničenja hrvatsko-srpskih granica, kao i pitanja Prevlake. Nažalost, ovih je dana upravo bez bilo kakvog vladinog komentara, po Vijeću sigurnosti UN-a ponovno produžen manadat UNPROFOR-a, iako su davno nestali svi razlozi za tako nešto. Jasno je zato da se svaka primjena neadekvatnih kompromisa forsiranih na rejtingu i dokazivanju političkih pojedinaca, kasnije teško popravlja na osnovi stručnih i u svijetu jedino priznatih znanstvenih razgraničenja. Sjetimo se samo samovoljnog Mate Graniča i njegovog trgovanja s BiH po pitanju hrvatskog otoka Kleka, trajnih posljedica i gubitka po Hrvatsku.

Stranica 19

'VIŠI INTERESI'

Zašto onda Račan i Mesić govore o obostranim ustupcima? Čini se doista kako Hrvatska čini ustupke, dok se slovenski ustupci baš i ne vide. Sam premijer Račan govori o tome kako nije bilo trgovine i kalkulacija o autocestama poveznicama s Hrvatskom, kao niti po pitanju povrata novca hrvatskim štedišama Ljubljanske banke. On se pouzda u odnose buduće međusobne dobre volje i povjerenja. Zaboravlja pri tom i pitanje slovenskog špijunskog vozila, ljudstva i opreme, koji su vraćeni kao izraz hrvatske dobre volje, iako se zatim od slovenske strane ništa nije dogodilo. Kako je onda siguran u 'mekoću granica' kao i dobru sutrašnju suradnju, kada Slovenci jednom zauvijek riješe svoja najvažnija otvorena pitanja s Hrvatskom? Uz to naš primjer kompromisa i ustupaka na slovenskim granicama, uz slovensku dokazanu dugogodišnju nekooperativnost, može biti doista katastrofalan za buduća hrvatska razgraničenja s istočnim susjedima koja će kad-tad također neminovno uslijediti.

Račan neopravdano igra na tek izglasano povjerenje Vladi, koje je partijski ostvario na vrlo upitnom nacionalnom interesu, a zakonski je našalost neupitno za slijedećih šest mjeseci. Zato sada i slijede te nove igre internacionalnih kompromisa i ustupaka upitne hrvatske nacionalne vrijednosti. Koliko će ih još biti u narednih šest mjeseci? Bez vladine strateške alternative, uz bespogovornu saborsku većinu, upravo sada je prigoda udovoljavanja svih 'viših' interesa. Postoji sve opravdaniji strah da će nakon slijedećih šestomjesečnih turbo kompromisa i ustupaka, premalo vremena i prostora ostati za istinski vitalne hrvatske interese, nacionalni ponos i naposljetku za hrvatsku državnu i međunarodnu uvjerljivost.

Damir Borovčak

damir.borovcak1@zg.tel.hr

THE TORONTO SUNDAY SUN

July 22. 2001

Please try to get the copy of the article written by Peter Worthington - check the section Comment and see page 6.

Are you going to write a letter to the Toronto Sun or to the editor?

Here is again a part of Worthington's writing which I find very bias and shows a lack of knowledge, understanding of the complexity of Balkan's problems. The following is a part of the Worthington's article: ... *In 1995 Croatia overran Krajina and committed war crimes against Serb civilians that matched in savagery anything Serbs did in Bosnia or Kosovo. Yet no charges were ever contemplated against the late Croatian leader, Franjo Tudjman, whose fascist ideology dated back to Adolf Hitler.*

Tudjman was aided and encouraged by NATO and the US, but atrocities against Serbs were not considered crimes. Incidentally, evidence of atrocities committed in Krajina that were turned over to the tribunal - including video footage by Canadian filmmaker - Garth Pritchard, who was there - have apparently been lost. So no criminal charges are pending. Convenient.

Please contact the writer or the editor for the copy of the above article. You MUST respond to this article.

Biserka Milinković

HRVATSKA OPĆINA DOMALJEVAC UPOZORAVA NA NEMORALNU PONUDU IZ REPUBLIKE SRPSKE

Karadžića bi izručili za terminal u Šamcu

MOSTAR — Povjerenstvo Republike Srpske traži od vlade Federacije BiH da budući carinski terminal u Šamcu pripadne Republici Srpskoj, a zauzvrat bi oni uz ispunjenje i drugih uvjeta bili spremni izručiti Radovana Karadžića Haaškom sudu, priopćili su dužnosnici Posavske županije. U priopćenju Odjela za informiranje Općine Domaljevac-Šamac se upozorava kako je to "pokušaj vlasti Republike Srpske da ponovno trguje teritorijem bosanske Posavine". Taj dio teritorija na bosanskohercegovačkoj obali Save kod šamačkog mosta, za koji srpska strana traži da bude pripojen Republici Srpskoj, po daytonskom sporazumu pripada Federaciji BiH. Objašnjava se kako se na tom području općine Domaljevac-Šamac (Federacija BiH) planira izgradnja carinskog terminala, za što bi Europska unija odobrila nepovratna sredstva, nakon što već financira obnovu obližnjega šamačkog mosta na rijeci Savi, kojim se povezuje promet između BiH i Hrvatske.

"Sva tijela općine Domaljevac-Šamac i Županije posavske protive se i odbacuju bilo kakve eventualne ustupke na štetu hrvatskog naroda općine Domaljevac-Šamac. Jednako tako tražimo od svih mjerodavnih tijela vlasti Federacije BiH da odbace bilo kakve zahtjeve za ustupanje kako teritorija tako i carinskog terminala Republici Srpskoj u zamjenu za Karadžićev odlazak u Haag", naglašava se u priopćenju.

Upozorava se kako bi eventualno dodjeljivanje budućeg carinskog terminala i carinske zone Republici Srpskoj bio negativan presedan s dalekosežnim posljedicama i za Federaciju BiH i za BiH u cjelini. Budući carinski terminal i carinska zona s riječnom lukom kod šamačkog mosta, navodi se, glavna je perspektiva gospodarske obnove općine Domaljevac-Šamac. (Slobodna Dalmacija 26.7.)

Polemika

PRAVO NA KRAĐU

Imaju li hrvatski radnici pravo na štrajk? Kao i u drugim civiliziranim zemljama - imaju, ali u skladu sa zakonom određenim uvjetima. Imaju li hrvatski radnici pravo na krađu? Kao i drugdje - nemaju.

Kako obično izgleda štrajk? Tako da zaposleni dođu na posao, sjednu za strojeve, kompjutere... i ne rade. Proizvodnja stoji sat, dva, jedan ili više dana, dok predstavnici sindikata ne postignu neki dogovor s upravom. Potom se rad nastavlja do sljedeće nesuglasice.

To je idilična slika štrajka u hiperciviliziranoj sredini, kakva mi još nismo. Uostalom i u sredinama koje to navodno jesu štrajkovi su često praćeni neredima, tučnjavama, sukobima s policijom...

Ono čega nema, ne smije biti i na što organizatori štrajka pomno paze da se ne dogodi, to je krađa. Onoga koji krađe ne smatra se borcem se za civilizacijska prava nego lopovom. Točka.

Ovih dana najavljuju štrajk zaposleni u Hrvatskim telekomunikacijama (HT). Nisu, kažu, gubitaši i ne žele da se Vlada prema njima tako odnosi. Nemaju niske plaće poput tekstilaca - prosjek im je oko pet tisuća kuna, ali smatraju da kompanija posluje odlično pa bi im zarade mogle biti bolje.

Bila bi to posve legitimna i uobičajena najava štrajka, na koji imaju pravo i zaposleni u HT, kad ne bi slijedila prijetnja da će, ne postigne li se dogovor, nekoliko dana kasnije obustaviti tarifiranje telekomunikacijskih usluga, što u prijevodu na hrvatski jezik znači - svi pozivi u to vrijeme bit će besplatni.

Na stranu to da bi osiromašenim Hrvatima taj telefonski happy hour bio više nego dobrodošao, ali pružanje telefonskih usluga bez naplate nije, na žalost, legitimno pravo nezadovoljnih radnika nego - krađa, od koje baš nitko nema koristi. Oštećena je kompanija jer gubi, prema gruboj procjeni, oko 22 milijuna kuna dnevno, oštećeni su zaposleni jer stvarajući dodatnu štetu svojoj kompaniji (stvarali bi je, ali posve legitimno i obustavom rada), oštećeni će na kraju biti i hrvatski građani jer je većinski vlasnik HT-a još država.

Ili možda to postane nekom specifičnom hrvatskom demokratskom praksom pa će sljedeći put "Varteks" dijeliti odijela, "Končar" hladnjake, Ina benzin, HEP struju... (Vjesnik 5.lipnja)

Župni zbor "Presvetog Trojstva" za vrijeme sv. Mise

WIMBLEDONSKI POBJEDNIK SLETIO NA SPLITSKI AERODROM

Spektakularna fešta za splitskog teniskog genijalca, ovaj put konačno s pokalom iz Wimbledonu u rukama, započela je na najspektakularnijem mogućem način: vatrenim dočekom u zračnoj luci u Kaštelima. Nekoliko tisuća Splićana i Kaštelana strpljivo je satima iščekivalo dolazak Gorana Ivaniševića privatnim zrakoplovom Slavice Radić-Eclestone. TBF-ova pjesma "Genije" trešala je iz zvučnika, prave, iskrene emocije u zraku su doslovce treperile. Djevojka Tanja Dragović, prijatelj, političari i kolege sportaši te ostali sretnici koji su se uspjeli provući kroz strogu policijsku kontrolu, slavljenika su dočekali već u VIP salonu splitskoga aerodroma. Bili su tu i roditelji pokojnog Dražena Petrovića, Biserka i Joke, koji su posebno dirljiv susret imali s Ivaniševićevom majkom i sestrom, Goranom i Srdanom.

"Hvala ti Gorane" - ogromni transparent visio je na zgradi zračne luke, "Gorane mi te volimo", skandirali su već na pisti okupljeni navijači, prizemljujući avion koji je prethodno napravio tri đira nad Splitom. Grla su od puste dreke već ionako bila promukla, u zanosu feštavanja nikoga nije ni bilo briga. Helikopter HV-a s ogromnom hrvatskom zastavom, vođeni top, sirene, hrpe cvijeća i špalir navijača, svi u bijelim majicama, označili su Goranov dolazak, od euforičnih obožavatelja teško se uopće bilo probiti do zgrade pa su ga prijatelji, dizači utega, cijelo vrijeme nosili na rukama.

-Nisam spava ni dan prije ni dan posli meča, više me ne bi bilo žaj da nikad ne zaigram kad sam ovo doživljava - u transu je uspio kazati Ivanišević na improviziranoj konferenciji za novinare. Potpredsjednica Vlade Željka Antunović, župan Branimir Lukšić i gradonačelnik Ivan Škarić na brzinu su mu uputili svoje čestitke, i onda ga konačno prepustili razdraganoj masi ispred aerodromske zgrade.

Baklja je Goranu doletjela u ruku, na ramenima fanatičnih navijača nošen je do terminala u Resniku, gdje se SEM-ovim katamaranom zaputio prema splitskoj Rivi, grotu sa više od sto tisuća nestrpljivih Dalmatinaca.

Za vrijeme vožnje Goran je potpisao i svečanu pristupnicu u prvu momčad Hajduka i usput na brzinu pojeo sendvič (od pršuta i sira) koji su mu rodaci donijeli, jer je već iz aviona javio kako "umire od gladi".

S MORA U SPLIT - NEW YORK NI DO KOLINA!

Nemoguće! Ludilo! — ponavljao je Goran Ivanišević u utorak popodne oko 19 sati ulazeći u splitsku luku na katamaranu Komiža. Nije trebalo puno riječi, sve se osjećalo i objašnjavalo samo po sebi. Bengalke, zastave, stotine transparenta, brodica, svjetlećih raketa ... Potvrdio je uzaludnost trošenja riječi i sam pobjednik Wimbledonu: Šta god da reka, ispast će glupo. Jer, kako ovo opisat!

Goranov je otac Srdan Ivanišević, puno mirniji nego u wimbledonskoj loži na finalu, ustvrdio kako ovakav doček mogu organizirati samo dva grada: "To su Split i New York. Samo što Split to radi malo bolje."

I stvarno, u prekrcanoj Komiži nije bilo previše priče. Čestitke su se uglavnom iskazivale stiskom ruke, osmjehom, namigivanjem ... Ne trebaju ovdje riječi. Sve se vidi u Goranovim očima - ponudila je objašnjenje Biserka Petrović, majka pokojnog košarkaškog velikana Dražena, kojeg je Goran spominjao i na travi Wimbledonu. Morao je gospođi Petrović zadržati glas kada je Goran na katamaranu odjenuo Draženov dres New Jersey Netsa s brojem 3. Ono što je Goran napravio u Wimbledonu, spominjući Dražena, nikako nije moglo biti izrežirano. Iskrenost se vidjela u Goranovim očima. Takav je bio i Dražen. Valjda su svi vrhunski sportaši takvi. Goran je osjećaje u sebi držao osam godina i sada ih je izbacio u Wimbledonu.

Valjda od svih tih emocija, umora, neizvjesnosti i neispavanosti, na katamaranu je pozlilo Goranovoj djevojci, manekenki Tanji Dragović. Ne znam što mi je, muka mi je, baš mi je nekako loše ... — ležeći na banku Komiže govorila je Goranova djevojka doktoru Srdanu Matijaševiću, dok se plovilo lujalo što od valova, što od "marete" okolnih glisera i brodica. U polusatnoj vožnji do ACI-jeve marine ipak je sa Goranovom djevojkom na kraju sve bilo u redu, čak se stigla i nasmijati na pano kojim je mahala jedna djevojka iz malog crvenog glisera u pratnji. Na panou je pisalo "Gorane, oženi me". Tanja Dragović na poruku s crvenog glisera samo je uz smjeh rukom mahнула: ne.

Goran Ivanišević koji je u silnoj gužvi ipak uspio malo utješiti svoju djevojku, ubrzo se gotovo na rukama obožavatelja iskrcao u ACI-marini,

otvorivši šampanjac i fešta je u uzavreloj gradskoj počela. I to fešta koju je nogometaš Igor Štimac opisao kao priznanje uspjehu većem nego onom "vatrelih" u Francuskoj.

Goranovo je osvajanje Wimbledonu ipak događaj br. 1 u povijesti hrvatskog sporta. Tenis je individualni sport i Goran je sve morao napraviti sam. Nije na terenu mogao očekivati pomoć nikoga sa strane - dao je objašnjenje svoje ocjene Igor Štimac, naglasivši kako mu je užitek u utorak navečer Gorana ugostiti u svojoj boljskoj diskoteci.

Ne znan šta da kažen! - to je bilo prvo šta je Split čuao od svoga Gorana. Riči više nisu bile važne. Čulo je to sto, dvista, trista iljada, milijun ljudi na rivi. Nije bitno. Ništa više nije važno. Zec je obranija Split, a cili je Split, cila Dalmacija, cila Hrvatska, bilo jedno srce za Gorana. I još je reka: Prije misec dana kada je Hajduk bija prvak i ja san bija ovdi s vama i mislija šta bi bilo da ja osvojin Wimbledon. Molija san Boga da ga osvojin, pa makar nikad više ne igra tenis. I da dođen u Split. I bija san naj-sritniji na svitu. Je da nas ima 300.000, ali smo najludi na svitu. Brazil nije ništa prema nama! Ovo su dva dana koja nikad neću zaboravit. Fala šta ste virovali u mene! Nije se Goran skinija ni u polufinalu, ni u finalu u Engleskoj, ali je sada svome gradu sve sa sebe da. Evo van sad i rebe, i postole, i šal. Dat ću van i ove dvi majice. Ali dres od Dražena ću ostavit na sebi! Ima je najveći Zec na svitu još jednu želju: Uvik san se tija diknit s Rive u more, ali nisan!

Tim se riječima splitsko dite pozdravilo sa svojim gradom u večeri kada je gorjelo more i zemlja, kad se plakalo od sriće. Niko na svitu, nijedan novinar i nijedna televizija ne bi mogli opisati ono što se događalo na Rivi. S njim na bini bili su roditelji — Gorana i Srdan, sestra Srdana, sportska braća iz ciloga svita, pivači, političari, prijatelji ... Od gradonačelnika Škarića dobija je reljef s likom sv. Dujma, zaštitnika Splita. U ime sportaša pozdravlja ga je Toni Kukoč. U ime Teniskog kluba Split Hrvoje Kašer, a onda ga je poljubila i Draženova majka Biserka. Za njega je prid morem Hajdukovih zastava pivala Daleka obala, Mladen Grdović, The Beat Fleet, Severina, Dražen Zečić i Oliver, a s neba su padali padobranc. Za njega su umisto zvizda na nebu zasjale baklje i rakete, a na kraju je eksplodira i vatromet. Sinoć je na nebu pisalo G O R A N ...

Potpisao za Hajduk!

Osvajanjem Wimbledonu počele su se ostvarivati i druge želje Gorana Ivaniševića. Iduće bi sezone, naime, mogao zaigrati i u Hajduku. I to posluži li sreća, čak u Ligi prvaka. Zašto ne bi Goran bio barem 18. Igrač i sjedio na klupi u Ligi prvaka - kazao je za Slobodnu Dalmaciju Hajdukov direktor Fredi Fiorentini, napominjući da je alternativa za Goranov nastup derbi sa zagrebačkim Dinamom. Dočekan od razdragane mase na pristaniku u Divuljama, Ivanišević je potpisao i pristupnicu za Hajduk na katamaranu Komiža, kojim se prebacio do Splita, a i na kojem je ionako bila cijela Hajdukova momčad.

Svojim postupkom pristupanja Hajduku Ivanišević je još jednom zadivio i okupljene engleske novinare. Englezi se nisu mogli načuditi što je sve Goran izjavio i napravio u posljednja dva tjedna.

Čestitka iz Haaga

ZAGREB (Hina) - U ime deveterice Hrvata iz BiH, koji se nalaze u zatvoru Haškoga suda, jučer je Dario Kordić preko svoga odvjetnika Mitka Naumovskog, čestitao Goranu Ivaniševiću na osvajanju Wimbledonu. "Doista smo najponosniji ljudi na svijetu, vjerovali smo u tebe, čestitamo Ti i zahvaljujemo na velebnom i povijesnom uspjehu za hrvatsku Domovinu - ističe se u čestitci Goranu Ivaniševiću i njegovoj obitelji, a koja je Hini dostavljena iz odvjetničkoga ureda u Zagrebu Andreis & Cogurić.

Taj mi je sadržaj čestitke preko telefona iz Haaga izdiktrirao moj branjenik Dario Kordić - izjavio je odvjetnik Naumovski. - Ostale zatvorenike, osim Maria Čerkeza koji je s njim na istom zatvorskom katu, Kordić je kontaktirao preko zatvorske straže i svi su Goranu čestitali na velebnom uspjehu. Uz Kordića i Čerkeza čestitku su uputili Tihomir Blaškić, Mladen Naletilić Tuta, Drago Josipović, Zoran Kupreškić, Mirjan Kupreškić, Vinko Martinović Štela i Vladimir Šantić.